מסכת

מעילה

מן

תלמוד בבלי

ש"ס עוזר

הש"ס המסומן

לע"נ ר' עוזר ב"ר אלכסנדר הכהן ז"ל

בס"ד

הש"ס המסומן – מפת דרכים לדף הגמרא.

* על מנת להקל על הלומד לעקוב אחר משא ומתן הסוגיא (הוצאה פנימית) *

לפניכם מונחת גמרא שהיא תוצאה של שיטת הוראה המיושמת למעלה מעשרים שנה.
ב"ה זכינו שהיום יש מספר מגידי שיעור ומרביצי תורה שלמדו בדרך זו וממשיכים ללמדה לתלמידיהם.
במקור, גמרות הללו נועדו לשימוש במסגרת השיעור. מגיד השיעור אמור לתת הקדמה מראש לסוגיא מתוך הגמרא, ולאחר מכן הלומדים יעקבו אחר מהלך הסוגיא בעזרת הסימנים בעת השיעור.
אחת המטרות העיקריות היתה ליעל ולדרבן חזרות.
במשך השנים, לומדים שונים גילו תועלת רבה מהגמרות המסומנות גם בלימוד עצמי.
רבים העידו שראו מהסימנים ברכה בעמלם וביכולתם לזכור את הנלמד.
הוספנו בין השורות זעיר פה וזעיר שם מילות קישור שנלקחו כמעט כולן מפירוש רש"י בדי לשמור רצף החשיבה של הלומד, כמו כן הבסיס של הסימנים מבוסס על פי פירוש רש"י. הוצאה זו אינה מתיימרת להיות פירוש או תרגום אלא היא כעין "מפת דרכים".
מחשבה רבה ניתנה לכל סימון ופסיק, אבל בסופו של דבר הם בגדר הצעה. אנו מעודדים כל לומד להוסיף משלו.
אנו מאמינים בדרך ש"יהו עמלים בתורה אבל לא מתקשים בה".
גמרות אלו היו בפני תלמידי חכמים ומגידי שיעור שאמרו שראו בהן תועלת.

יהי רצון שנזכה לראות ברכה במעשה ידינו בריבוי לומדי התורה ויודעה להביא בחת לבורא עולם יתברך.

לפרטים: 02-6541693
052-5300710

USA: 718-471-6510

צילום דף הגמרא נעשה ברשותה האדיבה
של הוצאת טל-מן תודתנו נתונה להם.

Rabbi Yitzchak Berkovits
Sanhedria HaMurchevet 113/27
Jerusalem, Israel 97707
02-5813847

יצחק שמואל הלוי ברקוביץ
ראש רשת כוללים לינת הצדק
סנהדריה המורחבת 113/27
ירושלם ת"ו
מיסוד ירושלם תו"ו קטרת תשכ"ו

Dear Friends,

I have had the pleasure of working with Rav Yehonasan Berger in the years I spent with Yeshivas Aish Hatorah and witnessed the success of his marking system in opening Shas to many who were about to give up on Gemara study altogether. I see it as an effective means of attaining clarity in the structure of the daf in relatively little time and would suggest it for those seeking independance in preparing the daf and retaining the basic shakla v'taria. Magidei Shiur should certainly give it serious consideration as a valuable aid to their tzibbur.

Sincerely,

Yitzchak Berk

הרב יצחק שמואל הלוי ברקוביץ
ראש רשת כוללים
"לינת צדק"
ירושלים תובב"א

בס"ד

Gemara Markings
Your Roadmap for Traveling the Talmud Highway

It's just great to see the thousands of people joining the ranks of students of the Talmud in recent years. Lots of credit goes to Daf Yomi and the emergence of new yeshivos in America, Israel and the world over.

At the same time many of us might ask the questions – fine, I participated in the shiur – or – I learned it on my own but:

- Did I really follow what was going on?
- Sure I understand it line by line but do I have a picture of the whole sugya?
- How much do I retain?
- Do I really feel a connection to the Gemara itself?
- Am I motivated to return to the Gemara again once I've learned it?

The solution is found in one word – review ("chazara").

When we look at the daf Gemara we feel intimidated.

- It was clear in shiur but now to review; I don't want to read that translation again.
- I don't want to listen to that tape again.
- To repeat the daf – it's too agonizing.
- I have difficulty "seeing the forest from the trees."
- Where did the question and the answer begin?
- How much of the "braisa" (ברייתא) was relevant?
- Was Rav Huna responding to the תרץ or supporting it?
- Was Rav Ashi's comment relevant to the sugya or was he getting off on a tangent?

These concerns can be resolved. The "Gemara Markings", a system of geometric forms combined with standard punctuation and numeration superimposed on the traditional (Vilna) daf Gemara, has been successfully used by hundreds of learners and has resulted in a renewed enthusiasm in their learning.

After having learned with this system using this new edition of Gemaras many have expressed:

- I never realized that this is what the Gemara was trying to do.
- I was never able to follow a shiur so smoothly.
- This system has helped me remember entire sugyos just by recalling the structure and to tell you the truth, I didn't even realize there was a structure.
- I finally have a desire to review because I know I'll be successful.

We have received reactions from another significant group of people – Maggidei Shiurim who both prepare and present shiurim using this system. They state:

- It makes it so much easier for me to give shiur when the whole sugya is mapped out ahead of time.

- I have the feeling that they are all following me because I can easily refer back to particular names and statements or refer back to a highlighted point on the previous page.
- My children were sick this morning and I didn't have time to prepare and even so, I was able to give a clear and understandable shiur using my marked Gemara.
- I find that by using these Gemaras I can focus on content and detail – get a closer look at the "trees" not fearing they will get lost in the "forest."

This is what it's all about – great efficiency in presenting the Gemara with greater success in acquiring it.

This method of teaching the Gemara is the result of 20 years of development, revision and refinement. It has produced many successful talmidim, Maggidei Shiurim, Marbitzei Torah and individuals dedicated to spreading Torah to Klal Yisrael. Our primary objective is "Lehagdil Torah uleha'adirah" - להגדיל תורה ולהאדירה.

As stated above one of the main goals of this project was to increase the motivation to review by instilling the feeling and demonstrating "You can do it." In the course of time it became clear that many found the marked Gemaras a useful tool for independent learning. They found that with the learning background that they already had – they were able to rapidly get through the sugya with clarity without needing the assistance of translations or other support material.

In the current edition of marked Gemaras one will notice from time to time brief comments between the lines. These are not meant to serve as translation as much as they are designed to add explanation by offering connecting words or ideas to enhance the flow of the sugya. These comments are taken almost exclusively from "Rashi" unless otherwise noted. Likewise the basis for the symbols and structural notations is Rashi.

It is important to note that this edition was not designed to serve as a translation. It is rather a navigational tool – a roadmap to assist in increasing clarity as you proceed toward your destination – the מסקנת הגמרא.

Though much thought was given to the placement of each symbol and comma, this remains a "work" in progress. The authors encourage everyone using this edition to add their own comments and suggest their own innovations. Individual creativity is highly recognized.

We have coined as our motto:
"הוו עמלים בתורה אבל לא מתקשים בה."

"It is a virtue to toil in Torah but not get frustrated by it." The "Marked Gemara" has been brought to the attention of Gedolei Torah both in the United States and Eretz Yisroel. They acknowledged the value of all tools that endear the learning of Torah.

For more information, please contact us:
In Israel: 052-5-300-710
In USA: 718-614-8494

בס"ד

הש"ס המסומן

מהדורת "להבין ולהשכיל"

ישמחו השמים ותגל הארץ אודה לה' בכל לבבי שנותן לי הזכות לשבת באוהלה של תורה ולהגיש בפניכם מנחת העני הצעה צנועה כלי עזר ללימוד הגמרא.

איתא בברכות (ו:) "אמר רבא אגרא דשמעתתא סברא" היינו שעיקר קיבול שכר הוא עבור שהלומד "יגע וטורח ומחשב להבין טעמו של דבר" (רש"י שם) ובאמת בחולין (עז.) רואים תיאור של רבא - "חריפא סכיניה", ורש"י מפרש: "לב פתוח לו בסברא". שאיפתו של כל בן תורה בלימוד היא להיות בעל סברה ישרה, שבבא חיום יוכל לענות "כן, פלפלתי בחכמה והבנתי דבר מתוך דבר" (שבת לא.). כדי להגיע לכך אנו שוב פונים לרבא, הפעם במס' ע"ז (יט.) שם מובאים כמה מימרות שנוגעות לענייננו "אמר רבא לעולם ילמד אדם תורה ואח"כ יהגה (ע"י רש"י ד"ה ואח"כ יהגה - יעיין בתלמודו לדמות מילתא למילתא ולתרץ ובראשונה לא יעשה כן...), ואמר רבא לעולם ליגרוס איניש ואע"ג דמשכח ואע"ג דלא ידע מאי קאמר" (עיין רש"י שם) וכן עיין בשבת (סג.) "אמר רב כהנא כד הוינא בר תמני סרי שנין והוה גמירנא ליה לכוליה הש"ס ולא הוה ידענא דאין מקרא יוצא מידי פשוטו עד השתא, מאי קמ"ל דליגמר איניש והדר ליסבר" ע"כ, ורש"י שם (בד"ה דליגמר איניש) מסביר "לגרוס שמעתתא מרביה ואע"ג דלא ידע לכולהו טעמי". ושמא יאמרו שהיום עצות אלו לא נוגעות לנו? על כך אנו מוצאים בר' אלחנן זצ"ל הי"ד בספרו עקבתא דמשיחא (עמ' ל' בהוצאת בני תורה) "יש לדעת כי מלבד המצוות והאיסורים הכתובים בתורה, רשומות שם גם עצות, עצות מנוסות! וכשם שהתורה נצחית היא כך גם עצת התורה נצחית היא!"

דברים אלו מקבלים חיזוק במשנה תוקף בספר אורחות צדיקים שער כז שער התורה עיין שם עמ' רע"ג - "... כמה היו דבוקים בתורה על כן זכו לרוח הקודש וכן בארץ צרפת היו עוסקים בעסק גדול חמן רב והיו יושבים במקום אחד ללמוד כל התלמוד והיו חוזרים תמיד ולא פסקה תורה מפיהם והיו עושים כמו מעשה הראשונים כדאמרינן (ע"ז יט.) לעולם לגרס אנש ואף על גב דמשכח ואף על גב דלא ידע מאי קאמר ואמרינן (שבת סג.) מעיקרא ליגמר אנש והדר ליסבר, וכל זה אינם עושים עתה כי כל אחד רוצה ללמוד תוספות וכל חידושים וחידושי דחידושים קודם שידע צורת התלמוד, אם כן איך יצליחו, כיון שעושה להפך ממה שאמרו חכמי התלמוד, כי כל מה שנאמר בתלמוד הכל אמת ואין להשיב עליו או לשנותו ולא להוסיף ולא לגרוע וכו' (עיין שם המשך דבריו הנחוצים). יש לחוסיף עוד ועוד בעניין זה אך אין כאן המקום להאריך.

שמנו כמטרה במהדורא זו להאהב התלמוד על לומדיו, לגרום חשק ורצון לחזור לשנן, לומר לחכמה אחותי את ושיקוים בנו האמור בקידושין (ל.) "ושננתם - שיהו דברי תורה מחודדים בפיך שאם ישאל לך אדם דבר אל תגמגם ותאמר לו אלא אמור לו מיד" ובעירובין (נד.) "שמחה לאיש במענה פיו ודבר בעיתו מה טוב - אימתי שמחה לאיש בזמן שמענה בפיו" ובתפילה שנוכל לומר ד' לצרותינו וכדמוכח במס' ב"ב (ח.) ש"אין פורענות בא לעולם אלא בשביל עמי הארץ", עיין בברכות (מ"ז:) "אחרים אומרים אפילו קרא ושנה ולא שימש תלמידי חכמים הרי זה עם הארץ" עיין רש"י שם (ד"ה שלא שימש ת"ח) – הוא הגמ' התלויה בסברה שהיו נותנים לדברי המשנה טעם והיו מתאספים יחד ועוסקים בכך וחיא דוגמת הגמ' שסדרו האמוראים ע"כ.

הרבה לומדים מתקשים בלימוד הגמרא, הסיבה לכך היא שבו בזמן הלומד נדרש לבצע ג' פעולות בבת אחת והם א. הכרת נושא חדש. ב. לתרגם את השפה הארמית. ג. לפענח את המבנה והמהלך המיוחד לתלמוד חבבלי לצורותיו המגוונות, נפרט אותם:

א. הכרת נושא חדש - אנו ממליצים להכין את המשניות עם מפרש שמסביר פשט בנושא.

ב. תרגום השפה הארמית - קיימים ספרים שחוברו ע"י תלמידי חכמים יראי ה'.וניתן להעזר בהם.

ג. פענוח מבנה ומהלך דף הגמרא - אנו מציעים בפניכם מעין 'מפה', מילה זו תיטיב לבטא את התועלת שיש בשיטת חסימונים שלפניכם ע"י ההמחשה הבאה - לפניכם סרטוט של עיר שבו נראית גבולותיה החיצוניים ותו לא! סרטוט זה לא יועיל למשתמש שמחפש דרכו להגיע ליעד הנבחר, אולם כשיושלם הסרטוט עם קוים - רחבים וצרים מקוקוים ומפותלים שכל אחד מהם מראה על סמטה או רחוב ראשי, פסי רכבת או כביש, כבישים שבבנייה וכאלו שבתכנון, גינות ופרדסים, נחרות ואגמים, ככל שהמפה מפורטת וברורה יותר היא יעילה יותר! כמו כן הש"ס המסומן - נסיון לעזור ללומד למצוא את דרכו בשבילי מערבא נהרדע סורא ופומבדיתא.

שיטת הסימונים - הוראות שימוש

- המסגרת תוחמת מקור תנאי - משניות ובריתות שמובאים לאורך כל התלמוד לצרכי קושיא, סיוע או איזה סיבה אחרת. במהדורה הנוכחית יש התייחסות ל"חסוריה מחסרא והכי קתני" כאילו זה מקור תנאי וכן בכל תיקון מקור תנאי שמופיע בסוגיות (כמו "אימא הכי" וכו').

- סדרות - אמורים להבליט דברים שבאים בסדרה, לדוגמה: הגמ' מביאה מספר ת"ש (תא שמע) כדי להקשות על שיטה מסוימת, סביב כל ת"ש יופיע סימון סדרה. הסבה שישנם מספר צורות של סימון היא שפעמים רבות על הדף הגלמד יש כמה סדרות כמו - ת"ש להוכיח דעה מסוימת, רצף של מימרות מאותו רב, סדרה של עצות בקשר למאכלים מקבץ של ידיעות שמכנה המשותף שלהם אותו מספר (כמו שלשה דברים טובים ל... שלשה דברים קשים ל...), כדי להפריד בין סדרה לסדרה אנו משתמשים בצורות השונות.

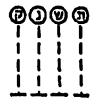
- יבוא בזמן שהגמ' שואלת, מתרצת, דוחה, ומנמקת דברים. לפעמים העניין ממשיך לאורך מספר שורות ולפעמים משתרע על פני למעלה מעמוד גמ'! כדי להראות שכל השורות הבאות מסרתם אחת היא - אנו מסמנים במרווח שבדף בין הגמ' לרש"י או לתוס', סימן זה יתחיל מהשורה שבה מתחיל העניין עד השורה שבה יסתיים.

- פעמים רבות יש מלה או שתים שמחווים עיקר הקושיא או ההוכחה לדברי הגמ' למרות שהוא מובא בתוך ברייתא ארוכה או כחלק ממימרא ארוכה, כדי למשוך תשומת הלב לאותם מילים או משפט אנו מסמנים בקו מקוקו או בפס מפותל. שימוש נוסף לפס עקום הוא להבליט את המילים שבהם הגמ' מציעה ריבוי אפשרויות כמו "איבעית אימא", "לישנא אחרינא", "או דלמא", "איכא דאמרי" וכו'.

- חצים - אם יש צורך לחזור ולמצא דבר שנאמר לפני כן אנו מסמנים חצים במרווח בין חגמ' לרש"י, למשל רב הונא אומר הלכה מסוימת וכדי לבסס את הדין הגמ' מביאה ברייתא ארוכה שבה נמצא אותו משפט - אבל המשפט דבר מרוחק מספר רב של שורות הדין של רב הונא - החץ מקשר בין אותה שורה של הברייתא ודברי רב הונא שנאמרו לפני כן.

- מספור - כדי לעשות סדר בריבוי, למשל כשיש מספר תירוצים לאותו קושיא, או בזמן שיש ריבוי לשונות בגמ' - "לישנא אחרינא" או "איכא דאמרי", ועוד שימוש רגיל כדי לעקוב אחר סדרות של דברים.

( ) - מרכאות יחידות נועדו כדי לחבר קבוצות מלים לחיות משפט ולקוראם ברצף במקרים שאחרת הלומד היה מפסיק מוקדם ועי"י כך לטעות בהבנה.

[ ] { } - סוגריים - מטרתם כדי לבודד קטעים צדדיים על מנת לשמור על רצף חשיבה. במקרים רבים תוך כדי מהלך של הגמ' פתאום מופיעה ידיעה שאינה קשורה ישירות לעצם שקלא וטריא של הסוגיא. כדי לאפשר שמירה על אותו רצף סומנו הידיעות הצדדיות בסוגריים כך שבלימוד הראשוני הלומד ידלג עליהם - יבין ביתר בהירות את עיקר הסוגיא ובסיומה יחזור וילמד את כל הגמ' כולל מה שחוא דילג לפני כן. במקרים מעטים קיימת תופעה שבתוך אותה ידיעה צדדית יש עוד עניין צדדי (צדי צדדים) אז יופיע קטע בסוגריים תוך הסוגריים.

- צורת קשת מתחת שני מילים - סימן זה מורה להמשיך את הקריאה במקום שהפסקה בקריאה אינה נכונה.

- קשת עם פסיק - מורה שיש להמשיך את הקריאה אבל עם הפסקה קטנה דוגמא: קמ"ל דלא.

מנסיון של שנים – שיטת הסימונם מוכיחה את עצמה כיעילה ללומד עם הזמן, הרבה ראו בה תועלת וברכה אבל רק לאחר שהתרגלו ולמדו בה מספר דפים.

נסיים בתפילה שנוכל להרבות בעסק התורה ובעמלה מתוך חשק ושמחה, וממילא נרבה גבולותינו בתלמידים ומלאה הארץ דעה, ונזכה לביאת גואל צדק ובניין ביהמ"ק במהרה בימינו.

© כל הזכויות שמורות תשס"ה

סימוני התלמוד

סימון	שם	תיאור	דוגמאות
	מסגרת	לחבליט מקורות תנאיים	תיש, מיתיבי, תניא, ת"ר, תנן, תנא, ורמינהו
	משולש	סידרן של שאלות או תוכחות (משולש הפוך מראה על כיוון הפרק)	תיש, מיתיבי, ואימא, איתיביה, "אילימא-אלא-לעולם"
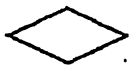	מעין	גם מסמן סידרה - במקרה שיש סידרה שניה על אותו עמוד	בעי, איתיביה לזו, תיובתא לברא
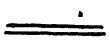	פס כפול	"	
	"		
	"		
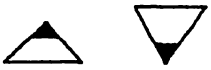	"		
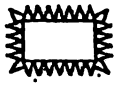	"מיקי-בוקש" מלבן אש	מסמן שם מאד מרכזי - שבדרך כלל דנים בשיטתו למשך עמוד נמי או יותר	
	שאלה/ תשובה/ נקודה אחרונה קושיה/ דחיה	מסמנים בריווח בין חנמי' ותנתי' או רשיא	
	קו-קו	לחבליט מילים או משפטים מרכזיים	
	פס מפותל	כמו תיי"ל	בשלמא-אלא, תיובתא אלא אי אשמעינן- אי אשמעינן
	חצים (ברירות שבין הגמ' והתוס')	אם חנמי' מתייחסת לשורה למעלה או לרף קודם - לחקל על חיפוש	
① ② ③ א ב ג	מספרים ואותיות	ספירת תשובות או שיטות	
I II III	מספר רומי	ריבוי לשונות	איכא דאמרי לישנא אחריתא
' '	מרכאות	לכלול יחד משפט (שאחרת לא היה נקרא כמשפט)	
[ ] { } - סוגריים		מאמר צדדי שבקריאה ראשונה מדלגים כדי לשמור על רצף הקריאה	
	קשת / חיבור	מורה להמשיך לקרוא במקום שאחרת והיו מפסיקים	
	קשת - פסיק	למצער אבל לא לחפסיק	
. , : ; / ?	פיסוק	שימוש רגיל	
א או דלמא ב	'א או דלמא בי'	לחבליט שתי אופציות בנוי 'א-או דלמא-בי'	איבעיא לזו

GEMARA MARKINGS

Symbol	Name	Description	Examples
	Boxed Text	Marks off Tannaic sources	ת"ש , מיתיבי, תניא ,ת"ר ,תנן, תנא ,ודרשינן
SERIES INDICATORS 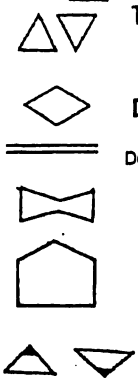	**Triangle**	Series of related questions or proofs (Inverted triangle represents proof in opposite direction)	ת"ש ,מיתיבי, ואימא, איתיביה, אילימא-אלא-לעולם
	Diamond	Similiar usage as above.	בעי ,איבעיא לה, והתנא גברא
	Double underline	"	
		Additional shapes needed for distinction when multiple series appear on one page	
	"Firebox"	Generally around a name, (sometimes on תניא or גמ׳א) Denotes beginning of a סדגיא which last at least an עמוד	
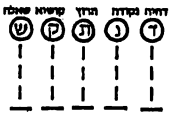	**Long Markings** (In margins)	Used to mark off a long question, answer or proof Or point	
	Dot-Underline	1. Focuses on main few words in בריית׳א that prove or disprove points of the גמ׳. 2. Contrast different statments 3. Focuses on the main few words of an א׳אמורא statement (for easier back reference)	
	Squiggle-Underline	Highlights complimentary words Secondary use- May be used similiar to the Dot-Underline	בשלמא-אלא הניחא-אלא אי אשמעינן-אי אשמעינן
	Arrows (In margin)	Reference back to a (hard to find) previous point in the גמ׳	
① ② ③ A B C	**Numbers & Letters**	Numbering approaches of the גמ׳ or for lists of הלכות	
I II III	**Roman Numerals**	Different לשונות	איבא דאמרי לישנא אחרינא
" "	**Quotes**	To denote: מסרק short phrase, short quote	
[ ] { }	**Brackets**	Side point-- can be anywhere from a line to an entire דף Bracketed section interrupts the logical flow of the גמ׳ and can be skipped temporarily to maintain continuity of the סוגיא	
' '	Single quote marks	Read without pausing phrase contained within	
	Connector	Don't stop (In a place where I mistakenly might have stopped)	
	Comma-Connector	Pause-- but don't stop	
. , ; : / ?	**Various Punctuations**	Common usage	
א או דלמא ב		Indicates two options of גמרא's query	איבעיא לה

קדשי

קדשי קדשים ששחטן בדרום. מע"ג דהיכ ליתחם בגפון לג יליף מקודשין לגבי מעילה [ג] שהשחיטה מקו שהי פרוסה ממל כילך יכ"ג] דמקבלה ומילך מטת כאוה, ומקבלה ומילך הוי בגפון מג"ה מפיט שחטן בגפון וקיבל דמן בדרום לף על גב דמעיקרא הוי בגפון מסורת השי"ם

(ב) יכ] דקבלה והיינו עיקר עבודה היא בדרום אלא כדיק מפיט הכי מוקין בהן: וכן אם שחט ביום וזרק דמן בלילה. מע"ג דלילה לגו זמן הקרבה היא מוקין בהן: וכן אם שחט בלילה וזרק דמן ביום. ואפי' הכי ואע"ג דמעיקרא לאכילה לא הוקבעו אלא ליום ולילה ולא לזריקה ומילך בהן: וכן שחמן בלילה ואפי' זרק דמן ביום. ואפי' כל הכי ואע"ג דמעיקרא לאכילה לא הוקבעו אלא ליום ולילה ולא לזריקה ומילך בהן: אבל שחטן ביום וזרק דמן בלילה. ואפי' הכי ואע"ג דמעיקרא לאכילה לא הוקבעו אלא ליום ולילה ולא לזריקה ומילך בהן: אבל שחטן ביום וזרק דמן ביום. ואפי' הכי ואע"ג דמעיקרא לאכילה לא הוקבעו אלא ליום ולילה ולא לזריקה ומילך בהן: אבל שחטן בלילה וזרק דמן בלילה. ואפי' הכי ואע"ג דמעיקרא לאכילה לא הוקבעו אלא ליום ולילה ולא לזריקה ומילך בהן: אבל שחטן בלילה וזרק דמן ביום. ואפי' הכי ואע"ג דמעיקרא לאכילה לא הוקבעו אלא ליום ולילה ולא לזריקה ומילך בהן: אבל שחטן ביום וזרק דמן בלילה. ואפי' הכי ואע"ג דמעיקרא לאכילה לא הוקבעו אלא ליום ולילה ולא לזריקה ומילך בהן: אבל שחטן ביום וזרק דמן ביום. ואפי' הכי ואע"ג דמעיקרא לאכילה לא הוקבעו אלא ליום ולילה ולא לזריקה ומילך בהן: אבל שחטן בלילה וזרק דמן בלילה. ואפי' הכי ואע"ג דמעיקרא לאכילה לא הוקבעו אלא ליום ולילה ולא לזריקה ומילך בהן: אבל שחטן בלילה וזרק דמן ביום. ואפי' הכי ואע"ג דמעיקרא לאכילה לא הוקבעו אלא ליום ולילה ולא לזריקה ומילך בהן: אבל שחטן ביום וזרק דמן בלילה. ואפי' הכי ואע"ג דמעיקרא לאכילה לא הוקבעו אלא ליום ולילה ולא לזריקה ומילך בהן: אבל שחטן בלילה וזרק דמן בלילה. ואפי' הכי ואע"ג דמעיקרא לאכילה לא הוקבעו אלא ליום ולילה ולא לזריקה ומילך בהן: אבל שחטן ביום וזרק דמן ביום

ג א מיי' פ"ג מהלכות פסה"מ הל' ז ע"פ נכ"מ.

ד ב מיי' פ"ח מהלכות מעילה הלכה ג:

גליון הש"ס
טא"ל: פי' קסו"מ ה ג מיי' שם פ"ג הלכה ו: ד"ה ואמר אמי עולה. ד ה מיי' שם פ"ג הל' ח: ד"ה ואמר אמי עולה. ד"ה ואמר אמי עולה. ד"ה ואמר אמי עולה.

מדקרינהו מלא מלי מעל *מדכתיב והכל היה בחמתו מהה דמעל דמצורה קדושתה דלכפרה לחיות לבני ומקום קדשים כגון שולה ומקום המלבי לבני מקום דלא לכפרה לפני ממנו בהו מעילה לפני מדכתיב והקריב אותו לפני ה' ס"ל דכל קדשי קדשים ס"ל להגיל מני דמעל ומ"ם דנקט בחמתא טפי משלר קדשי קדשים דסד"א הואיל ולכפרה להיות דכתיבא היה קיימא לחטאת: **ובדילון פיגם.** והתם מי כתיבא מהה בדילי מינה ולא מלמדינן למגזר בה מעילה: **קמ"ל.** הגה דמעל וכ"ם בכתך דלפי לכפרה מהו ו ולית בהו מעילה הואיל ומחיים לית בה בדילי מיניהו ליכי טלי הלי: **תפלת שפתוח.** כגון תמהה תטלת בתמות: **ומפות שפולות לית שמנה.** הכי שמעת לחמר כתרה: **ולא נפגין פסן.** מדכתב דלשורת לינה: **ולא מועלין.** *למעיל מדכתב דהא ליכא למימר לא מועלין מדלריימה לגבי מועלין מדכתב לגלי (ב) מיתיבי למימר הכי דכיון דהמה ליה בריסם לא נהגי מדכתב דליכא לגלי **פיסרא בעלמא** היכי

ד א מיי' פ"ג מהלכות מעילה הלכה ג :

מז ב מיי' פי"ב מהלכות שגגות הלכה ד :

נפי כ' וי"ל עלו מכו טיהרו נ"ק

מח ג מיי' שם הלי ו :

יח ד מיי' שם הלי יח :

ר"ן ע"ש ד"ה אמר רב
נ"ב ע"ש ד"ה אמר רב
ב"ק ע"ש ד"ה אמר רב
ג"ב ע"ש ד"ה אמר רב
ד"ב ע"ש ד"ה אמר רב
ה"ב ע"ש ד"ה אמר רב
ו"ב ע"ש ד"ה אמר רב
ז"ב ע"ש ד"ה אמר רב
ח"ב ע"ש ד"ה אמר רב
ט"ב ע"ש ד"ה אמר רב
י"ב ע"ש ד"ה אמר רב
י"א ע"ש ד"ה אמר רב
י"ב ע"ש ד"ה אמר רב
י"ג ע"ש ד"ה אמר רב
י"ד ע"ש ד"ה אמר רב
ט"ו ע"ש ד"ה אמר רב
ט"ז ע"ש ד"ה אמר רב
י"ז ע"ש ד"ה אמר רב
י"ח ע"ש ד"ה אמר רב
י"ט ע"ש ד"ה אמר רב
כ' ע"ש ד"ה אמר רב
כ"א ע"ש ד"ה אמר רב
כ"ב ע"ש ד"ה אמר רב
כ"ג ע"ש ד"ה אמר רב
כ"ד ע"ש ד"ה אמר רב
כ"ה ע"ש ד"ה אמר רב
כ"ו ע"ש ד"ה אמר רב
כ"ז ע"ש ד"ה אמר רב
כ"ח ע"ש ד"ה אמר רב
כ"ט ע"ש ד"ה אמר רב
ל' ע"ש ד"ה אמר רב
ל"א ע"ש ד"ה אמר רב
ל"ב ע"ש ד"ה אמר רב
ל"ג ע"ש ד"ה אמר רב
ל"ד ע"ש ד"ה אמר רב
ל"ה ע"ש ד"ה אמר רב
ל"ו ע"ש ד"ה אמר רב
ל"ז ע"ש ד"ה אמר רב
ל"ח ע"ש ד"ה אמר רב
ל"ט ע"ש ד"ה אמר רב
מ' ע"ש ד"ה אמר רב
מ"א ע"ש ד"ה אמר רב
מ"ב ע"ש ד"ה אמר רב
מ"ג ע"ש ד"ה אמר רב
מ"ד ע"ש ד"ה אמר רב
מ"ה ע"ש ד"ה אמר רב
מ"ו ע"ש ד"ה אמר רב
מ"ז ע"ש ד"ה אמר רב
מ"ח ע"ש ד"ה אמר רב
מ"ט ע"ש ד"ה אמר רב
נ' ע"ש ד"ה אמר רב
נ"א ע"ש ד"ה אמר רב
נ"ב ע"ש ד"ה אמר רב
נ"ג ע"ש ד"ה אמר רב
נ"ד ע"ש ד"ה אמר רב
נ"ה ע"ש ד"ה אמר רב
נ"ו ע"ש ד"ה אמר רב
נ"ז ע"ש ד"ה אמר רב
נ"ח ע"ש ד"ה אמר רב
נ"ט ע"ש ד"ה אמר רב
ס' ע"ש ד"ה אמר רב
ס"א ע"ש ד"ה אמר רב
ס"ב ע"ש ד"ה אמר רב
ס"ג ע"ש ד"ה אמר רב
ס"ד ע"ש ד"ה אמר רב
ס"ה ע"ש ד"ה אמר רב
ס"ו ע"ש ד"ה אמר רב
ס"ז ע"ש ד"ה אמר רב
ס"ח ע"ש ד"ה אמר רב
ס"ט ע"ש ד"ה אמר רב
ע' ע"ש ד"ה אמר רב
ע"א ע"ש ד"ה אמר רב
ע"ב ע"ש ד"ה אמר רב
ע"ג ע"ש ד"ה אמר רב
ע"ד ע"ש ד"ה אמר רב
ע"ה ע"ש ד"ה אמר רב
ע"ו ע"ש ד"ה אמר רב
ע"ז ע"ש ד"ה אמר רב
ע"ח ע"ש ד"ה אמר רב
ע"ט ע"ש ד"ה אמר רב
פ' ע"ש ד"ה אמר רב
פ"א ע"ש ד"ה אמר רב
פ"ב ע"ש ד"ה אמר רב
פ"ג ע"ש ד"ה אמר רב
פ"ד ע"ש ד"ה אמר רב
פ"ה ע"ש ד"ה אמר רב
פ"ו ע"ש ד"ה אמר רב
פ"ז ע"ש ד"ה אמר רב
פ"ח ע"ש ד"ה אמר רב
פ"ט ע"ש ד"ה אמר רב
צ' ע"ש ד"ה אמר רב
צ"א ע"ש ד"ה אמר רב
צ"ב ע"ש ד"ה אמר רב
צ"ג ע"ש ד"ה אמר רב
צ"ד ע"ש ד"ה אמר רב
צ"ה ע"ש ד"ה אמר רב
צ"ו ע"ש ד"ה אמר רב
צ"ז ע"ש ד"ה אמר רב
צ"ח ע"ש ד"ה אמר רב
צ"ט ע"ש ד"ה אמר רב
ק' ע"ש ד"ה אמר רב
ק"א ע"ש ד"ה אמר רב
ק"ב ע"ש ד"ה אמר רב
ק"ג ע"ש ד"ה אמר רב
ק"ד ע"ש ד"ה אמר רב
ק"ה ע"ש ד"ה אמר רב
ק"ו ע"ש ד"ה אמר רב
ק"ז ע"ש ד"ה אמר רב
ק"ח ע"ש ד"ה אמר רב
ק"ט ע"ש ד"ה אמר רב
ק"י ע"ש ד"ה אמר רב
ק"יא ע"ש ד"ה אמר רב
ק"יב ע"ש ד"ה אמר רב
ק"יג ע"ש ד"ה אמר רב
ק"יד ע"ש ד"ה אמר רב
ק"טו ע"ש ד"ה אמר רב
ק"טז ע"ש ד"ה אמר רב
ק"יז ע"ש ד"ה אמר רב
ק"יח ע"ש ד"ה אמר רב
ק"יט ע"ש ד"ה אמר רב
ק"כ ע"ש ד"ה אמר רב

אבנין (ארוכה) קטנות עד לי"ד

תשובות

שימה מקובצת

הגהות הב"ח

רבינו גרשום

קלמוה מחיצות לכל דבר כו'. עולת בית יחיד שהכניסה שנפסלה] עלן מדרן שירדו, מרקמיבעיא ליה לחדא, מכלל דאידך פשיטא ליה אי כרבה אי כרבי יוסף, חדא מנו חדא קמיבעיא ליה. אך כאן לא קאמר בבת אחת "אם עלו ירדו גו' מחיצה: כתיקנה פסלה, שלא כתיקנה לא פסלה אר בילמא אפילו לרב יוסף דאמר "אם עלתה לא תרד מחיצה כתיקנה קלטה, שלא כתיקנה לא קלטה? תיקו. אמר רב גידל אמר רב ז"ריקת פינגל "אלו מציאין מידי מעילה בקדשי קדשים ואלו מביא לידי מעילת בקדשים קלים, יתיב אביי וקאמר לה להא שמעתא, איתיביה רב פפא לאביי "ישחוטו את התורה לפנים ולחמה חוץ לחמה לא קדש את הלחם, ישחמה את שלא קרמו פניה בתנור ואפילו קרמו כולן חוץ מאחת מהן לא קדש הלחם, שחמה חוץ לזמנה ולמקומה קדש הגחם אלמא פינגל מביא לידי מעילה. לכאורה מצמע דהא דקאמר מהן לא קדש ואפילו קרמו כולן הלחם הוה לידי מעילה וקשיא דהדר אמר דמקדש מהן ולא קדש הגחם אלמא פינגל מביא לידי מעילה. לימא מתניתין דקתני [רבינו] דמקיף לידי מעילה ולא מקיף לידי פינגל. ומקשה ז"ל מ"מ דבשיטה מקובצת מביא בשם הגאונים ז"ל דמקיף לידי מעילה ולא מקיף לידי פינגל. ומתרץ ז"ל דמתניתין דקתני מ

קדשי קדשים פרק ראשון מעילה ד

ופ"ה. עלה דהסיק דקומץ פיגול קמיי לידי פיגול כלומר המיריים במחשבה דקמיילה לחודה הוא עלמא הקומץ לא כ"ם ומחריך הם במסכת זבחים מה קמחר ומנחי הכי (ליש) הכוב ז) (ו) בהאי פגול דפגל בקומץ לחוד כפגול נמור ח) *דכיון דהעלאה למזבח *דפקע פגולו ממנו כמאי דיליף מהיכא דמחרים המיריים לידי מעילה מלא ולא פקע פגולו ממנו ומכיון המיריים לידי מעילה מלמא דמחשבה דקומץ לחוד הוי פיגול נמור ול"ג במחשבה דמחשבה לחודה וקמיי לידי מעילה דקומץ לחוד כפגול נמור ח) רב גידל: אמר ח) רב גידל הם נמי דקפני *הם מחרים מביא לידי פיגול *כ"ם פיסול דמיימ כו'. דלמ אמר דבקמילה לחוד הוי פגול מלא י) ה"ג ומגל בקמילה ופגל מני בהקטרה דמלמא מלמא דמחשבת המקום פגול וחייבין עליו כרת ומם מחשבת המקום קדמה למחשבת הזמן (פיגול) [פסול] ולזן מחייבין עליו כרת היו במחשבת מכילה מלו מחשבת הזמן וט' וכבן סבירי להכי לזן בו כרת דעיכוב מחשבות הוי לזמן ולזן למקומו נזבח אחד ולהכי לזמ"ל אחד זה ואחד זה פסול ואמר מלמא מחלוקת בשתי עבודות כגון דאמר זרקיני שזרחו סימן ראשון חוץ לזמנו וסימן שני חוץ למקומו" אבל בעבודה אחת דכולי עלמא ג) עיכובי מחשבות הוא ואע"ג לכני זרק תיגני מילתא ג) אי בעבודה אחת אי בשתי עבודות ד) אי הכי גבי תודה נמי עיל ה) דזריק חמאי קרש ליפסל דבעי שריפה [לימא מסייע ליה] דפיגול לעולם מעלין בו [לאו אע"ג דאיכא דם מחייע ליה (א) דלא זרק הדם (א) דלא זרק הדם מאי למימרא (א) אלא לעולם דזריק וכי תניא התיא בעולה (א) בעולה פשיטא דגבוה היא בעולה ועוד

[diagram]

עלמו לן כ"ם סיומת יז) מילתא דלעיל הוא ליתן טעם למה פקעה פיגול וכפ' כ"ם בזבחים (דף מג.) הוא ופריך התם מלי קמחר ומנחי הכי קמחר הם מיט יז) מקבל בפנים היקר יביא פיגול כלומר *ע"כ יח) קבע פיגול דלם הוא פיגול כמעלגלו ע"ג המזבח הם כן עפרא בעלמא

ולא קרבו מחיריו ולא"כ נ"ל

הגהות הב"ח

(ה) רשי"י ד"ה והא פלא וכו' לית מעוב כלי פיגול וכו' כפלר פיגולים לית מניה וכו' וקשיא לרב גידל ומכמי אמר לן רב גידל בריש וסו"ק: (כ) ד"ה דכרי כלל וכו' וקאמי לעיל קדש כלמם:

רבינו גרשום

נמי בזריקה הילכך קדש הלחם ומביאו לידי מעילה דלא פיגל אלא בשחיפה לחודה דלא הוה פיגול נמור והא דאמר רב גידל דאינו מביא לידי מעילה דיבור נמי בזריקה: והא. דקאמר פיגול אם אחרים מביאו לידי מעילה השירים בשחיטה דקיבוצה דקמיצה לחודה: והא עצמו. דקטרת עצמו לא כ"ש ואפרים והם בובחים מאי קאמר הכי קאמר אם אינו מקבל כלומר אם אינו מחשב האי פיגול דקומץ לחוד כפיגול נמור דכיון שהעלה קמיצה לחודה ומקריב קדש הלחם דמביאו לידי מעילה וקשיא לרב גידל: אמר לך רב גידל. הא נמי אבל לא הרי פיגול עד דמגיע בכולהי עבודות: האמר אילפא. בפרק כל הזבחים הניינא: מחלוקת דרבי יהודה וחכמים בשתי עבודות. ואעפ"כן החם כגון שאמר הריני שוחט סימן ראשון לאוכלו חוץ לזמנו וסימן שני חוץ למקומו הי' יחודה סבר אם מחשבה חוסן קדמה למחשבה המקום פיגל מחייבין עליו כרת. והכ"א הא וזה שמל ואין בו כרת דקסברי רבנן דעיכוב מחשבה חוץ לזמן למקום כזבח אחד אפילו בב' עבודות פסול ואין בו כרת: אבל בעבודה אחת. שחציה השחב בה חוץ לזמנה וחציה חוץ למקומה: דברי הכל פיגול. הוי ומשל למעלה דאילמא דקרי לשני סימנין ב' עבודות משום דקסבר יחודה עבודה אחת מחחילה ועד סוף כי שהם סימן אחד עבר אלני שחיפה ס"ם ה"א למעמא דרבי יהודה אם מחשבת הזמן קדמה בשחיפה הוי פיגול. אלמא דבמחשבה שחיפה לחודה הוי פיגול. וקשיא לרב גידל אמאי קרש לחם: אמר רב גידל. הכא נמי לא אמר דבמחשבה שחיפה לחודה פיגל אלא בכולהי ולכי זריק הינלי מילחא למשרע אי בעבודה אחת עיכוב המחשבה אב' עבודות אבל לעולם לא הוה פיגל נמור עד דזריק בדבר גידל: אי הכי. הקשי ליה נמי הא דאמרת עד דזריק לא הוי פיגל למעמיה נמי נבי תודה לא הוי פיגול נמור אלמא פיגול מביא לידי מעילה: לית הלכתא כוותיה בפיגולי. קדש דבעי שיפה אבל לא למעילה וכדבר גידל: לימא מסייע ליה. לרב גידל המיגול לעולם מועלין ליפסל. קדש דבעי דאיזוריך הם למעי פיגול הניינו כרב גידל דקאמר פיגול אינו מביא מידי מעילה בקדשי קדשים: לא. כי קאני לעולם מועלין בו דלא זרק הדם מיירי לא מסייע ליה: אי הכי. מאי לימא מסייע ליה כי לא זרק מועלין בו: אלא לעולם בדזרק מיירי. ואפ"ה הכי לא מסייע ליה דכי תניא הניא דלעולם מועלין. בו ואפ"ה לאחר זריקה בעולה מיירי דלנבוה היא כולה דאין בה היתר לכהנים ולא בראשה ואשם: לעולם בחשאת

הגהות צ"ק

(ו) דממי קדש כלחם דקאמר מאי נלף כו' [ב] נ"ל ומחם ופריך דש"מ כחשאת ומחם מיירי כו' וכו"ל [ג] וכפחמת הוי מיימת מ"ם לכדי' דכיפת דהויה זריקה פיגול ופריך פיסח ולחי כו' [ד] דלעולם כחשאת ולחזקת ובמ"ל כו'

זבחים כמ:

ג"ק

ג"ק

ג"ק

ל"ק ניסא

(מדקא)

ב נסיונות ל' הב"ח
סיוע לר' ירמ

? חיוב

ג"ק שחל ג"ק

כך היה בניי לפני תוסף ג"ק

כ"ק מקיים בני' וכ"ל

תוס' לחזקת דם כלומר כו' ג"ק

ג"ק מקבל ג"ק

ג"ק מקבל ג"ק

ג"ק פקע פיגול ג"ק

ג"ק

ג"ק

יח א מיי' פ"ג מהל' מעילה הלכה ז:

יט ב מיי' שם הל' ג:

ועוד דקתני סיפא לן דמה אע"פ שחזר וזרקו מועלין בו אי אמרת בשלמא בחטאת שפיר אלא אי אמרת בעולה צריכא למימר? סיפא ודאי מסייע ליה, רישא מאי: הואיל ומסייע ליה סיפא מסייע ליה נמי רישא (א) (לאו) ודאי מסייע ליה, ומ"ש הלנה דקעביד בידים לא מהני זריקה לאפוקי מידי מעילה, מחשבה דלא קא עביד בידים מהני ליה זריקה לאפוקי מידי מעילה לימא הא מסייע ליה הפיגול בקדשי קדשים מועלין בו לאו אף על גב דזרק ומסייע ליה, לאו, דלא זרק אבל זרק מאי הכי נמי דאין מועלין בו אמאי קתני סיפא בקדשים קלים אין מועלין בו ליפלוג ברישא וליתני לפני זריקה מועלין בו לאחר זריקה אין מועלין בו, ההוא ודאי מסייע ליה, לימא הואיל ומסייע ליה סיפא מסייע ליה נמי רישא? קדשים קלים פסיקא ליה, הכא לא פסיקא ליה: **כלל אמר רבי יהושע** כל שהיתה לה שעת היתר לכהנים אין מועלין בה וכל שלא היתה לה שעת היתר לכהנים מועלין בה, איזוהי שהיתה לה שעת היתר לכהנים שלנה ושנטמאת ושיצאת ואיזוהי שלא היתה לה שעת היתר לכהנים שנשחטה חוץ לזמנה וחוץ למקומה ושקבלו פסולין וזרקו את דמה: אמר ליה בר קפרא לבר פדא בן אחותי ראה מה אתה שואלני למחר בבית המדרש היתר שחיטה שנינו או

בחטאת יד] והיא זריקה וקמ"ל דאע"ג דנעשית השחיטה בהכשר ולא פיגל עד שעת קבלה מ"מ מועלין טו] לאפוקי ממאן דאמר לקמן (דף ה.) היתר שחיטה שנינו: **הפיגול** בקדשי קדשים מועלין בו טז] כו'. לאו דזריק ומסייע ליה דזריקת פיגול אינו מוציא מידי מעילה בקדשי קדשים: **לא** דלא זרק. וא"ת אם כן מאי איריא יז] פיגול אפילו לא פיגול נמי וי"ל דדוקא פיגול אבל לא פיגול אין מועלין כיון דאיכא היתר זריקה או היתר שחיטה יח] ולא בעינא היתר אכילה להוציאו מידי מעילה *הא קתני סיפא בקדשים קלים אין מועלין בו יט] והא סייעתא לרב גידל מהא דקאמר דזריקת פיגול אינו מביא לידי מעילה בקדשים קלים דהא ודאי מיירי בזרק דאי בלא זרק מאי איריא כ] פיגול אפילו לא פיגול נמי ועוד מדלא מפליג בין זרק ללא זרק ולפלוג ברישא וליתני לפני זריקה מועלין בו *כלומר ודאי דרישא מיירי בזרק והוא סייעתא לרב גידל מהוצאת מעילה בקדשי קדשים דאי בלא זרק דוקא מאי איריא דמפליג כא] לקדשי קדשים לקדשים קלים ליפלוג בקדשי קדשים עצמן וקאמר ההוא ודאי מסייע ליה פי' סיפא ודאי היא סיוע לדרב גידל דזריקת פיגול אינו מביא לידי מעילה בקדשים קלים דעל כרחך מיירי כב] בסיפא בזרק לימא הואיל ומסייע ליה סיפא מסייע ליה נמי רישא דאינו מוציא מידי מעילה כג] בקדשי קדשים ודאי קדשים קלים פסיקא ליה כו' כלומר לעולם מיירי רישא בלא זרק דוקא והא דלא מפליג בין זרק ללא זרק בקדשי קדשים עצמן משום דיש קדשי קדשים דלא פסיקא ליה למיתני דלאחר זריקה אין מועלין כגון בעולה כד] *הא אפילו ליתא לדרב גידל וגם מילתא פסיקא קתני טפי דבקדשים קלים אין מועלין בין לאחר זריקה בין קודם זריקה אבל הא דלא פסיק ליה *דלא הוי אלא לאחר זריקה הא דאין מועלין אלמא משמע במסקנא דאיכא סיוע לרב גידל מהא דקאמר דזריקת פיגול אין מביאה לידי מעילה בקדשים קלים אבל מהא דאין מוציא מידי מעילה בקדשי קדשים ליכא סיוע וקשה מאי שנא והא חד טעמא הוא משום דהוי זריקה לענין פיגול ואומר מורי ה"ר פרץ שי' דשנא ושנא דלגבי הוצאת מעילה בקדשי קדשים בעינן ראוי לאכילת אדם הילכך מדאקבעה רחמנא בפיגול אע"ג דבעיא כהרצאת כשר כך הרצאת פסול כלומר שיהא מרוצה לאכול בהיתר ממנו כה] *דחשבה רחמנא זריקת פיגול להיות בכלל הרצאת אכילה וא"כ דין הוא נמי גבי קדשי קדשים שתוציא מידי מעילה אבל כו] בקדשים קלים שתהא חשובה הזריקה להיות חלק גבוה מבורר לא מליט שתהא חשובה לענין זה: **בן** אחותי ראה מה אתה שואלני למחר כו'. כלומר למחר שאנו נהיה עסוקים בהלכה תשאלני כדי לברר הדבר ורצה לדקדק בדבר כדי שנשא ונתן בה למחר: **היתר** שחיטה שנינו. שמיד שנעשית השחיטה בהכשר אין מועלין או היתר זריקה דבעינן שיהא ראוי לזריקה קודם שיצא מידי מעילה כגון שנתקבל הדם בהכשר ואם תאמר בשלמא אי אמרת היתר אכילה שנינו היינו דקרי ליה 'היתר לכהנים' דהיינו לאחר זריקה שאז מותר באכילה אלא אי אמרת 'היתר זריקה' מאי 'היתר לכהנים' איכא? ויש לומר דקודם זריקה נמי קרי ליה היתר לכהנים משום דכיון דעומד ליזרק כזרוק דמי ואם תאמר אם כן ליבעי אי הלכה כרבי שמעון אי כרבנן דפליגי בהא (מנחות דף קב:) דר"ש אית ליה 'כזרוק דמי' ורבנן לית להו 'כזרוק דמי', וכי תימא אין הכי נמי מיבעי ליה כז] (כו'), זה אינו דאם כן מאי מייתי מהני דלקמן דהיתר זריקה שנינו לימא ר"ש היא ועוד דמייתי נמי לקמן מרבי שמעון

ועוד. מסיפא נמי דיקא ד] דקתני לן דמה והוא הדין לפיגול אע"פ שחזר וזרקו מועלין בו דאין מוציא מידי מעילה: **אי אמרת בשלמא בחטאת** (ב). ס] להכי דייקינן דה"ה לפיגול שאם פיגל בו אע"פ שחזר וזרקו מועלין בו: **אלא אי אמרת בעולה צריכא למימר**. דמועלין בה הא כולה לגבוה הוא אלא ש"מ בחטאת מיירי וה"ה ברישא: **סיפא ודאי מסייע ליה לן דמה כו'**. דמיירי לאחר זריקה בהדיא ודייקינן ה"ה *(א)פיגול דזריקה אינו מוציא מידי מעילה (ג): **נימא הואיל ומסייע ליה סיפא מסייע ליה רישא**. דנימא נמי בחטאת מיירי וקאמר לעולם מועלין בו דמשמע אע"ג דזרק: וקא פריך ומסיפא נמי מי פשיטא ו] ליה דמסייע ליה דילמא לעולם אימא לך דלא מסייע ליה דאמריק דלא דמי 'לן דמה' למחשבת פיגול: *ומהדר ליה אמאי לא דמי ומאי שנא כלומר מה הפרש יש בין פסול לן לפסול פיגול: **וא"ל ודאי לא דמו דאימא לך הלנה דקעביד איסורא בידים**. שהיה לו לזורקו והלינו דהיינו דקעביד ליה פסול בידים דלגבי מחשבה דפיגול חשיב ללינה מעשה בידים הילכך קנסינן ליה דלא תיהני ליה זריקה לאפוקיה מידי מעילה אלא מועלין נמי לאחר זריקה: **אבל מחשבת פיגול לא עביד מעשה בידים**. אלא פסול מחשבה אימא לך דלא קנסינן ליה ומהני ליה זריקה לאפוקיה מידי מעילה ודלא כרב גידל, ורישא בעולה קמיירי כדאוקימנא ברישא: **ה"ג דאין מועלין בו**. דזריקת פיגול (ד) (אינה) מוציאה מידי מעילה והיינו ז] *כרב גידל: **אמאי קתני סיפא דהסיא הפיגול בקדשים קלים אין מועלין *בו**. ח] כלומר אפילו לאחר זריקה דלאו קדשי ה' נינהו: **ליפלוג ברישא בדידיה וליתני לפני זריקה מועלין בו לאחר זריקה אין מועלין בו**. אלא מדלא פליג הכי ברישא אלא בסיפא לימא ט] בדאע"ג דזריק מיירי רישא *דמועלין בו (וסיפא) ומסייעא לרב גידל: **ההוא ודאי**. סיפא דקתני בקדשים קלים אין מועלין: י] **מסייעא לרב גידל**. דאיהו נמי הכי קאמר ואינו מביא לידי מעילה בקדשים קלים: **לימא הואיל ומסייעא ליה סיפא**. כדאמרן דודאי מסייעא ליה (ה) יא] (לימא) נמי רישא דבאע"ג דזרק מיירי: (א"ל) **רישא ודאי לא מסייע ליה**. דרישא מיירי בדלא זרק כדאמרן והא דדייקת אבל זרק מאי ה"נ דאין מועלין אמאי קתני סיפא כו' ליפלוג ברישא אין ה"נ דמצי לפלוגי ברישא אלא משום הכי תנא סיפא בקדשים קלים אין מועלין בו הואיל ופסיקא ליה למלתא דבין לפני זריקה ובין לאחר זריקה אין מועלין בו באימורין הואיל וזריקת פיגול היא מש"ה חביבא ליה טפי מההיא הפלגה דרישא דלא פסיקא ליה מילתא הואיל דלפני זריקה מועלין בו ולאחר זריקה אין מועלין בו כדדייק *ברישא הילכך לא תני לה, ולעולם לא מסייע ליה לרב גידל: **ראה מה אתה שואלני**. יב] שאל לו הא דקתני במתני' שעת היתר יג] שחיטה שנינו דכיון שנשחטה כתקנה בלא פסול הייתו שעת היתר ואע"ג דשוב נפסלה, יצאת מידי מעילה:

*) מרישא נ"ק

או דילמא סיפא ודאי מסייע ליה רישא לא וסיפא מי פשיטא דמסייע ליה ומ"ש כו' נ"ק בשם ס"י

כפיגול נ"ק

נ"א דלא כר"ג וכן ג' ס"ק

בו באימורים כלומר כו' נ"ק

דמועלין בו ומסייע לרב כו' נ"ק

כאן סוף הס"ד ואח"כ מה"ד אמאי קתני סיפא כו' נ"ק

אלא ודאי נ"ק

דבהא אפילו ר"ג מודה וגם כו' נ"ק

דלא הוי לאחר זריקה כו' נ"ק

ואס"כ השתא כו' נ"ק

הגהות הב"ח
(א) גמ' סיפא ודאי מסייע ליה רישא לא מ"ש. נ"ב נסמים וכרי סיפא נמי לא ודאי מסייע ליה כמו שפרש"י ע"ש: (ב) רש"י ד"ה אי אמרת בשלמא בחטאת מיירי צריכא למימר להכי: (ג) ד"ה סיפא וכו' מעילה הס"ד ואח"כ מ"ה רישא נמי נימא הואיל: (ד) ד"ה ה"ג וכו' פיגול מוציאה מידי מעילה והיינו דלא כר' גידל: (ה) ד"ה לימא וכו' מסייע ליה מסייע נמי וכו' מיירי הס"ד ואח"כ מ"ה רישא ותיבת א"ל נמחק:

שיטה מקובצת
א] רישא וסיפא ודאי מסייע ליה א"ל ומ"ש א"ל הלנה. על תיבות רישא לא נרשם עליהם קו למעלה להורות כי לפ"ד ראוי למחוק: ב] מחשבה דלא קא: ג] לבר פדא. עי' תוס' תמורה (דף י' ע"א): ד] דיקא דבחטאת איירי דקתני: ס] בחטאת צריכא למימר להכי: ו] תיבת ליה נמחק: ז] והיינו דלא כרב: ח] בו באימורין אפילו תיבת כלומר ל"ש: ט] לימא דאע"ג דזריק מיירי כו' בו מסייע לית לרב גידל תיבת וסיפא נמחק: י] מועלין ודאי מסייעא: יא] ליה מסייע ליה נמי: יב] שואלני כלומר שים דעתך שתשאלני בהא, ושאל לו: יג] היתר להיתר שחיטה: יד] בחטאת וקודם זריקה תיבת והיא נמחק: טו] מועלין בה לאפוקי: טז] בו לאו אע"ג דזרק ומסייע תיבת כו' ואות י' נמחק: יז] איריא פיגל אפילו לא פיגל נמי וי"ל דדוקא נקט פיגל אבל לא פיגל אין: יח] שחיטה דלא בעינן מעילה. גליון הך שינויי לא נהירא לי דכך לי היתר שחיטה והיתר זריקה למאן דאית ליה כמו זריקה למאן דאית לית היתר אכילה שנינו דאי אמרת דוקא פיגל מועלין בה אבל לא פיגל אין מועלין בה כיון דאיכא היתר זריקת או היתר שחיטה א"כ היינו כרב גידל דאית ליה זריקת פיגול אינה מוציאה מידי (פיגול) [מעילה] בקדשי קדשים וה"ה היתר זריקה או היתר שחיטה שהיא כזריקה למאן דאית ליה היתר שחיטה שנינו או היתר זריקה שנינו ואנו באין לדחות דבריו ונ"ל כי יש לתרץ כי (מפי' דבעי) [אמאי דדחי] לעיל בסמוך דלעולם איירי בלא זריקה וקמ"ל אע"ג שנעשית השחיטה בהכשר ולא פיגל עד שעת קבלה מועלין בו לאפוקי ממ"ד לקמן היתר שחיטה שנינו: יט] בו והוי סייעתא: כ] איריא פיגל אפילו לא פיגל: כא] בין קדשי אות ל' נמחק: כב] מיירי סיפא בזרק אות ב' נמחק: כג] מעילה דרישא נמי איירי בזרק דאי בלא זרק לפלוג ולתני ברישא כרפ"ה: כד] בעולה אפילו תיבת הא נמחק: כה] ממנו אלמא דחשבה: כו] אבל לענין להביא לידי מעילה בקדשים: כז] ליה כן זה תיבת כו' נמחק:

רבינו גרשום
קאמר. דאי בעולה פשיטא מאי למימרא: ועוד. סיפא נמי דייקא דבחטאת מיירי דקתני לן דמה וה"ה לפיגול דאע"פ שחזר וזרקו מועלין בו: אי אמרת בשלמא בחטאת. מיירי סיפא שפיר אלא אי אמרת בעולה כו': סיפא ודאי. לן דמה כו' מסייע לרב גידל דמיירי לאחר זריקה בהדיא: רישא מאי. לימא נמי הואיל ומסייע ליה סיפא מסייע ליה רישא: וסיפא ודאי מי מסייע ליה. לעולם אימא דלא מסייע ליה דלא דמי לן דמה למחשבת פיגול. אמאי לא דמי: ומאי שנא. ביה מאי שינוי יש בין פיסול לן ובין פיסול פיגול: ודאי לא דמו. דאימא לך הלנה דקא עביד איסורא בידים שהיה לו לזורקו והלינו היינו דעביד בפיסול בידים הלכך קנסינן ליה דלא מהני ליה זריקה לאפוקי מידי מעילה אלא מועלין בו נמי לאחר זריקה: אבל מחשבת פיגול דלא עביד מעשה בידים. אלא באיסור מחשבה אימא דלא קנסינן ליה ומהני ליה זריקה לאפוקי מידי מעילה ודלא כרב גידל: אמאי קתני סיפא. דתהיא הפיגול בקדשים קלים אין מועלין בו באימורין אפילו לאחר זריקה דלאו קדשי ה' הוא: לפלוג ברישא ולתני לפני זריקה מועלין בו לאחר זריקה אין מועלין בו אלא מדלא פליג הכי בהדיא ברישא אלא בסיפא נימא בדאע"ג דזרק מיירי רישא דמועלין בו ומסייע לרב גידל: ההיא ודאי. סיפא בקדשים קלים אין מועלין בו ודאי מסייע ליה לדרב גידל דאיהו נמי הכי קאמר ואינו מביא לידי מעילה האימורים בקדשים קלים לימא הואיל ומסייע ליה סיפא ודאי כדאמרן דמסייע ליה נמי רישא: ודאי לא מסייע ליה רישא דבלא זרק קא מיירי כדאמרן והתהיא דדייקת אבל זרק מאי הכי נמי דאין מועלין אי הכי אמאי קתני סיפא דתהיא בקדשים קלים כו' לפלוג ברישא אין הכי נמי דמצי לפלוג ברישא אלא משום הכי תנא סיפא בקדשים קלים אין מועלין הואיל ומילת' פסיקא היא דבין לפני זריקה ובין לאחר זריקה אין מועלין באימורין הואיל וזריקת פיגול היא משום הכי חביבא ליה טפי מהאי הפלגה דרישא דלאו מילתא פסיקא היא הואיל ולפני זריקה מועלין בו ולאחר זריקה אין מועלין בו כדדייק ברישא. ורישא קשיא לרב גידל והיינו דקאמר במס' מנחות [דף מז.] הא איתותב רב גידל: כלל אמר ר' יהושע כל שהיה שעת היתר לכהנים. וקא בעי בגמ' מאי שעת היתר דקתני היתר שחיטה שנינו דכיון דנשחטה כתיקנה בלא פיסול היינו שעת היתר אע"ג דשוב נפסלה יצאת מידי מעילה או היתר זריקה שנינו דבעינן דקבלה נמי תיהוי בלא פיסול וכיון דקיבל כראוי היינו היתר או היתר זריקה אע"ג דעדיין לא נזרק משום דכל העומד ליזרק כזרוק דמי: או היתר אכילה שנינו. דבעינן דיהא נזרק הדם כראוי ושוב יש היתר אכילה בבשר וכיון דהויה בו שעת היתר אין מועלין בו. ואי זו היא שלא היה לה שעת היתר (שנשחטה) [שנשחטה] חוץ לזמנה וחוץ למקומה ומאי שנא דנקט הני הרין מכל הני דרישא והלא בכולהו דתנא מועלין בהן לא הוה בהו שעת היתר לכהנים היינו טעמא משום דהני איתקש

אב היתר זריקה שנינו אף היתר אכילה שנינו? (ב) (ג) (ד) (ה) (ו) (ז) (ח) (ט) (י) (יא) (יב) (יג) (יד) (טו) (טז) (יז) (יח) (יט) (כ) (כא) (כב) (כג) (כד) (כה) (כו) (כז) (כח) (כט) (ל) (לא) (לב) (לג) (לד) (לה) (לו) (לז) (לח) (לט) (מ) (מא) (מב) (מג) (מד) (מה) (מו) (מז) (מח) (מט) (נ) (נא) (נב) (נג) (נד) (נה) (נו) (נז) (נח) (נט) (ס) (סא) (סב) (סג) (סד) (סה) (סו) (סז) (סח) (סט) (ע) (עא) (עב) (עג) (עד) (עה) (עו) (עז) (עח) (עט) (פ) (פא) (פב) (פג) (פד) (פה) (פו) (פז) (פח) (פט) (צ) (צא) (צב) (צג) (צד) (צה) (צו) (צז) (צח) (צט) (ק) (קא) (קב) (קג) (קד) (קה) (קו) (קז) (קח) (קט) (ר) (רא) (רב) (רג) (רד) (רה) (רו) (רז) (רח) (רט) (ש) (שא) (שב) (שג) (שד) (שה) (שו) (שז) (שח) (שט) (ת) (תא) (תב) (תג) (תד) (תה) (תו) (תז) (תח) (תט)

רבינו גרשום

איתקש אהדדי ומפורש קרא נפקי מאם האוכל הני . בפסחים ובחומ : ראוי פה אחת שואלני . כלומר שים דעתך שתשאלני כאיזון . ושאלי שפיא דיתר ולפתרים שחיטה שניהן או דיתר זריקה שניהן כדפרישנן

ב א מיי' פ"ג מהלכות מעילה הלכה ג :

קדשי ס' מד כי ניק

כא ב מיי' פ"ח מהל' מעה"ק הלכה ג :

אפנך (דף ו.) נ"ב ונ"ל כחנקיה ונלא בר' יוחנן (ד"ה ו.)

△ ר"ת ד"ה אוכלה "ונ"ל ד"ה ר' יוחנן זריקה/אוכלה" נכתב ת"ל בגליון סיפר קבלה שניהם כלומר ס' ניק

אפנך (ארקא) קוטיות תשובות תא נוע תשובות מסוך על הבגד אדנך אן לשון כיבוס

[ניל ותים]

לעיל לן דמה אף על פי שחזר ורקע מועלין ר"ל דאיכא לאוקמי כגון דשחט קמיע לשקיעת החמה ולא חזי שהרי ליורק לאפילו לס"ד היתר זריקה שניהן בעינן ש"ה שהרי ביום ליורק לקמן : ב) בשר עי' תוס' מנחות (דף קב ע"ב) : ג) לא כחוקיה ולא בר' את ר' נחמן : ד) ותיבאת מאי לאו דלן תדם ותקני : ה) לא דלן בשר גליון ואי קשיא הא הני

לעיל השיבו חזקיה ורבי יוחנן פליגי בהא סיפתא : היתר אכילה . נמי פרשינן לעיל . לאו דלן דם . בכתם ותקני אין מועלין משום רבל דעומד ליורק כזורק דם ש"מ היתר זריקה שניהן . אבל דם אזורק . ודוקא בית היתר אכילה וכר' יוחנן : למה ליה עד דאיכא תותי : קבל פסולין זורק פסולין . בקיבלו פסולין מפאין או בעל מומין לתדיחה סבור הנשחט לאו דקבלו פסולין . ואע"ג דזורקו כשרים מועלין בו דאיכא וקבלו פסולין ולא חזה לו היתר וזריקה ושמעה דקיבלו פסולין הוא קיבלו כשרים אע"ג דזורקו פסולין אין מועלין בו דמשמיה שקיבלוהו כשרים דהה ראוי לזריקה מעילה אלמא היתר וזריקה שניהן : א) ס"ד דאיכא למיפני הבי . כדאשכחינן בקיבלוהו פסולין לחזר פניהן ולמדרק מיהו כדקא בדקא דזריקה : אלא הא דתנן . בוכחומים (דף נב ע"ב) דשאשו פסולה אין דמה מפון כיוצא בשניהן מדמה על הבגד כדמדיק בהשוא כשירה ואשר יזה מדמה על הבגד אשר יזה מלא כלשון מלא כמים קדש : שעת הכושר תפשלה . שלמה או דמה או בשרה או לפר כראשר היתר שחיטה ואי כדבר דהיתר זריקה : קרי כאן אשר יזה מדמה ולא שכבר יזוה . כלומר אשר יזה כלומר אותו דם המוכר ליורק דפדיין לא נעשית מצותו הואיל והיתר לא נשחט אלא משכבר אי קדים זריקה או בשעת זריקה מפון כיוצא ואע"ג דזריקה מפון כיוצא ולא שכבר דזוה הואיל והיתר זריקה אין מפון כיוצא אלא מאחר דזריקתו בין כשרין בין פסולין אין מפון כיוצא אלא שקבלו פסולין וזרקו פסולין דהכא לאו דזוקא . ום"ת תניית אבר דתנן פסול דנשחטה חוץ

כח) בפסל ראע"ג אחת ו' נפחק : כט) הקפיד לשחרך עליו אלא כו' ל"ל דעדיף מינה שקיל ושרי והפ"ד ותיבת מברה המקשה ום"ם משני לא דלן בשר כך נראה : ל) תיבת עד דאיכא נפחק : לא) תיבת דזקא מבעל דזקבלו פסולין וזרקו פסולין אי נמי דקבלו כשרים : לב) דמקיא אם המצא לומר דהיתר אכילה שניהן והא' כך היא אי נמי דקבלו פסולין אי זרקו פסולים אי דקבלו כשרים : לג) תיבות עד דאיכא נפחק : לד) כלל קבלו פסולין לחזר וזרקו פסולין דהיתר דהיי : לה) דקבלו פסולין וזרקו פסולין חד שלמא היא משום היתר אכילה אלא לאו מאורי דקבלו פסולין וזרקו פסולין מועלין אבל הא דקבלו כשרים דאיכא השתא היתר זריקה : לו) דקבלו פסולים אות ל' נפחק : לז) תיבת מיד נפחק : לח) פסולין אי אשרינן דזורקו פסולין : לט) פסולין : משום עבודה : מ) פסולין : מא) לומר רבי נמי : מב) מועלין ואפילו זרק פסולין-למעוקר ' מג) דקבלוהו פסולין דזוקא אע"ג דקשיא-לשון לי : מד) פסולה הסד' ומ"ר קבלו : מה) פסולה אלא אבר דקבלוהו כשרים : מו) דזוקא אלא אבר דקבלוהו פסולין וזרקו פסולין אבר דקבלוהו כשרים : מז) קיבלוהו פסולין וזרקו כשרים : מח) פסולין דזוקא אלא אבר דקבלוהו כשרים : מט) דזוקא אלא אבר דקבלוהו פסולין וזרקו כשרים : נ) דקבלוהו פסולין אבר דקבלוהו כשרים : נא) דזוקא אלא אבר דקבלוהו פסולין וזרקו כשרים : נב) דזוקא אלא אבר דקבלוהו כשרים : נג) דזוקא אלא אבר דקבלוהו כשרים : נד) דזוקא אלא אבר דקבלוהו כשרים : נה) דזוקא אלא אבר דקבלוהו כשרים : נו) דזוקא אלא אבר דקבלוהו כשרים : נז) דזוקא אלא אבר דקבלוהו כשרים : נח) דזוקא אלא אבר דקבלוהו כשרים : נט) דזוקא אלא אבר דקבלוהו כשרים : ס) דזוקא אלא אבר דקבלוהו כשרים : סא) דזוקא אלא אבר דקבלוהו כשרים : סב) דזוקא אלא אבר דקבלוהו כשרים : סג) דזוקא אלא אבר דקבלוהו כשרים : סד) דזוקא אלא אבר דקבלוהו כשרים : סה) דזוקא אלא אבר דקבלוהו כשרים : סו) דזוקא אלא אבר דקבלוהו כשרים : סז) דזוקא אלא אבר דקבלוהו כשרים : סח) דזוקא אלא אבר דקבלוהו כשרים : סט) דזוקא אלא אבר דקבלוהו כשרים : ע) דזוקא אלא אבר דקבלוהו כשרים : עא) דזוקא אלא אבר דקבלוהו כשרים : עב) דזוקא אלא אבר דקבלוהו כשרים : עג) דזוקא אלא אבר דקבלוהו כשרים : עד) דזוקא אלא אבר דקבלוהו כשרים : עה) דזוקא אלא אבר דקבלוהו כשרים : עו) דזוקא אלא אבר דקבלוהו כשרים : עז) דזוקא אלא אבר דקבלוהו כשרים : עח) דזוקא אלא אבר דקבלוהו כשרים : עט) דזוקא אלא אבר דקבלוהו כשרים : פ) דזוקא אלא אבר דקבלוהו כשרים : פא) דזוקא אלא אבר דקבלוהו כשרים : פב) דזוקא אלא אבר דקבלוהו כשרים : פג) דזוקא אלא אבר דקבלוהו כשרים : פד) דזוקא אלא אבר דקבלוהו כשרים : פה) דזוקא אלא אבר דקבלוהו כשרים : פו) דזוקא אלא אבר דקבלוהו כשרים : פז) דזוקא אלא אבר דקבלוהו כשרים : פח) דזוקא אלא אבר דקבלוהו כשרים : פט) דזוקא אלא אבר דקבלוהו כשרים : צ) דזוקא אלא אבר דקבלוהו כשרים : צא) דזוקא אלא אבר דקבלוהו כשרים : צב) דזוקא אלא אבר דקבלוהו כשרים : צג) דזוקא אלא אבר דקבלוהו כשרים : צד) דזוקא אלא אבר דקבלוהו כשרים : צה) דזוקא אלא אבר דקבלוהו כשרים : צו) דזוקא אלא אבר דקבלוהו כשרים : צז) דזוקא אלא אבר דקבלוהו כשרים : צח) דזוקא אלא אבר דקבלוהו כשרים : צט) דזוקא אלא אבר דקבלוהו כשרים : ק) דזוקא אלא אבר דקבלוהו כשרים : קא) דזוקא אלא אבר דקבלוהו כשרים : קב) דזוקא אלא אבר דקבלוהו כשרים : קג) דזוקא אלא אבר דקבלוהו כשרים : קד) דזוקא אלא אבר דקבלוהו כשרים : קה) דזוקא אלא אבר דקבלוהו כשרים : קו) דזוקא אלא אבר דקבלוהו כשרים : קז) דזוקא אלא אבר דקבלוהו כשרים : קח) דזוקא אלא אבר דקבלוהו כשרים : קט) דזוקא אלא אבר דקבלוהו כשרים : ר) דזוקא אלא אבר דקבלוהו כשרים : רא) דזוקא אלא אבר דקבלוהו כשרים : רב) דזוקא אלא אבר דקבלוהו כשרים : רג) דזוקא אלא אבר דקבלוהו כשרים : רד) דזוקא אלא אבר דקבלוהו כשרים : רה) דזוקא אלא אבר דקבלוהו כשרים : רו) דזוקא אלא אבר דקבלוהו כשרים : רז) דזוקא אלא אבר דקבלוהו כשרים : רח) דזוקא אלא אבר דקבלוהו כשרים : רט) דזוקא אלא אבר דקבלוהו כשרים : ש) דזוקא אלא אבר דקבלוהו כשרים : שא) דזוקא אלא אבר דקבלוהו כשרים : שב) דזוקא אלא אבר דקבלוהו כשרים : שג) דזוקא אלא אבר דקבלוהו כשרים : שד) דזוקא אלא אבר דקבלוהו כשרים : שה) דזוקא אלא אבר דקבלוהו כשרים : שו) דזוקא אלא אבר דקבלוהו כשרים : שז) דזוקא אלא אבר דקבלוהו כשרים : שח) דזוקא אלא אבר דקבלוהו כשרים : שט) דזוקא אלא אבר דקבלוהו כשרים : ת) דזוקא אלא אבר דקבלוהו כשרים : תא) דזוקא אלא אבר דקבלוהו כשרים : תב) דזוקא אלא אבר דקבלוהו כשרים : תג) דזוקא אלא אבר דקבלוהו כשרים : תד) דזוקא אלא אבר דקבלוהו כשרים : תה) דזוקא אלא אבר דקבלוהו כשרים : תו) דזוקא אלא אבר דקבלוהו כשרים : תז) דזוקא אלא אבר דקבלוהו כשרים : תח) דזוקא אלא אבר דקבלוהו כשרים : תט) דזוקא אלא אבר דקבלוהו כשרים :

אמר רב אסי אמר רב אסי כן למה לי למיתני תרתי אלא לעולם דמעילה דוקא והא (ג) דתניא *לכל"ל דפסול עשרה שיריים דקרבן פסול חוזר וקרבן כשר חוזר לאו כולם היא מאי מעמא דשיריים נינהו (ג) והא בעא מיניה ר"ל מר' יוחנן "פסול מה שיעשה שיריים ואי"ל "אין לך דבר שיעשה שיריים אלא חוץ לזמנן וחוץ למקומו דתיאל ומר"ץ לפיגולין, מאי לאו בר מפסול לא, אפילו פסול הא "אין לך" קתני: ה"ק אין לך דבר שאינו מרצה בציבור ועושה שיריים אלא חוץ לזמנו וחוץ למקומו אבל ימצא דאיתיה בציבור משוי שיריים פסולין לא איתנהו בציבור לא משוין שיריים ת"ש ופסולין לעולם מועלין בהן לאו דוקא שנינו, לא נזדרקו ונשמע מינה היחר זריקה "לעולם" הא קא משמע לן כדרב נחיל דאמר רב נחיל אמר רב "זריקת פיגול אינו מוציא מידי מעילה ואינו מביא לידי מעילה

תא

אבל דם אסור למה לי למיתני מתני'. כלומר בשני מקומות, הכא במעילה והתם בפרק דם חטאת יג) (זבחים דף נב.) דלא מיחלף ליה *לומר דבשני מקומות יהיה שוה יד) כפשוטה אלא דילמא לא *לומר דבשני מקומות יהיה שוה לענין מעילה חוקה ומכל מקום לא משכחת להיתר בלילה ומיקר

ה"נ לאו דוקא אמר רב אסי אם כן למה לי למיתני תרתי אלא לעולם דמעילה דוקא והא (ג) דתניא *לכל"ל דפסול עשרה שיריים דקרבן פסול חוזר וקרבן כשר חוזר לאו כולם היא מאי מעמא דשיריים נינהו (ג) והא בעא מיניה ר"ל מר' יוחנן "פסול מה שיעשה שיריים ואי"ל "אין לך דבר שיעשה שיריים אלא חוץ לזמנן וחוץ למקומו דתיאל ומר"ץ לפיגולין, מאי לאו בר מפסול לא, אפילו פסול הא "אין לך" קתני: ה"ק אין לך דבר שאינו מרצה בציבור ועושה שיריים אלא חוץ לזמנו וחוץ למקומו אבל ימצא דאיתיה בציבור משוי שיריים פסולין לא איתנהו בציבור לא משוין שיריים ת"ש ופסולין לעולם מועלין בהן לאו דוקא שנינו, לא נזדרקו ונשמע מינה היחר זריקה "לעולם" הא קא משמע לן כדרב נחיל דאמר רב נחיל אמר רב "זריקת פיגול אינו מוציא מידי מעילה ואינו מביא לידי מעילה"

תא

(ג) פה קפ"ל. כלומר ו) *הא[מתניתא] מעילה הא קמ"ל וכו' והא דתנן במסכת זבחים (דף נב.) וטולן שקבלו מת ז) דמו חוץ לזמנו לו חוץ למקומו אם יש שם עדיין דם הנפש כלומר יחזור הכבר ויקבל דמכאן מיט מוסה שיריים כשחישב פסול בקבלה חוץ לזמנו לו חוץ למקומו דמחשבת פיגול פסולי מיט מוסה שיריים לפסול אבל מכל מקום כשר בקבלה חוץ לזמנו חוץ למקומו שלא *בזמן שחישב עליהם פסול אלא חוץ לזמנן ולא חוץ למקומן ח) ואפילו הכי לא מיחייב עליהן משום מעילה דכתיב *בקדשי ה' ולא בקדשי עצמן ט) ואפילו הכי

קדשי קדשים פרק ראשון מעילה ו

כילד ן. הכא כגון שהקבל היום ולא מרק עד למחר, אם מכל הכשר לפני זריקה מועלין בו, אבל למחר זריקה אין מועלין בו, דסבירא ליה לר' שמעון זריקה ן מלישה מדי מעילה כזריקה כשר קמני מיהא לפני זריקה מועלין בו אף לאחר שהות כיון שמרקיה לתי בעי זריקה דנתקבל בכוס לא נפיק מידי מעילה עד

[תוספתא פ"ו]

למחר זריקה ולהכי לפני זריקה מועלין בו היתיל ושרין לה מרק הכא לא היה בו משום היתר ומשו מינה היתר מלישה שמיע : לא, דקבליה ממוך לשקיעת החמה . ומשום הכי ן לא הוה שהות למיזרקיה, והא מכל הכשר בלילה לפני זריקה כגון מועלין שהרי הכא עדיין לא היה ראוי לזריקה כשחל ליזרק כשנוך רמי : אבל אי הוה שהות למיזרקיה ואח מכל הכשר בלילה לפני זריקה כגון שלא

בשר קדשי קדשים שיצא לפני זריקת דמים ר' אלעזר אומר מועלין בו. ת"ל *והיצה זריקה לרבות זריקת דמיירי קודם שנזרק ולמ"ד היצה זריקה לעכב דמיירי קודם שנזרק ולכך מועלין משום דחיים ליה לרבי מלועזר דמין זריקה מועלת ליזלו להפקיר מידי *מעילה ואין חייבין עליו משום פיגול וטבל ז) דבעינן *יחתר למהוים והכא כיון דיצא לו *טהר למהוים הוא ובני מחר יפקיר מידי מעילה כדמסיק פרק בית שמאי (זבחים דף מה.) ובני פיגול נמי דמריץ בזבחים (דף כה:) כהאי לישנא כגון כך הרגלתם פסול דבטיגן טיקרבו כל מחיריו וכיון דיצא לו ליכא כל מחיריו ר' עקיבא אומר מועלין דקסבר זריקה מועלת ליזלו ל"ל עקיבא ה) המפרים תמתא וט' ואחי שהיין שתוזה לומר שמחו לא שהיין בכח אחת כדאמר בגמ' דלמה מזה זורק לה מזה זורק ו) לא כאן שהוא כשר בזרה ממעילה ז) *כך לא ימעט בכשר תניתה ותע"ש שהיא פסולה ומה כן שכך הוא ח) לדבר זה דין הוא שיפטור את של עצמו פיטום כל שכן שיפטור את של עצמה מע"ש שיצא תוקע פסול יוצא אחה למד דמהניא ליה זריקה כדפירשה לכל שאר פסולים ט) דתמירי מזה ר"ע שאין חמיס כמפרים שהרי כמה פסולין יש בזבחים דמזה בהן ר"ע לא הלא מהניא בהו זריקה מלא פסיל יוצא וזקא פסיל מחבר ליה י) דמעיל: **איבורי** קדשים קלים שיצאו לפני זריקה דמים רבי אלעזר מועלין בהן. לפי שעדיין לא הוכשר חלק נבוה ממנו שנפסל ביוצא לחין זריקה מועלת ליזלו ואין חייבין עליו משום פיגול ושאר כלפי' לעיל מעשה בכולהו ר"ע אומר מועלין בהם דקסבר זריקה מועלת ליזלו: **ורבנן** תרתי ל"ע. יא) לקמשיק פשיטא ליה דל"ע ור"ע בקדשי קדשים ואימורי קדשים קלים: **שלא** כתיקנה לא מפקא מידי מעילה מבל לאיתויי לידי מעילה דמיירי *בידי מעילה ומשום הכי לא מפקא מידי מעילה ואמר מרי רבינא ס"ד מינה ומה יוצא מזה ש"מ

מתניתין יב.

הגהות הב"ח

(ה) גמ' כיון דלימיד תני לה מכאן: נכו מתניתא מלא דקתני: (ג) שם מכל יגח דם אין: (ג) שם סל זה דומה לזה דומה אמר ר' לעזר לא מלא מקיבת מלא נכא מתני: (ד) רש"י ד"ה אמר רבא מימא מתניתין עכ"ל:

מסכת קדשים

רבינו גרשום

מחשבין על האבר העל השרוף. שאם נאבדו איטורין וחישב בזריקה על מנת להקטירו חוץ לזמנו וחי פיגול: והא אבר ושרוף הלא איתקיש בעולם. ונקא קבעא זריקה פיגול לבשר הבא מבי אע"פ דיצא כולו תיהני ליה וזריקה לאפוקי פירי מעילה. ומי אמר רב אסי הכי דכי יצא כולו מהניא ליה זריקה הוא בעא ושאל לשמואל: נשפכין שירי הדם היה שוהך על יסוד. ותקבוניא ליה ושאב בשעת שפיכת השיירים על מנת לאכול ממנו כזית וחץ לזמנו פרש מי חשיבא מחשבה דשאיכה לפגולי כמי מחשבה דזריקה: ואי"ל ר' ירמ כבר שנית לנו אלו. כהתן העור והקיבה והאליה שצריך לשוחאת אוכלים אבל לא לשחאת נבילות דבין דליה ליה משהא לא מקבל מיהא: נשפכין נמי כיון דלאיבור אולי. ליפוך לאמה ולא על נתז של מבה לא מהניא בהו מחשבה לפגולי ואי נמי בשיצא כולו לאיבור קאי לשרפה בדין הוא דלא תיהני ליה זריקה לאפוקי מספלה: אלא. בתמיהה: דקתני מחשבין על האבור ועל השרוף. פירוש קשיא דמשמע דמחניא מחשבה בזריקה לפגולי אע"ג דלא איתניין בעולם: אמר רבה אימא מחשבה על עופר לאיבור ועל עופר לשרוף. דבשעה זריקה כשהיאשב אכתי היו בעולם אע"ג דשוב נאבדו ונשרפו פרגיא מחשבה: אבל. ואי שיצא כולו לפני זריקה לא מהניא ליה זריקה לאפוקיה מפגולה: שהם בשתיקה בכשורות ויצא הדם רעץ. אע"ג שחזר ונתך לא עשה כלום בבשר קדשי קדשים מטעלין בו דהא זריקה אינה מתרת תחבשר ליהא כמאן. ואם רץ קדשים קלים משום הא זריקה אין מועלין באיטורין דהא זריקה ולא כלום הויא: אמר ר' עקיבא. פייהני ראויה למאי דקאמר דזריקה מועלת ליוצא: ותרי שתיתן עומדות. שותעין ותתקבל דמן בב' טהסת ונתך דמה של אחת מהן לא כשם שדמה של אחת שורק פופר את בשרה ממעילה כך הוא פופר את בשר הבהמה שלא נזרק דמה מן המעילה הואיל והוה יכול לזרוק דמה של אידו שיבצה ואם פסר דמה את בשר הבהמה מן המעילה אע"ג דמעילה היא דמוחר השאת היא. אינו דין שיפסור את בשרה של עצמה אע"פ שנתפגל ביוצא: לא אמר ר' עקיבא. כשם שדמה פופר את בשרה כך פופר את של חבירתה אלא ששרשם שניהם בבת אחת דכתיב נטפא דמו אמר לי כך שאלינו אומר היה רבי עקיבא זריקה מועלת ליוצא דהכי משמע בסתיתין: (אמרתי) (אמר) לי (הן). והלא פסיל [היה] שיצא: אמר לי בני ואי אתה אומר כן. שיהא זריקה מועלת ליוצא ואף על פי שהוא פסול ויהרי המפריש הפאתו כבר

לג א מיי' פ"ג מהלכות מעילה הלכה ג :

לד ב מיי' פ"ג מהלכות מעילה הלכה ב :

לה ג מיי' פי"ח מהלכות מעילה הלכה ו :

לו ד מיי' פ"ג מהלכות מעילה הלכה ג :

לז ה מיי' פי"ח מהלכות מעילה הלכה ו :

לח ו מיי' פ"ג מהלכות מעילה הלכה ג ופי"ח מהלכות מעילה הלכה ו :

ותפח תומר כן כו' ע"ש

ועל התמורין עכ"ד ותמ"ל כו' ע"ש

[כמשנה שכתבתיים ליתא]

נוסחא תוספות מוגהות מתיבתא דרבנן קדישין קרוי לקוטי לקוטים ב-קדושין קרוי ולקוטי א-מעילה ומאילך לקוטי ג-בבא קמא ומאילך לקוטי ד-זבחים ומאילך לקוטי ה-חולין ומאילך לקוטי ו-נדה ומאילך לקוטי ז-תמורה ומאילך לקוטי ח-בכורות ומאילך לקוטי ט-ערכין ומאילך לקוטי י-כריתות ומאילך לקוטי יא-מאירי מאילך לקוטי יב-מנחות ומאילך לקוטי יג-חולין ומאילך לקוטי יד-בבא בתרא ומאילך לקוטי טו-שבועות ומאילך לקוטי טז-מכות ומאילך לקוטי יז-הוריות ומאילך לקוטי יח-זבחים ומאילך לקוטי יט-מנחות ומאילך לקוטי כ-חולין ומאילך לקוטי כא-בכורות ומאילך לקוטי כב-ערכין ומאילך לקוטי כג-כריתות ומאילך לקוטי כד-מאירי מאילך לקוטי כה-נדה ומאילך לקוטי כו-תמורה ומאילך לקוטי כז-מאירי מאילך לקוטי כח-מאירי מאילך לקוטי כט-מאירי מאילך לקוטי ל-מאירי מאילך לקוטי לא-מאירי מאילך לקוטי לב-מאירי מאילך לקוטי לג-מאירי מאילך לקוטי לד-מאירי מאילך לקוטי לה-מאירי מאילך לקוטי לו-מאירי מאילך לקוטי לז-מאירי מאילך לקוטי לח-מאירי מאילך לקוטי לט-מאירי מאילך לקוטי מ-מאירי מאילך לקוטי מא-מאירי מאילך לקוטי מב-מאירי מאילך לקוטי מג-מאירי מאילך לקוטי מד-מאירי מאילך לקוטי מה-מאירי מאילך לקוטי מו-מאירי מאילך לקוטי מז-מאירי מאילך לקוטי מח-מאירי מאילך לקוטי מט-מאירי מאילך לקוטי נ-מאירי מאילך לקוטי נא-מאירי מאילך לקוטי נב-מאירי מאילך לקוטי נג-מאירי מאילך לקוטי נד-מאירי מאילך לקוטי נה-מאירי מאילך לקוטי נו-מאירי מאילך לקוטי נז-מאירי מאילך לקוטי נח-מאירי מאילך לקוטי נט-מאירי מאילך לקוטי ס-מאירי מאילך לקוטי סא-מאירי מאילך לקוטי סב-מאירי מאילך לקוטי סג-מאירי מאילך לקוטי סד-מאירי מאילך לקוטי סה-מאירי מאילך לקוטי סו-מאירי מאילך לקוטי סז-מאירי מאילך לקוטי סח-מאירי מאילך לקוטי סט-מאירי מאילך לקוטי ע-מאירי מאילך לקוטי עא-מאירי מאילך לקוטי עב-מאירי מאילך לקוטי עג-מאירי מאילך לקוטי עד-מאירי מאילך לקוטי עה-מאירי מאילך לקוטי עו-מאירי מאילך לקוטי עז-מאירי מאילך לקוטי עח-מאירי מאילך לקוטי עט-מאירי מאילך לקוטי פ-מאירי מאילך לקוטי פא-מאירי מאילך לקוטי פב-מאירי מאילך לקוטי פג-מאירי מאילך לקוטי פד-מאירי מאילך לקוטי פה-מאירי מאילך לקוטי פו-מאירי מאילך לקוטי פז-מאירי מאילך לקוטי פח-מאירי מאילך לקוטי פט-מאירי מאילך לקוטי צ-מאירי מאילך לקוטי צא-מאירי מאילך לקוטי צב-מאירי מאילך לקוטי צג-מאירי מאילך לקוטי צד-מאירי מאילך לקוטי צה-מאירי מאילך לקוטי צו-מאירי מאילך לקוטי צז-מאירי מאילך לקוטי צח-מאירי מאילך לקוטי צט-מאירי מאילך לקוטי ק-מאירי מאילך לקוטי קא-מאירי מאילך לקוטי קב-מאירי מאילך לקוטי קג-מאירי מאילך לקוטי קד-מאירי מאילך לקוטי קה-מאירי מאילך לקוטי קו-מאירי מאילך לקוטי קז-מאירי מאילך לקוטי קח-מאירי מאילך לקוטי קט-מאירי מאילך לקוטי ר-מאירי מאילך לקוטי רא-מאירי מאילך לקוטי רב-מאירי מאילך לקוטי רג-מאירי מאילך לקוטי רד-מאירי מאילך לקוטי רה-מאירי מאילך לקוטי רו-מאירי מאילך לקוטי רז-מאירי מאילך לקוטי רח-מאירי מאילך לקוטי רט-מאירי מאילך לקוטי ש-מאירי מאילך לקוטי שא-מאירי מאילך לקוטי שב-מאירי מאילך לקוטי שג-מאירי מאילך לקוטי שד-מאירי מאילך לקוטי שה-מאירי מאילך לקוטי שו-מאירי מאילך לקוטי שז-מאירי מאילך לקוטי שח-מאירי מאילך לקוטי שט-מאירי מאילך לקוטי ת-מאירי מאילך לקוטי תא-מאירי מאילך לקוטי תב-מאירי מאילך לקוטי תג-מאירי מאילך לקוטי תד-מאירי מאילך לקוטי תה-מאירי מאילך לקוטי תו-מאירי מאילך לקוטי תז-מאירי מאילך לקוטי תח-מאירי מאילך לקוטי תט-מאירי מאילך לקוטי

שיטה מקובצת

א) גורס רמה של אחת מה"נ : ב) המעילה בך יפסוד חיבת אף נמחק : ג) אם אמר בשר חיבת הציל נמחק : ד) והוא שיפשר את חיבת שיציל נמחק"ה ב) תפריש נמחק : ו) וקרם והשלה אימורין ט' הקשה תר"י שמואל מוורדין אמאי לא קאמר שהשלה האימורין לאחר שזרק דמו של הכיורה דאי פ"ד חד נמא הוא דאתרי בוריקה וי"ל דכי נמי היו חד נמא היינו לשלי רקדים וזריקה (לירי) [מירי] מעילה אבל לשלי דבשר וריקה לא היו כתר נמא ולכך אמר וקרם והשלה לשני זריקה . תוס' : ז) על חיבת יש רשום קו למעלה לחודיה כי לפ"ר ראי למחק: ח) ובבכור פ"א ואין חייבין עליהם משום פ"ג עד נותר ומכא לאחר: ט) בשבר ואין חייבין עליהם משום פ"ג עד נותר ומכא לאחר: י) כלו לתשמיר את ו' נמחק : יא) הוא וכי אמר : יב) הכי דאמר ר' חיבת דמשרש ליש : יג) אחר בבת אחת בשותפן : יד) אשמות כל אות ו' נמחק : טו) הדם דאשם שלא . אות ס' נמחק : טז) ל"א [illegible] דרין דקאי חיבות דזריקה דדייק נמחק : יז) דחד לאימורין דאידך אות ה' נמחק : יח) זה ועל זה אות ו' נמחק : יט) וזריקה חייבין משום כ:) ומכא אם פיגל בחד משתי עבודות דזריקה קובעת בשיגול דכבר קרבו מתיריו ובחד חייבין בכרת ומכא וחייבו : כא) בכל הני ואחד וזריקה אות ל' נמחק : כב) לשריפה ולא לאוכלין : כג) דמי ראי אמרת בשלמא נמי : כד) לתקן ולהחשיב בקדשי קדשים פ' : כה) באימורין נקט ואין חיבת קאתי ל"ש : כו) לאחר שנראה לזריקה חיבת שניתר כל : כז) הוא הא ודאי דאיטרא איכא כיון : כח) בבשר שיצא את ו' נמחק : כט) צורה לשרפו שאין את ו' נמחק :

ל) נמחק : ל"א [illegible] דרין דקאי חיבות דזריקה דדייק נמחק : לא) דחד לאימורין דאידך אות ה' נמחק : לב) זה ועל זה אות ו' נמחק : לג) וזריקה חייבין משום כ:) ומכא אם פיגל בחד משתי עבודות דזריקה קובעת בשיגול דכבר קרבו מתיריו ובחד חייבין בכרת ומכא וחייבו : לד) בכל הני ואחד וזריקה אות ל' נמחק : לה) לשריפה ולא לאוכלין : לו) דמי ראי אמרת בשלמא נמי : לז) לתקן ולהחשיב בקדשי קדשים פ' : לח) באימורין נקט ואין חיבת קאתי ל"ש : לט) לאחר שנראה לזריקה חיבת שניתר כל : מ) הוא הא ודאי דאיטרא איכא כיון : מא) בבשר שיצא את ו' נמחק : מב) צורה לשרפו שאין את ו' נמחק :

אמר רבי יוחנן קלפיתון רנעיא דיטקא . כלומר סתרתי דברי ר"ע חזולי לא קעמא דר"ע משום דמה נופא הוא דל"ל נבי מפרים שני גמומות וכו' שהבאתי למעלה הוה לן למימר לא ילדו אלא מ"מ ומזה למדנו שאין מזבח מגלח ולפי טעמיה דר"ע משום בת מחת ומ"ח מ"מ כיון דמהני טעמת דבבה מחת לעניין לפטור הכבר מן המעילה למה לי יוציא בתימורין לעצמן לחמו של מזבח כמו דמגדמה להו בטעמת דמה נופא הוא ור"ל דלא דמי כו] דלמרין דטעמת נבי לפטור כבר מן המעילה משום בת מחת ניחא דזולי כיון דלמה מזה זורק לגה מזה זורק דין הוא שיפטור מן המעילה לף כשר חברתה שלא מרק דמה מבל ניעשות לחמו של מזבח ומעה דלא ידלו לף מהיכא כל כך הלי טעמת דלא מי לממרת טעמת משום דה נופא מ"ב הוי טעם

ועל זה והא מיבעין עליו משום פיגול טימר ומומת . פירוש על זה ועל זה על הכבר *ועל התימורים [בקדשי קדשים] ממלמעשה דמים[להקל ולהחמיר] כ] פירוש להקל אע"ג זריקת הדמים מן מעלין לגה מיקרו מן קדשי ה' ולהחמיר לחייב עליו משום פיגול טימר ומומת : דא מיסרת מיכא . מתסבר לאמר ואת ממנת דהכי הוא קושיא היא דבהדיא כתיב בקרא (ויקרא ז) זבהגיש מבלי לה: דא ממנת דבעלים הוא. ולא משמי דבעלים כ] מקמי מן מעלין בבשר בתימורים כה] שחלי מעלי שביר דאיירי דהמת ריטת מעלין בתימורים ובבשר נבי לפני זריקת דמים מגא ממי נבי מחר זריקה ואין מועלין בבשר מע"ג למיסרת ממי ליכא לגה הכא נבי קדשים קלים לגה שייכא שום מעילה בבשר קף קודם זריקה ניח ליה למימר מן מועלין בבשר מבי

מבל נפנין לפחיתו נמכילה. לח חמר שחסח זריקה מועלת וסיינ דקחמר מיסורת מיכח דחמורה בחכילה משום יולח: הדרן עלך קדשי קדשים

חטאת פעוף מועלין בה משהוקדשה, ינִמְלְקָה הוכשרה ג) להִפָּסֵל בטבול → יום ובמחוסר כפורים יובלינה, הַוֹּזֶה דמה חייבין ג) *עליה משום פיגול נותר וטמא יואין בה מעילה: **גמ'** קתני **הוכשרה ליפסל בטבול יום ובמחוסר כפורים ובלינה** ליפסל אין אבל לטמאי לא, מתניתין מני רבנן היא דתניא **אבא שאול אומר טבול יום** תוחלה

אבל לאכילה ו] הוא דלא מרצה:

הדרן עלך קדשי קדשים

חטאת העוף. עד שתמת ליירי בדין פסולי קדשים ס] מתי ימעט בשם ומכאן ואילך ליירי בכשרים: **מועלין** בהן משהוקדשו. פירוש קדושת פה להיינו כשהקדישן: **הוכשרה** ליפסל בטבול יום ובמחוסר כפורים. לטמא י] שלח נגעו [כה טבול יום לא מחוסר כפורים. יח] בלינת דם בשקיעת החמה מ"מ נקט נבי מליקה פשיטא דלינת בשר לפי שעה עכבה לה ולא בשעת שחיטה ולא בשעת זריקה ולא בשעת קבלה ולא בשעת הולכה ולא בשעת מתן דמים ולא בשעת מליקה ולא בשעת הקטרת אימורים ולא בשעת הקטרת חלבים ולא בשעת אכילת בשר ולא בשעת אכילת לחם ולא בשעת אכילת פסח ולא בשעת אכילת קדשים קלים ולא בשעת אכילת מעשר ולא בשעת אכילת בכורים ולא בשעת אכילת תודה ולא בשעת אכילת שלמים ולא בשעת אכילת חגיגה ולא בשעת אכילת מעשר בהמה ולא בשעת אכילת חלה ולא בשעת אכילת תרומה ולא בשעת אכילת ביכורים ולא בשעת אכילת שתי הלחם ולא בשעת אכילת לחם הפנים ולא בשעת אכילת שיריים ולא בשעת אכילת קומץ ולא בשעת אכילת מנחת חוטא ולא בשעת אכילת מנחת קנאות ולא בשעת אכילת מנחת סוטה ולא בשעת אכילת מנחת נסכים ולא בשעת אכילת מנחת חביתין ולא בשעת אכילת מנחת מאפה תנור ולא בשעת אכילת מנחת מחבת ולא בשעת אכילת מנחת מרחשת ולא בשעת אכילת מנחת נחשון ולא בשעת אכילת מנחת חוטא ולא בשעת אכילת מנחת עומר ולא בשעת אכילת מנחת שתי הלחם ולא בשעת אכילת מנחת לחם הפנים ולא בשעת אכילת מנחת שיריים ולא בשעת אכילת מנחת קומץ

תחלה לקדש. ופם נעם בשכל קדם עשה שהוא שני ושני שלישי ושלישי רביעי: **מתמא** את הקדש. "לעשות עוד אחר ושפל התרומה שלא העשה יותר: **והכתים** לומריס [ט'] כך הוא שפל ט'. דקא סברי דעטל יום אין רק שפל י' בשום דבר ולפ' במשקה קדם וטוהריהו מוקי מהניחין: **לאבא** שאול עשו בקדשים ט'. ול"ק הכא ממעט דעטל יום מדרבנן הוא כדקאמר שניהו רבנן לעטל יום וט' ובשאינו פרק בשם (דף כה:) לילף רביעי בקדש מק"ו ממתיר כשרים ומה מתיר כשרים שלין שפל בתרומה שפל בקדש שלישי שפשל בתרומה מיט דין שיעשה רביעי בקדש ושריך שכל הכא ממעט עטל יום יוסיף ומשני דלעמת שבר לה כתיב שפל ורבנן הוא ול"ל קאמר הא ולמה ליה שפל ורבנן הוא ול"ל ה) ורביעי בקדש ורבנן הוא ול"ל כ"ש בפרק קמא דפסחים (דף יח.) ולמ"ד (תוי"ט) [מכסחת] ליה רביעי בקדש למ"ד לא מיכל ממעט מיכל מלא מדרבנן הוא מיהו ר"ת פי' דמכסחת ליה ל"ש עלים ג) ורביעי בקדש לתוריית* ולמה שפל ט"ק ליה: **היכי** קאמר דלעמת שבר לה כתיב שפל ורבנן הוא ול"ל דלמה שפל מדרבנן הוא ול"ל דשניהו דשעה (דף כה:) ליה ליה הא דלמה שפל הוא דעטל יום מן התורה וכדאמרי הכי הכא לעטל יום מן רבנן הוא: **אמר** רבי אבינא ליתיפלן ול"ע מ"ל. יו"ט הימה ט"ק לא ס' ליה לעל מלתא ט"ק הל"ל מוהא ר"ש כדלעיל לעיל *ואי ליתא לא רבנן מ"מ הא למרין שבר שבר שבר מצינו מכתוב (דף כה:) ליתא בפרק בתרא (דף כה:) ומשנתינו מכתוב מפורש ומשנתינו מכתוב מפורש ומשנתינו מכתוב מפורש

[משנה כה.]

[זבחים סה:]

[שם נב.]

[ג"ל עליה]

שם נה: קה:

הגהות הב"ח

(ה) רש"י ד"ה מילה וכו' הלא כתיב כשלוח עוף הלוז ונמצה: (ו) ד"ה קרנו וכו' לו מהם מבשר ימים ולא יתכן: (ז) ד"ה קרנו בגמול וכו' נתן שפיים נמלו לחשמה לשברים נאחד מבר ספ"ד ותינח לשמוש ממקן:

גליון הש"ס

גמ' כיון דכתיב ולבש לכתיב ג"ל וכתיב ומשח לח נגזרו ולבש בגדים תחים דמי קלי על מלות סתרן לבל מקרא נלמד ומי' כתיב' מיתי מאחרת הכהן ומי' כתיב' מעיל אפוד ומעיל ומי' ס':

רבינו גרשום

מיצוי: הבי גמי שאם ניתנתה. כשקמץ את המנחה הבי גמי שאם ניתנתה אחר ואי לא לית לן בה. והגיעה סלתה ושמנה. הזה יכול למיפר מסלה ושמנה ת"ל ושמנה סלתה שהשמן מאי מסלתה שהיא שרויה בשמן. והקרבתם. הזה לימד על הנסכים שהם קריבין בכלי שרת. ואי אתה מוצא

ובולן שפקעו מעל גבי המזבח לא יחזיר. ודקתני (ה) במסכת זבחים פ"ק (דף פה:) מיתת ובולן מעלים *ומלפים פו) דקתמר מיירי בהא כיצד דאי דהא לם פרש לא יעלו פירות הגלגלת והגידים מן הכבד שהן מחוברין ועלה קאי דקתמר ובולן בין מחוברין בין פירשו שפקעו מעל גבי המזבח לא יחזיר וכן נחלת שפקעה מעל גבי המזבח לא בשלמא לרבי יוחנן דאמר לעיל גבי מעילה דלאחר תרומת הדשן נמי אכתי לא נעשית מעילה אלא לרבי קיש דאמר יחזיר כיון דנעשית מעילה דשעה ראשונה נחלת כמו אחר ומ"ש דמקלקל בשעה ראשונה אפילו לגבי מזבח אין מעילין בו, בשלמא לרב ניחא אלא לרבי יוחנן קשיא? אמר לך רבי יוחנן הוא הדין דאפילו אפר והיינו דקתני נחלת דאית בה ששה לאשמעינן דאפילו נחלת דאית בה ששה כי פקעה מעל גבי המזבח לא יחזיר/ואיתמר אמרי מבשר קדשי קדשים לפני זריקת דמים ואמרי קדשים קלים לאחר זריקת דמים-(רב) אמר מה שנהנה יפלו לנדבה (לרבי) אמר יביא דבר שכולו למזבח ד) הניא בולית בלי מעילה זר להיכן הולכת? תלמידין לפני חכמים אומרים יביא דבר שכולו למזבח-מאי ניהו *קטרת ה) הניא בולית בלי הנהנה מדמי חטאת ומדמי אשם: עד שלא קריבה חטאתו ויוסף ויביא חטאתו, ועד שלא קריבה אשמו יוסף ויביא אשמו, ו) קרב חטאתו ילכו לים המלח, כבר קרב אשמו יפלו לנדבה, הנהנה: מקדשי קדשים לפני זריקת דמים ואימורי קדשים קלים לאחר זריקת דמים מה שנהנה יפלו לנדבה, כל קרבנות המזבח למזבח, קרבנות קדשי קדשים בקרן דרומית מערבית של בית הבית הבית, קרבנות צבור לנרבת צבור הא נופה קשיא ז) עד שלא קריבה חטאתו יוסף ויביא חטאתו, משקריבה חטאתו למזבח, וקתני בל קרבנות המזבח למזבח? ש"ש ראיבפור בעלים ול"ש היכא דלא איכפור. רישא ר' שמעון היא דאמר כל חטאת שביפרו בעליה תמות (רישא)

ולגי אמר יביא מפורט דבר שכולו קרב למזבח. דהיכי קתני מה שנהנה יפלו לנדבה (רב) אמר מה שהוכרו מלן נמוד (ח) קדשי לה, שהוכרו מלן נמוד לעבודה (רב) לעולה קדשי קדשים לגבי מזבח ולמדנו מדרשה דכתיב בה בשעיר החטאת אשר לעם אשר יקריב את דם החטאת ואת עולתו לכפר עליו לפני ה' חטאת היא, מה להלן עולה קודמת לחטאת אף כאן עולה קודמת לחטאת. ומנין לעולה שהיא קודמת לחטאת שנאמר בה בעולת הבקר אשר לעולת התמיד יעשה את האחת ואת השנית לכפר בעדכם. ומנין לחטאת שהיא קודמת לאשם שנאמר בה כחטאת כאשם לאחת תורה אחת יהיה להם. ומנין לאשם שהוא קודם לשלמים שנאמר בו כאשם כן הוא לו. ומנין לשלמים שהן קודמין לתודה שנאמר בהן ואת זבח תודת שלמיו. ומנין לתודה שהיא קודמת לנזיר שנאמר בה וזאת תורת הנזיר. ומנין לנזיר שהוא קודם לשתי תורים שנאמר בהן ועשה הכהן את האחד חטאת ואת השני עולה. ומנין לשתי תורים שהן קודמין לבן עוף שנאמר בהן ואת אשר לא תשיג ידו. ומנין לבן עוף שהוא קודם לעוף שנאמר בו ואם מנחה על המחבת. ומנין לעוף שהוא קודם לחביתין שנאמר בו ואם מנחה מרחשת. ומנין לחביתין שהן קודמין לחלות שנאמר בהן חלת מצות. ומנין לחלות שהן קודמין לרקיקין שנאמר בהן ורקיקי מצות. ומנין לרקיקין שהן קודמין לעשרון שנאמר בו ואת העשרון. ומנין לעשרון שהוא קודם לכבש שנאמר בו את הכבש האחד. ומנין לכבש שהוא קודם לאיל שנאמר בו ואת האיל. ומנין לאיל שהוא קודם לשור שנאמר בו פר בן בקר. ומנין לשור שהוא קודם לשעיר שנאמר בו שעיר עזים. ומנין לשעיר שהוא קודם לכבש שנאמר בו כבש בן שנתו. ומנין לכבש שהוא קודם לעגל שנאמר בו עגל בן בקר. ומנין לעג

ריפא. דלמר יליף ליה מהא דלמר (מנחות דף סו.) מנחת שכיפרו בעלים תמות: **ומיפא.** דלמר כל קרבנות המוזכר במקרא ונע"ג **ומיכפר** בעלים רבן היא דלמרי (ו) לון חטאת מתה מינה שהמוזכר ומנחת לחתך בפרה יכ) *(וכן המעות): **שכל מדים.** כב ובני יוחנן דפליגי בפחר

משום נשאם מקדשי קדשים שנתמאו. לפיל קודם זריקה, ומשימורי מקדשים קלין יג) לאחר שהעלן דפטור, פשיטא מאי קא משמע לן? מהו דתימא בשר קדשי קדשים שנטמא יאית ליה מצות שריפה להכהנים אימורי קדשים קלין יאיבא מצוה להפוכי ביצינורא קמ"ל דלא, אמר רבא הא יז) דאמרת רבי חמאת, ילכו לים המלח, דהני מילי דאתידא ליה לכי כפרה אבל לאחר כפרה יפנו לנדבה, מאי טעמא? אין מפרישין מתחלה יח) לאיבוד: **מתני'** יט) הקומץ, כ) והלבונה, והקטורת, ומנחת כהנים, ומנחת כהן משיח, ומנחת נסכים, מעלין בהם משהוקרשו, כא) קדשן בכלי יהוכשר ליפסל בטבול יום ובמחוסר כפורים ובלינה יחייבין עליו משום נותר ומשום טמא, כב) ופיגול אין חייבין עליו משום פיגול ונותר וטמא עד כג) שיקריבו מתירין. כד) אבל אין לו מתירין כיון שקידש בכלי חייבין עליו משום נותר וטמא, ופיגול אין בה:

גמ' רישא רבי שמעון ופיפא רבנן, אמר ו) רב נביהא דבי כתיל לרב אשי הכי אמר אביי רישא רבי שמעון ופיפא רבנן, אמר כא) רבא הכל מודים **שאם נהנה** מקדשי קדשים שנטמא ג) "(קודם זריקה) ומאימורי קדשים קלין לאחר שהעלן דפטור, פשיטא מאי קא משמע לן? מהו דתימא בשר קדשי קדשים שנטמא יאית ליה מצות שריפה להכהנים אימורי קדשים קלין יאיבא מצוה להפוכי ביצינורא קמ"ל דלא, אמר רבא הא יז) דאמרת רבי חמאת, ילכו לים המלח, דהני מילי דאתידא ליה לכי כפרה אבל לאחר כפרה יפנו לנדבה, מאי טעמא? אין מפרישין מתחלה יח) לאיבוד: **מתני'** יט) הקומץ, כ) והלבונה, והקטורת, ומנחת כהנים, ומנחת כהן משיח, ומנחת נסכים, מעלין בהם משהוקרשו, כא) קדשן בכלי יהוכשר ליפסל בטבול יום ובמחוסר כפורים ובלינה יחייבין עליו משום נותר ומשום טמא, כב) ופיגול אין חייבין עליו משום פיגול ונותר וטמא עד כג) שיקריבו מתירין. כד) אבל אין לו מתירין כיון שקידש בכלי חייבין עליו משום נותר וטמא, ופיגול אין בה:

(ו) רש"י ד"ה ופיפא וכו' ולמרי דתמרי בחמורה דף כב לון חטאת מתה מינה וכו' ולאחר כפרה ואף שמעלה לו כפרה לית ליה מעילה כפ"ב:

הגהות הב"ח

(ג) רש"י ד"ה ומיפא וכו' לעיל מייתי בפרי שלה ובאימורי קדשי קדשים דתמירי משום שלא יפלו בהם פסולין ואין להביא מהם לצורך המזבח ומיהו אכתי קשיא דתמירי סלי הלא משום הכי הוכרחה מהן לאחר שעלו פעור: **פני מיני דפחידא ליה דמפעל קמי מ"ז)[בפרה]**. קודם שקרבה חטאת דכיון דהוה ליה למיסף מלי ממנה קרן ומזבח על דמי חטאת קרן ומזבח קודמין להם לקרן ומזבח לפרוכת לפיכך מלי ממנה לפרוכת בעלים ולא לכהנים[ג] [וקשיא לי] כחטאת שכיפרו בעלים וליכא למ"ד חבל: **חבל.** טדע ו) שמעל לאחר שקרבה חטאתו הני קרן ומזבח שהפרים מכפרין ליט מבע"י מן שב חטאתו שכבר כיפרו בעלים ואם יבאו ליט למלוק לאחר שיזרק דמן ואימורין יקטרו על גבי המזבח ולא יהא להן לכהנים אלא בשר ועורות ולא יהא להן שום הנאה מן הקרבן

ג א מיי' פ"ל מהלכות שגגות הלכה ג :

נא ב מיי' שם פ"י מהלכות ג :

נב ג מיי' פ"ד מהלכות פסולי המוקדשין הלכה ג :

ב ד מיי' פ"ג מהלכות פסולי המוקדשין הלכה ג :

ג ו מיי' פ"ג מהלכות מעילה הלכה ד :

דהתם ד] בחטאת ואשם טיהר לימודי [קדשי] קדשים ולא מיקרו מעשית מעתה בהמלה אבל בלימודי קדשים קלים מיקרי מעשית מעתה משום ההמלה ואם תאמר ומאי שנא ולימר מודי הרב רבים פרק שיחד הנחת ושנת מיניעת לימת קרא ומיניעת לימת סברת מיניעת לימת קרא דכתיב והיתה הכהן נבי שלה ולו לא לא קרא מן הדין היה לו טומר דמסתם העלמה ג] אן בקדשי קדשים אן בקדשים קלים הוי מעשית מעתה לך נבי קרא נבי שלה הלא הוי מעשית מעתה בהמלה כיון דלמכתי צריך להאיתה לנית הכהן הלכך ו] קדשי קדשים פלף מינה שכשם שהאי קדשי קדשים ומעלין בה מד שהגה לנית הכהן ז] "כל קדשי קדשים מועלין בלימורין עד שיגה לנית הכהן מבל קדשים קלים לא פלף מינה ולימנית לימת סברת הנבי קדשי קדשים שים בהם מעילה מתחלה לא נפקי מיניה מהם לו מלימורים שלהם לבל הפחות עד שיגמור בבל שיהא לנית הכהן מבל בקדשים קלים שאין בהן אלא לאחר זריקה מיד שיש לאחר זריקה מיד הוא הלא משמל בהו כי סברת הוא טמר בבל מקום דמיד לאחר הזלת אבל בשר בבל מקום מעילה מהם לו נפקי מיניה אלא לאחר שיגמור בבל הקטרת אימורין ואפילו הבי נמי שיגה לנית הכהן לאחר *לשעמת מקרא מיהא לימת דלמר מין זבח הוא לא שיך למילף מעולה ח] : **ומה** פיגול שהוא בידיעה לחת. פירוש הלא בשיגה בתחלה וידיעה בסוף בשעת הזמומת מקדש וקדשי שבשעת (זף ב.) : **וקרבנן** קטנ. שלוט בעולה ויורד ועמ ומעביר ט] לחד מה שאין ק בקרבן של טומאת מקדש וקדשיו י] : **רא** כיון. בלומר אם [ק] קאו קלא לאחר יקדשו משעת שקדש ואחר יקרב משעת הקרבה ממש : כל דבר שיש ט מתירין מזיקרב מתירין. נזבחים (זף מב:) פירשתי שד :

הדרן עלך חטאת העוף

ולד חטאת ותמורת חטאת וחטאת שמתו בעליה יתומו וחטאת שנתערבה בעדר ונמצאת בעלת מומאם משכיפרו הבעלים תמות ואינה עושה תמורה ולא נרעין ולא מעלין ואם

ולד חטאת ופמורים חטאת וחטאת שמתו בעליו יתומו. דהכי הוו ג] מהבר ס' חטאת המתות והבך נ' חטות לשלם בין לחני בשרה בין לחתי בשרה, **ולד חטאת** לבבי חטאת מה שהרי אינה לריכה לבשרה שלא הפרישה מההלך לבך **וחמורת חטאת** חני לבבי מה שהרי בחה בעבירה לא ימיל כתיב **וחטאת שנתערבה בעדרים** חני לבבי מה שהרי מה לחלן בשרה בעלים שמתו משכיפרו בעלים : **שמיכרה שנפה ושחיטה.** עד שהיא תמימה ושב **נמלקת ונהרי היא בעלת מום** אם בישרו הבעלים בתחת שלא לט להזמכר בדמי ע (ג) שעבורה שנחה ג] לו שחבדה ונמלקת בעלת מום חמות ומפילו נמלקת קודם בשרה ונמכרה בעליה בתחת חמות הולל וממלקת בעלת מום **תבל** אם **נמלקת ונמיתה** קודם בשרה חע"פ שנמכרה בתחת אינה מחה שלא חבעה ומכרי בעליה בתחת חמורת בשרה ולד חמות (זף בב.) : **ופינס שנפה ממנה.** לבילן דנחכפרו בתחת לא חמות בשרה ולד חמות להלא לו לחכפר לא לקדושה דמים ולא לקדושת מוכח ולית הלכך לא לאיממ למיחם בחרים בבר שיש לו מתירין ובמה שיש לו מתירין בבר שיש לו מתירין : **ואינו שנפה ממנה** ד] בחטאת שנפה ממנה ולא ימיל מה יעבד חמות ותע"ג דאם שנפה ממנה ותע"ג מחיים עם בשרה בעליה יז] בלי לימיל מה יעבד חמות ותע"ג דאם שנפה ממנה ותע"ג מחיים עם בשרה בעליה יח] ובמעמת בעלת מום ובקדשי לחרבה בל שכן כיון דחיים בה לחשיב לבשרה בעליה ואפילו הבי לא ימיל מה יעבד חמות ולא ימיל מה יעבד חמות ולא ימיל מה יעבד חמות ול

ומם עד שלא כיפרו מכפלים. נלמדהו ממלח וסולן להתכפר בדמי חטאת שהיו בעלי מום הואיל ומחלבה ובקיומה המכר להלחר ויביא בדמיה חטאת, שעבדה שהתה תרועה עד שהתמלא ויביא בדמיה חטאת ושוחה תמורה ומועלין בה הואיל וקדושה קדושת דמים: גמ' ומפי שנא סני יכ] ריש"ג דלא קא מפליג בסו ומתר אחר ואמר לעולם יתוש בין מכיפרו בין עד שלא כיפרו: ריש"ג מתיקא ליה. לעולם יתוש לפעני לפרש"י שהם בעלי מום ולא יקריבו לגבי מזבח ולא יקדישו לבדק הבית, ולא כיפרו דוקא חטאת ואשם חטאת דומיא דנזיפיהו לה הוו חטאת (חטאת שמתו בעליהם, שמי הא מתו להו בעלים, אבל בסיפא מיכא לפעני: הא מנא ליה גבי פסולי המוקדשין. כי הא דגזרו: הא מנא ליה מסתם מסורה. מידי דאייתי בתמורה מייתי מתם מסורה: ומפי שנא: ומפי מנא מסתם מפיקא ליה. ומידי דאייתי בתמורה מייתי מתם מסורה: מתני' הספריש מעות שנפדו. כלומר שנפדו לנדבת בדק הבית ולא לקרבנות: ולא נהנין ולא מועלין. מפני שהן לתיקון בדק הבית ולא לקרבנות: ואין טעונין מלח. שלא נתקדשו בכלי שרת: ואין טעונין נסכים. שלא נתקדשו בכלי שרת: ואין נאכלין לזרים. שלא נתקדשו בכלי שרת: ואין נאכלין ליום ולילה. שלא נתקדשו בכלי שרת: ואין נאכלין אלא לזכרים. שלא נתקדשו בכלי שרת: ואין נאכלין אלא בשני ימים ולילה אחד. שלא נתקדשו בכלי שרת: ואין נאכלין אלא בעזרה. שלא נתקדשו בכלי שרת: ואין נאכלין אלא לאנשים

יא א מיי' פ"ט מהלכות שבועות יו"ט כלי':
יב ב מיי' פ"ג מהלכות כלי המקדש כלי' ה:
יג ג מיי' פ"ב מהלכות מעילה הלכה ה:
יד ד מיי' פ"ב מהלכות מעילה הלכה ט"ו:
טו ה מיי' פ"ב מהלכות מעילה הלכה ג:
טז ו מיי' שם פ"ג הלכה ח:

מה טעם מריפתו בקדים תף ו"ו מריפתו בקדים. וסיכו דלא כר"ש דרבי לחזק זכיון דלמאר שיכד מעון שלישה שם כן גם מעשים מעלו ומעלי ממעין [ירמז] למיתן מן מעלון,ומסני לפולו תימא ר' מלעזר ברבי לחזק היא ג) דלר קלא כלומר שקלו מלויר ולא ירמו ממם על הריפה ובכי הלי נזונה לין מלומה בסריפה ולכבי קלמר בסתני' לחן מעלון, מיכל דלמרי לימא מתני' ר"ש בר רבי לחזק ולא לימא רבי לחזק בר רבי לחזק ומפני לפולו לימא ר"ש בר רבי לחזק ולא לימא רבי לחזק בר רבי לחזק ד) [ולימא קמא] דרבי מלעזר ה) למעני מתא כבי מלכא למאר ליתא ו) [ומעני] ברבי לחזק ולא לימא רבי לחזק בר רבי לחזק ולמכי ז) [ולמיקו] מקלא מת היין קוים שיהי ליניפה ולא יהי ליניפה הביפה מקדשי ועליך לשורש ולם כן לא עבדית מלומה ומעני לא לשולם כר"ש ולפיכ לא קרב מקלא מת היין קוים שיהי ליניפה הביפה מקדשי ועליך לשורש ולם כן לא עבדית מלומה ומעני לא לשולם כר"ש ולפיכ לא קרב מקלא מת היין קוים שיהי ליניפה הביפה מקדשי ועליך לשורש ולם כן לא עבדית מלומה ומעני לא לשולם כר"ש ולפיכ לא קרב

דרי תרומת הדשן שנעשה מצותו ויש בו מעילה? משמש דהוה ח) ליה תרומת הדשן ואיבדי שעיר המשתלח "שני כתובין הבאין כאחד וכל שני כתובין הבאין כאחד אין מלמדין אחיא למ"ד "איבדי שעיר המשתלח אין נהנין מהן אלא למאן דאמר "נהנין מהן מאי איכא למימר משמש דהוה ח) ליה תרומת הדשן ובברי כהונה שני כתובין הבאין כאחד וכל שני כתובין הבאין כאחד אין מלמדין אחיא למ"ד "הניחם שם "מלמד שהן מעונין גניזה שפיר אלא לרבי דוסא דאמר מותר ג) להשתמש בהן כהן הדיוט מאי איכא למימר משמש דהוה תרומת הדשן ועגלה ערופה שני כתובין הבאין כאחד ד) אחיא למ"ד אין מלמדין אלא למ"ד מלמדין מאי איכא למימר מיעוטי כתיבי כתיב תרם "הערופה וכתיב תרם "ושמו אצליקע כה המזבח" "הני אין מידי אחרינא לא: נמכרים בתחילה מעלין בהן [וכו'] : ר"א מתני' דלא כר"א בר רבי צדוק "דתניא ד"א בר רבי צדוק אומר לולי קטן היה בין כבש למזבח במערבו של כבש אחת לשבעים שנה פרחי כהונה יורדין בו ומביאין יין קרוש שהוא דומה לענולי דבילה ושורפין ס) אותה בקרושה שנאמר "בקודש הסך נסך שכר לה'" ו) כשם שניסוכה בקרושה כך שריפתה בקרושה מאי משמע ואמר רבינא אתיא "קודש-קודש" כתיב הבא "בקודש" וכתיב תרם "ושרפת את הנותר באש" ז) ואי יאכל כי קדש הם נותר שריפתו בקדושה אף הכא נמי ח) בקדושה אפילו חיבא ר' אלעזר בר רבי צדוק (ס) "לאבא בר כהנא "לימא מתני' דלא כר' צדוק. כלומר מדלא קתני לה משמע דלא ידעי ליה להכי מן מעלון בהן ולא ידעי ליה מעלון בהן דקדושה היא מעלון בהן דקדושה הוא: ר' צדוק. כלומר מדלא קתני לה משמע דלא ידעי ליה להכי מן

ולד חטאת פרק שלישי מעילה

מטרה מנלן דכ] נלן קבעי מדיחון דהא כתיב בהיתם(שמות ג) בהיתימו לת הגחות אלא קבעי מנלן דיחס קבישות מקום לחטט [ג] מטרה אלא מזבח קדמה לכך נרמלה נסרס דהכא מני בעי בקבישות מקום דממטמ מתוך המטבה דקבישות מקום דמזבח הוא אלא קדמה במקום שמש דיחון מזבח החיתון כד] מדקתמר דיחון מזבח הפנימי לון מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש כה] למזבח החיצון במקום שקבוע דיחון פנימי מועלין ופם כן כו] דיחון מזבח פנימי הוא אלא אלא אלא קדמה שפם יה: כז] מטבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש כח] למזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש כט] למזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש ל] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש לא] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש לב] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש לג] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש לד] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש לה] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש לו] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש לז] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש לח] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש לט] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש מ] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש מא] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש מב] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש מג] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש מד] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש מה] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש מו] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש מז] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש מח] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש מט] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש נ] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש נא] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש נב] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש נג] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש נד] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש נה] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש נו] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש נז] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש נח] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש נט] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש ס] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש סא] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש סב] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש סג] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש סד] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש סה] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש סו] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש סז] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש סח] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש סט] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש ע] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש עא] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש עב] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש עג] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש עד] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש עה] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש עו] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש עז] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש עח] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש עט] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש פ] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש פא] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש פב] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש פג] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש פד] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש פה] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש פו] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש פז] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש פח] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש פט] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש צ] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש צא] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש צב] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש צג] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש צד] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש צה] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש צו] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש צז] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש צח] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש צט] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש ק] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קא] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קב] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קג] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קד] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קה] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קו] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קז] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קח] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קט] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קי] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קיא] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קיב] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קיג] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קיד] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קטו] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קטז] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קיז] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קיח] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קיט] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קכ] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קכא] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קכב] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קכג] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קכד] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קכה] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קכו] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קכז] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קכח] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קכט] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קל] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קלא] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קלב] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קלג] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קלד] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קלה] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קלו] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קלז] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קלח] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קלט] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קמ] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קמא] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קמב] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קמג] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קמד] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קמה] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קמו] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קמז] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קמח] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קמט] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קנ] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קנא] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קנב] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קנג] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קנד] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קנה] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קנו] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קנז] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קנח] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קנט] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קס] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קסא] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קסב] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קסג] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קסד] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קסה] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קסו] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קסז] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קסח] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קסט] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קע] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קעא] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קעב] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קעג] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קעד] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קעה] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קעו] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קעז] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קעח] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קעט] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קפ] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קפא] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קפב] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קפג] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קפד] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קפה] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קפו] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קפז] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קפח] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קפט] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קצ] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קצא] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קצב] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קצג] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קצד] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קצה] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קצו] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קצז] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קצח] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש קצט] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש ר] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש רא] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש רב] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש רג] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש רד] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש רה] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש רו] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש רז] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש רח] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש רט] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש רי] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש ריא] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש ריב] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש ריג] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש ריד] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש רטו] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש רטז] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש רטח] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש רטט] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש ריי] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש ריא] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש ריב] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש ריג] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש ריד] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש רטו] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש רטז] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש רטח] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש רטט] מזבח החיצון במקום שקבוע דיחון מזבח הפנימי מועלין משמש הא מזבח הפנימי מועלין משמש

אלא מאי תיבת המזבח נמחק : ג] תפנימי ואשכחן מזבח חפנימי מנורה : ד] מתני' תודיע שלא הניע זמנן ובני יהוה שעברה זמנן ולא מועלין ר' שמעון : ה]תאני לכא לאחר זמן מרובה והקדישו עד תיבת הדי נמחק : ו] פרוס אינו קדוש כמותר זמן אמר : ז] יתיב רבה גלין כן נמצא ברוב סמרים אבל בתוס' משמע דיתיב קאי אעולא הרמי על ר"י רבן : ח] ויתנן קדושה לפני הגירסא לעיל רבה לא נרמי' תבא רבן : ט] אמר ליה חזקיה לך מחני' : י] מתלמין בית הבאו : יא] הלכה אלא מדהניא על תיבות אמר ליה נרשם קן למעלה לפיוהת כן ל"ר ראני למחקן זה לשון הרא"ש ו"ל א"ל רבה אע"ג דאמרינא יצאו מידי מעילה דבר תורה מדהניא לך ראיבא מעילה מדרבנן ומשלם הקרן לבר אפולי בתרון שלא הניע זמנן וקשיא ליה לרב חסדא מי איבא מידי דמקריבא ליה בתר מעילה ולכפוף אית בתר מעילה מדרבנן אתרוץ קן קשיא ליה אי אמרת בשלמא תיבא לחדי בית מעילה מדאורייתא מקריבא בתון הניע זמנן ולא מקריבא בתון שוב כתבתי ברש"י ל' יב] דקתני שפטרו חכמים מלשלם קרן ותוספת אלא

יט א מיי' פ"ג מהלכות מעילה הלכה יג :
כ ב מיי' שם פ"ה הל' ו ז :
כא א מיי' פ"ג מהלכות מעילה הלכה יב :

גמ' דיני ד' כיתות: דמייתי ליה מאתיא דגם דאמרי קונטרס (גם) אומר ופרק ג הלכה יג : בבא מציעא ואולין בו
כב ד מיי' שם הל' יג ופרק ג הלכה יג :
כג ה מיי' פ"ה מהלכות מעילה הלכה ג :
△ (אזקפ) קונטרס
▽ תוספות

מיטו כך סיפ קשיא לי ד"ה ג"ש

מית נכו מעילה מסמע מפיעו קדשים קלים כו' ג"ש

גמ' דיני ד' כיתות: חלב המוקדש ופ"ג [ופ"ה] תורין המוקדש מה ענין ואילך — [לעיל] :

1 - קונטרס מפרש
א) קונטרס ראשון ב) קונטרס שני
2 - קונט' בדין הבית

כלומר ומ"מ קשיא לי נבי מהיכין דתורין שלא הגיע זמן דמשמע ליה י) לכי שיגיע זמן מועלין בהם ומי מיכא מידי דמעילה קודם שיגיע זמנו ולכשיגיע זמנו מיה בהו מעילה וקשיא לפירוש זה מדלא דמאי מייתי רמיה בסמוך מדם יצא והלח לא לגמרי לכשיגיע זמנו מועל בהם מה"ת ועוד קשיא דמשמע שבא ליצד קומיתו לדעיל ולא ממשע דקאי מהכיא דתורין "דמייתי ליה יא) עלה לכך נראה דסכי יב)[ה]שיבוטו מזיגת לך לתיכת מעילה מדרבנן כלומר לא כמו שמתה סובר מתוך יג) קומיתו דתיכת מעילה מה"ת מזיגת לך לתיכת מעילה מדרבנן דוקא ולא מה"ת וקשיא לי מי מיכא מידי ט' כלומר "מיכו דייתי יד) מקשין כך והיה קשיא לי עד דכיתך מי מיכא מידי ט' מכום טו) דקאמר סמיקתה ואמרת דכל קדשים שמתו יצאו מידי מעילה דכר תורה אבל מדרבנן "מית נכו מעילה אפילו בקדשים קלים קלים קודם שמתו ולכסוף לאחר שמתו מיכא מעילה מדרבנן והיינו דא דקאמר לעיל וכי קודמה שבאן להיכן הלכה כלומר קודמה שבאנו אלא היה בה מעילה כלל להיכן הלכה שתחל עליה קודמה חמורה והשתא ניחא דמייתי סמיך מדם דתיכת מעילה לכשלף מדרבנן דהא הין נבי קדשים שמתו שהיה בהם מעילה מדרבנן ומע"ג דמסיקנא ליכא בהן מעילה כלל וכדר' יחי בהם מיכא מעילה במקיו דם לפיל מה"ת ומם כן טו) היא דכי נמי

המקיז דם בבהמה קדשים אסור ומועלין בו · ומ"ת הכתיב לכפר ודרשינן "לכפרה יז) נתלט ולא למעילה י"ל דמ"מ בדם שחטה "הויא לכפרה אבל בקדשי בדה"ב וכ' ס) מזי : מתני' רב מתיב לכפרה גמ' דדם כמו חלב ומפני כ קתני דלא מקיימא לן יח) דדם כמו חלב ומפני כ קתני דלא מקיימא לן כ"ש דלא מועלין אף ע"ג דמקיז דם לבהמת קדשים אסור בהנאה ומועלין בו אתיא רב המנונא חלב המוקדשין ובציצי תורין לא נהנין ולא מועלין אמר לה כי קאמינן לגבי דם דלא מתכיימא בלא דם אבל חלב דקא מקיימא בלא חלב לא אתיא רב משרשיא חזבל והפרש שבחצר יז) אין נהנין ואין מועלין ויפלו דמיה לשבוה אמאי הכא נמי לא מקיים בלא פרש אמרי יז) (מא) אויר יא הדין פרש דמן עלמא קאתי מתוך מזוזל הוא ה) אזיל האי אתי אחרינא לאפוקי דם מסופה (הא) קתני לא נהנין ולא מועלין ודמיו ללשכה מסייעא ליה לרבי אלעזר דאמר ר"א כל מקום שאמרו חכמים "קדוש ואינו קדוש" דמיו יפלו ללשכה: מתני' חלב המוקדשין ובציצי תורין לא נהנין ולא מועלין בר"א בקדשי בדק הבית-דקדיש: תרנגולת מועלין בה ובביצתה, חמורה מועלין בה ובחלבה: נמ' אלא נבי מזבח כי אקדשה קדושת דמים לא אית בה מעילה? אמר רב פפא חטרי מיחטרא והכי קתני בד"א בשהקדיש קדושת דגוף לגבי מזבח אבל הקדישו קדושת דמים לגבי מזבח נעשה כמי שהקדישו לבדק הבית - הקדישו תרנגולת מועלין בה ובביצתה, חמורה מועלין בה ובחלבה: מתני' כל הראוי למזבח ולא

דאמר "רב ו) המקיז דם לבהמת קדשים אסור בהנאה ומועלין בו : גופא אמר רב הונא אמר ז) רב המקיז דם לבהמת קדשים אסור בהנאה ומועלין בו אתיא רב המנונא חלב המוקדשין ובציצי תורין לא נהנין ולא מועלין אמר לה כי קאמינן לגבי דם דלא מתכיימא בלא דם אבל חלב דקא מקיימא בלא חלב לא אתיא רב משרשיא חזבל והפרש שבחצר ז) אין נהנין ואין מועלין ויפלו דמיה לשבוה אמאי הכא נמי לא מקיים בלא פרש אמרי ז) (מא) אויר יא הדין פרש דמן עלמא קאתי מתוך מזוזל הוא ה) אזיל האי אתי אחרינא לאפוקי דם מסופה (הא) קתני לא נהנין ולא מועלין ודמיו ללשכה מסייעא ליה לרבי אלעזר דאמר ר"א כל מקום שאמרו חכמים "קדוש ואינו קדוש" דמיו יפלו ללשכה: מתני' כל הראוי למזבח ולא

דמי הכי נמי ליימא נבי מקיז דם דמלי מועלין: דגמ' מקקיימא בלא דם · דדם הוא דאמר למזבח דמי ומועלין ט) : מ"מ מקקיימא בלא מלא · אלכך אין מועלין ט) : סוכל ופפרש"ב כל קדשים שהוא כתלר ו)ה"ג כל מקום שהוא דדלכו להיות כתלר של מקדש ולא נהגין ולא מועלין : ויפלו דמיו ללשכה נרסי': הבא נמי לא מקיימא בלא פרש · בגמ' יהא קלף פרש בעגיעה * ג"י מנוסה סוא קמני ז) מוכ מנוסה בגמרא מתמת מתכל של מוליו אפילו לבמזבח והתכל ולא כנוסה דמי הלכך בין מועלין בו : לאפוקי דם דנוסה של כשחט סיא · שהכי נבדע עמה הלכך מועלין בו : קמני לא נהנין ולא מועלין ודמיו ללשכה: מתני' כד"א בקדשי מזבח · דאומל ואכל ויליט אין לאין לאכז

ולא לבדק הבית, לבדק הבית ולא למזבח, לא למזבח ולא לבדק הבית, מועלין בה, כיצד הקדיש בור מלא מים, אשפות מלאות זבל, שובך מלא יונים, אילן מלא פירות, שדה מלאה עשבים, מועלין בהם ובמה שבתוכה, אבל אם הקדיש בור ואח"כ נתמלא מים, אשפה ואח"כ נתמלא זבל, שובך ואח"כ נתמלא יונים, אילן ואח"כ נתמלא פירות, שדה ואחר כך נתמלאה עשבים, מועלין בהם ואין מועלין במה שבתוכה, ר' יוסי אומר המקדיש את השדה והאילן מועלין בהן ובגידוליהן מפני שהן גידולי הקדש, ולד המעושרת לא ינוק מן המעושרת, ואחרים מתנדבים כן, ולד המוקדשין לא ינוק מן המוקדשין ואחרים מתנדבים כן, הפועלים לא יאכלו מן גרוגרות הקדש וכן פרה לא תאכל מכרשיני הקדש: **גמ'** קתני ולד המעושרת לא ינק מן המעושרת, מנהני מילי אמר רב אחדבוי בר אמי אתיא העברה העברה מבכור מה בכור מועלין בו אף חלב המעושרת מועלין בו, חלב המוקדשין נמי אתיא אמו אמו מבכור: הפועלין לא יאכלו כו': מאי טעמא אמר רב אחדבוי בר אמי דאמר קרא לא תחסום שור בדישו, דישו שלך ולא דישו של הקדש. הדש קלעילין בשדה הקדש מעל, והא בתלוש בעינן, אמר רבינא ש"מ אבקה מעלי לה: מתני'

אילן

רש"י

מתני' בור מלא מים · ראוי לבדק הבית לבנין לעשות בו טיט ולא למזבח ולניסוך המים נמי לא חזי שלא היו מנסכין אלא ממי השילוח שהן מים חיים (א): **אשפה מליאה זבל** · היא עצמה אינה ראויה לא למזבח ולא לבדק הבית: **אילן מלא פירות** · אמר לי רבי דהאי אילן הוא גפן וראוי למזבח ולניסוך היין ואינו ראוי לבדק הבית לפי שעלי גפן דקין הן ואינן ראויין לטוח בנין ובבכורים לא מיתוקמא שהרי אינם קריבין לגבי המזבח: **שדה מלאה עשבים** · אינה ראויה לא למזבח ולא לבדק הבית: **ואין מועלין במה שבתוכו** · (דבור ונתמלא מים) ו] דכל הני הוו גידולין: **ר' יוסי אומר כו'** · לא פליג אלא אהנך תרתי דת"ק אמר אין מועלין בשבח הקדש במה שהשביחו לאחר שהוקדשו ורבי יוסי סבר המקדיש שדה או אילן מועלין בגידוליהם הואיל וגדלו ממש בהקדש אבל בור ואשפה ושובך דלאו גידולי ז] (שובך) נינהו לא פליג רבי יוסי: **ולד המעושרת לא ינוק מן המעושרת** · לפי שהיא קדושה דכתיב (ויקרא כז) העשירי יהיה קודש ובנה חולין הוא ונמצא נהנה מחלב המוקדשין: **ואחרים מתנדבים כן** · כלומר בשהם ודאי אסור לינק מן המעושרת אבל אחרים מתנדבים כן שמתנין קודם לכן על מנת כן אני מכניס נקבה זו לדיר להתעשר שאם תקדש יהא חלבה חולין שתהא מניקה ולדה בהיתר, ושמעתי דלהכי נקט מהני להו תנאה הואיל ויכולין לעכב שלא תכנס נקבה זו לדיר עד לאחר זמן הלכך מהני תנאה והוי כנדבה, ולהכי קרי להו "אחרים" שאינן מחמירין עליהן כראוי וכן נמי בולד מוקדשין לא היו מקדישין חלב האם: **הפועלים** · שעושין מלאכה בשל הקדש לא יאכלו מגרוגרות של הקדש ואע"ג דכתיב "כי תבוא בכרם רעך ואכלת וגו'" (דברים כג) ואמרינן בפרק השוכר את הפועלים (ב"מ דף פז:) בפועל הכתוב מדבר, בשל הקדש לא יאכלו "דכרם רעך" אמר רחמנא ולא כרם של הקדש: **וכן פרה של חולין** · (ג) (חרשה) בשל הקדש לא תאכל מכרשיני הקדש: **גמ' אתיא העברה העברה** · כתיב בבכור (שמות יג) והעברת כל פטר רחם וכתי' במעשר (ויקרא כז) כל אשר יעבור תחת השבט וגו' מה בכור מועלין בו בכל דבר שיש בו דזכר הוא ולא נקבה, אף מעשר נמי דנהג בנקבה מועלין בכולו אפילו בחלב: **אתיא אמו אמו מבכור** · כתיב בבכור (שמות כב) כן תעשה לשורך לצאנך שבעת ימים יהיה עם אמו *וגבי מוקדשין כתיב בפ' אמור (והיה) ז' ימים (יהיה עם) [תחת] אמו מה בכור שהוא זכר מועלין בכולו אף מוקדשין נמי מועלין בכולו: **הפועלין כו' מ"ט** · לא תאכל (ג) *מכרשיני הקדש, גבי פועלין דלא יאכלו מגרוגרות של הקדש לא צריך למיבעי דהא מיעט קרא בפירוש "רעך" ולא הקדש, אבל פרה דלא כתיב בה הכי קבעי: **דישו** · כלומר כי דש בשלך לא תחסום אבל כי דש בשל הקדש אתה חוסם דעניינא טולה בחולין קמיירי: **קלעילין** · מין קטנית *קדש מועלין של חולין בשדה הקדש מעל דנהנה מהקדש: **והא בתלוש בעינן** · כדאמרינן לקמן בפרק הנהנה (דף יח:) דאין מעילה במחובר לקרקע וכ"ש בקרקע עצמו: ט) *מדקאמר מעל **שמע מינה אבקה** · אבק של שדה מעלי להו לאותן קלעילין וכי מעלה אבק מן הקרקע דמהערב בקלעילין הוה ליה תלוש ולהכי מעל:

מעל

תוספות

ומועלין בהן ובמה י] שבתוכו · פי' רשב"ם בהמוכר את הבית (ב"ב דף עט.) דגבי בור שייך מעילה כגון שהגיע חפצים להוטו וקשיא דאמרינן לקמן (דף יח:) דאין מעילה יא] במחובר לכן פר"ת כגון שנעקר *הוליא והנהו הימנה דהוי תלוש יב]: **אבל** אם הקדיש בור ואח"כ נתמלא כו' מועלין בהם אבל לא יג] מה שבתוכו · *ולא ביונים מטעם הפקר דחצר משום יד איתרבאי (גטין דף כא.) ואין יד להקדש יד] וגבי אילן ונתמלא משום דאין מעילה בגידולי הקדש ר' יוסי אומר כו' קסבר יש מעילה בגידולין: **ולד המעושרת** · כלומר שנולד קודם שנכנסה אמו לדיר להתעשר והוה הולד חולין ולכך קאמר לא יינק מן המעושרת כדמפרש בגמרא טעמא מקרא: **ואחרים** מתנדבין כן · כלומר ויש [בני] אדם מתנדבין ומתנין קודם הכנסתה לדיר על מנת שתניק בנה שהוא *חולין · ולד מוקדשין שהוא חולין שנולד קודם שהקדיש טו] [האם]: **הפועלין** לא יאכלו מגרוגרות של הקדש · אע"ג דבהדיוט פועל אוכל בין בתלוש בין במחובר כדאמר בב"מ (דף פט.) מ"מ בשל הקדש אינו אוכל כדמפיק ליה בגמרא מקרא וכן פרה טז] לא תאכל מן כרשינים של הקדש ומותר לחסום פיה וקשיא על מה שפירש ואחרים מתנדבין שהוו מתנים על מנת להניק דלישנא לא משמע כן וה"ל למימר ואחרים מתנין בכך ועוד קשיא דבתוספתא קתני לה גבי פועלים ופרה והתם מה מועיל התנאי בדבר שהוא כבר של הקדש לכך נראה לפרש ואחרים מתנדבין *כו' כלומר ואחרים בעלי בתים נדיבי לב היו מתנדבין להניק אותן ולדות מבהמות שלהן יז] שהיה חולין וכן בפועלים ופרה של הקדש לפי שעושין בשביל הקדש היו עשירים מתנדבין לפרנסם: **מאי** טעמא · הפועלים דלא יאכלו *קאי · דישו [שלך] ולא של הקדש ואיתקש פועל לשור כדאמר בב"מ (דף פט.) איתקש חוסם לנחסם ונחסם לחוסם: **קלעילין** · מין קטנית הוא: **והא** בתלוש בעינן · דהא אין מעילה יח] בקרקע במחובר: **אבקה** יט] מעלי · פירוש האבק של קרקע שהוא תלוש שמשבח הקטנית כשהוא דש בקרקע של הקדש האבק עולה מן הקרקע: ***אתיא** העברה *העברה · כ] דכתיב גבי בכור (דכתיב) (שמות יג) והעברת כל פטר רחם וגבי מעשר בהמה כתיב (ויקרא כז) כל אשר יעבור תחת השבט מה בכור מועלין בו לאו בחלב קאמר שהרי לא שייכא הנקה בבכור דהא זכר הוא אלא ה"ק מה בכור מועלין בכולו אף מעשר מועלין בכולו ואף כא] בהנקת הבן ולאו דוקא מועלין דהא אמרינן לעיל (דף יב:) חלב המוקדשין אין מועלין בו אלא רוצה לומר שנאסר החלב להניק ממנו חלב המוקדשין נמי להכי אסרינן במתניתין להניק ממנו דאתיא אמו אמו מבכור דכתיב גבי בכור בפרשת משפטים שבעת ימים יהיה עם אמו וגבי מוקדשין כתיב בפרשת אמור שבעת ימים (יהיה) תחת אמו וא"ת למה לי קרא לאסור חלב המוקדשין תיפוק ליה מדדרשינן בכורות (דף טו.) גבי פסולי המוקדשין בשר ולא חלב כב] ואין לומר דהתם היינו דוקא לאחר שפירש אבל בהנקה לא אסור אי לאו האי קרא דהכא זה אינו כג] ודאי דלכאורה משמע שחלב פסולי המוקדשין בכל ענין כד] הוא אסור וי"מ דכי אסר רחמנא חלב פסולי המוקדשין היינו באכילה דכתיב (דברים יב) ואכלת בשר ולא חלב אבל בהנאה שריא ולהכי צריכין הכא לגזרה שוה דאמו אמו לאסור אף הנאת יניקת הולד כה] ואין נראה דהא אמרינן פרק השוחט (חולין דף נו.) הואיל ואסירי בגיזה ועבודה סלקא דעתך אמינא דמן כו] ליבעי קבורה משמע דאף החלב אסור בהנאה וטעון קבורה דהא ודאי מדמי דם לחלב ולא לגיזה ועבודה כדפירשתי במתניתין לעיל לכך נראה למורי שי' דאי לאו האי קרא דהכא דקאסר חלב כז] במוקדשים לא הוה דרשינן גבי פסולי המוקדשין דבשר אתי למעוטי חלב דלא הוה ידעינן לה למאי קאתי בשר למעוטי אבל השתא דאסר חלב במוקדשין כח] קאתי בשר לומר אבל חלב כדקאי קאי תדע מדאיצטריך לכתוב ולא תגוז בכור כט] *שורך ואסור גיזה בקדשים ואמאי צריך תיפוק ליה מדאמר גבי פסולי המוקדשים הזבח ולא גיזה אלא ודאי לא הוה ידענא למאי קאתי תזבח למעוטי אבל השתא דאסור גיזה בקדשים אם כן אתי תזבח לומר אבל גיזה כדקיימא קיימא ואם תאמר במרובה (ב"ק דף עז:) דקאמר כל מקום

שנאמר

עין משפט נר מצוה

כד א ב מיי' פ"ה מהל' מעילה הלכה ו:

כה ג ד מיי' שם פ"ג הלכה יב:

כו ה מיי' פ"ח מהלכות מעילה הלכה א:

כז ו מיי' שם הלכה ג:

כח ז מיי' פ"ה מהלכות מעילה הלכה ס:

גליון (הערות בשוליים)

הוציא מן הבור והנהו כו' נ"ק

ולא אמרינן שיקנה חצר הקדש כמו שקונה חצר הדיוט דחצר משום יד כו' נ"ק

[ס"א רבי שמעון ועיין תוי"ט]

חולין הס"ד ואח"כ ד"ה ולד מוקדשין וכו' נ"ק

[עיי' תוס' יומא נט: ד"ה וכרי]

נ"א ק

קאי הס"ד ואח"כ מה"ד דישו כו'

העברה גבי בכור כתיב והעברת כו' נ"ק

מסורת הש"ס

ב"ב עט. ע"ש

שבתוכו דכל הני ס' והשאר נמחק נ"ק

[פסחים נו.]

נ"ל הקדש

[זבחים ע. לז: תמורה ה:]

[נ"ל המוקדשין]

ובמוקדשין כתיב שבעת ימים תחת אמו כו' נ"ק

מכרשיני הקדש דגבי פועלים כו' נ"ק

והדש קלעילין של חולין בשדה כו' נ"ק

ש"מ מדקאמר מעל כו' נ"ק

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה בור וכו' מים חיים נ"ב עיין בב"ב דף עט: (ב) ד"ה וכן פרה של חולין הדשה בשל הקדש: (ג) ד"ה הפועלין וכו' לא תאכל פרה מכרשיני:

שיטה מקובצת

א] מים אשפה מלאה זבל: ב] במה שבתוכו את ה' נמחק: ג] המעושרת לא ינק את ו' נמחק וכצ"ל לקמן בסמוך: ד] פרה לא תאכל מכרשיני: ה] העברה' עיין תמורה (דף יח ע"ב): ו] מים וכל הני אות ד' נמחק: ז] על תיבת שובך נרשם קו למעלה להורות כי לפ"ד ראוי למחקו: ח] מתיבת תבי עד תיבות מה בכור ל"ש: ט] עצמו ש"מ מדקאמר מעל אבקה: י] ובמה שבתוכן בשלמא במה שבתוכן גבי בור דמועלין היינו המים אבל בבור עצמו היאך מועלין ופי' רשב"ם בפרק המוכר: יא] מעילה בכה"ג דהוי במחובר: יב] תלוש וכן צריך לומר בכל הני דמחוברים: יג] לא במה שבתוכו ולא פני מטעם תיבת וביונים נמחק: יד] להקדש וכן גבי אילן אות ו' נמחק: טו] שהקדיש האם: טז] וכן פרה הדשה מכרשיני הקדש לא תאכל: יז] שלהן שהיו חולין: יח] מעילה במחובר לקרקע הס"ד: יט] אבקה מעלין ביה פי' מאבק של כו' תלוש שמשביח הקרקע ומשביח הקטניות כשהוא: כ] העברה מבכור גבי בכור כתיב והעברת: כא] ואף ס"א בחלבו ולאו: כב] חלב הכ"ש בקדשים גמורים ואין: כג] אינו דהא ודאי לכאורה משמע: כד] ענין הם אסורין: כה] הולד ולא נראה דהא מדקאמר פרק השוחט: כו] דמן נמי ליבעי: כז] חלב המוקדשים לא אות ב' נמחק: כח] במוקדשים א"כ בשר קאתי: כט] תנו בכור צאנך לאסור גיזה:

רבינו גרשום

בור מלא מים' והו ראוי לבדק הבית לבנין ולא למזבח ואי אמרינן הא חזי למזבח לניסוך המים כיון דלאו מים חיים הן לא חזו לניסוך: אשפה מלאה זבל · אינה ראויה לא למזבח ולא לבדק הבית דאינה ראויה לשום דבר לבנין אלא לדמיה: שובך מלא יונים ראוי למזבח ולא לבדק הבית: אילן מלא פירות · ראוי למזבח לביכורים ולא לבדק הבית: שדה מלאה עשבים · אינה ראויה לא למזבח ולא לבדק הבית' תנא קמא דר' יוסי אית ליה אין מועלין בשבח הקדש כלל במה שהשביח לאחר שהוקדש: ולד מעושרת לא יינק מן המעושרת · היינו שאם יצאת נקבה בעשירי והיה לה בן קודם לכן לא יינק ממנה שזה שבנה חולין הוא ונמצא נהנה מחלב מוקדשין: ואחרים מתנדבין כן · כלומר אבל אחרים שהתנדבו קודם לכן דשאין ומתנין שאם תצא נקבה בעשירי יהא חלבה חולין כדי שינק את בנה ממנה בהיתר וכן נמי בולד מוקדשין לא היו מקדישין חלב אמו: מה בכור דזכר מועלין בו · בכל דבר שיש בו אף מעשר דנהיג נמי בנקבה מועלין בכולה ובחלבה: אתיא אמו אמו מבכור · כתיב בבכור כן תעשה לשורך לצאנך שבעת ימים יהיה עם אמו וכתיב במוקדשין והיה שבעת ימים תחת אמו מה בכור יש בו מעילה בכולו אף מוקדשין נמי: הפועלין לא יאכלו מגרוגרות של הקדש · אע"ג דכתיב כי תבא בכרם רעך ואכלת ענבים וגו' ואפועל הכתוב מדבר כדפריש' בפ' השוכר את הפועלים אפ"ה בשל הקדש לא יאכלו דכרם רעך אמר רחמנא ולא דהקדש: וכן פרה · שדשה בשל הקדש לא תאכל מהקדש: קלעין מין קטנית הן · הדש קלעין בשדה הקדש מעל ודנהנה משדה הקדש: והא בתלש בעינן · כלומר דהכי אית לן דאין מעילה במחובר לקרקע וכ"ש בקרקע עצמו ש"מ דמדקאמר מעל ש"מ דאבקה אבק של שדה מעלי לה לקטנית לאותו קלעין ואבק שמעלה מן השדה היינו תלוש מש"ה

מעל

נושא: האקדש א- דבר'ם מא'ם ב- דבר'ם ריק'ם ואחכ נתמלאו

נושא: בהמה שהולידה ולד ואחכ: א- האם נקד' מצוי בהמה ב- הבלוי הקדש האמא · היא לא יכולה להניק את בנה · יש פתרון על ידי תנאי מראש

מבנה: "מעושרת/מוקדשת" חיפוש מקורות לאיסור יניקה במעושרת ומוקדשת

"אתיא" "מבכור"

תשובותיו של ר' אחדבוי בר אמי

ומעשר מקדשים ליקח בכור מקדשים בגזרה שוה דתמורת ממנו י) ויש"ל דלא דרשים לה מלא נעשין דבר התלוי בלם כגון הקוה והכח וכגון נעשין ירוד ברים פ' יוצא דופן (מיה דף מ:). אבל בעשין דבר אחר לא ילדנה לידכם ובהמי תירוצא מיהרינן קשיא מחריבה שם להקשות היכן יליף מבכור שהוא אסור להניח ואם אין לכן מפשר יפ) מפשר מבכור דליתיה בהקוה דזכר הוא ולפי מלי דפרי' ניחא דש"כ צריך ללמוד מבכור "(בעין יב) מ"מ ולף) לעניין דילפין "מגזירה שוה והעברה העברה מ"מ פרק בין יג) דלא מיחן ללמוד מוקדשים מבכור "לעניין הקוה לפי"ג דאפשר מלי אפשר הוי כמו כן לעניין מעשר יד) (מלא) ילפין שפיר מבכור כך דקדק ומכי ליכא שיטת הש"ם, על כוריה וכל זה דוחק אלא חזל דמשמע להו דשפיעת הוא מן המשמרת כיון שהוא מולין והא מן המשמרת כיון שהוא מולין והא כבר תנא לעיל חלב המוקדשין לה נהנין ועוד דקתמר ואתריש מתמדנין כן וכמתני' פירשתי שהם עשירים מתמדנים להניח טו) לה הלוות מבכורות שלהם ומה מקוה היא זמת כיון דלית שום ריוח לקדש לקדמלה לומרי ר' הרב ר' פרץ שימי דמתני' מייתי טורך מעשרת וולד מוקדשים שילוד מבהמו מוקדשין והייט דנומח דלש"ם אסור להניח מהם והייט לה דקתמר ואתריש מתמדנין כן שבשביל שהם הולדות "להקדש הוי מתמדנין להניח מהם אלא מ"מ דלא יתוק מאליו ומכיוצא בזה אמרי' בפ"ק דמכות (ד' ה:) גבי מי שאמר הרי עלי עולה אם אוכל היום עד שיחשך ואכל מבעוד יום דלא חיישינן שמא יתעכב עד שיחשך דכיון דלא יתוק מאליו לא חיישינן לה ומיהו קשיא לי דבפ"ק דמנחות (ד' ט.) גבי מי שאמר הרי עלי עולה אם אוכל היום עד שיחשך ואכל מבעוד יום דחיישינן שמא יתעכב עד שיחשך ואפילו הכי אמרי' בגמ' דלא חיישינן לה ומאי שנא הכא ומאי שנא התם ויש לחלק דהתם כיון דאי אפשר לו לאכול עולה עד שיחשך אלא ע"י שיתעכב עד שיחשך חיישינן שמא יתעכב אבל הכא אפשר לו לאכול עולה מבעוד יום ולא ח

דלמ"ד ניטלה. שהרי לא ניטלה שובר טוכנים בַּשַּׁרְוָנִים: ריש נקיט אמר מוּתֶרֶת מימר אמר. פירוש השובר טוכנים בלבו דמימר אמר טוכנים ניטלו=ניטלה, דהשובר טוכנים לא ניטלה אלא עלמה שלא ניטלה: דלימכר מנופיה של מילן. ב[ליכר] מן הענופים של מילן ועשה הקן דמייטי עבודת טוכנים שנשחברה מעליה דלא ניטלה עובד טוכנים ובמעי דמעי טוכנים וקתני "ימיו" דמעט דמעי בהמה: דלמייטי סמוך מעלמא. ועשה קן: (ב) דיקא נמי. דקתני נבי הקדש לא נהנין ולא מועלין לי אמרת בשלמא דלמייטי מעלמא לכך לא נהנין ולא מועלין אבל לגבי הקדש דלמייטי מעלמא לגלוי לי אמרת ול': (ג) לעולם מימא לך דלימכר מנופיה. וממלי לא מיטלין לך דלימכר מנופיה: ומכל מקום ו] בניזולין הכתוב מדבר בהכא נבי הקדש ו] בניזולין שנשחברה מעליה ושקבר מן (מכלן) שהוקם שמקיון ושקבר מן מעילה בניזולין וליכא למידק מהכא ו] למעוטי טוכנים שנשחברה מעליה דלא ניטלה: ולא קשיא נבי יוחנן: ואכתי. אמר רבי יוחנן. מתרץ ה] לכתי יתיר לא נקט עלמו מייטי לא נהנין ולא מועלין ואקשה מנופה למחרה קן עלמו לפטר בהמה דלא ניטלה מלי יתיר נקט בשנשחברה קמייטי. ג] (ד) ליהנות מחריפה [ס"ל מנשחברה] ה] ולא שמעט משום דקתני בה ליטלקיה מסקל למסמע שיעור נהנין ומקחה ניתן והא ל"ל דלא יהנה מן המיל: אפרוחים כגון וכגון. בין נהנין של הקדש וכין של מחרה לפי שניהן נעיכין נהנין שהרחיק בכל מקום שרוצין אפרוחים כגון וכגון. ו] ולא קשיא נבי יוחנן דמייטי מעלמא דלא ניטלה

מותר הקטרת • היו מפטמין כחתת נ' מלות וששים וחמשה מנין כמנין ימות החמה להקטיר קטרת בכל יום ז] חלין בנקב וחלין בערב ושוב שלשה מנין לערך יום"כ (ו) והיה טחר מן הקטרת כדאמר התם (כריתות דף ו:) "פעם לששים שנה לא נשכעים שנה היו ח] (כא) [מפטמין] חלמים כלומר היו שוין הששים לחלי הקטרת ועלה קלי הך דשמעתין מה היו עושין מלאזו מותר מפריסין שכר התומין ממעות שלשכה ומזכה לתוך ע"י חחנים בשביל התומין ט] ומחלקים הקטרת על לותם המעות י] שזכה כהם בשביל התומין וכשכוין המעות שקדמה הקטרת יא] בקדושה תרומה ישנה והקטרת יוצא לחולין וטחנין לתוך הקטרת לתומנין בשכרם ושוזרים ולוקחין יב] לותן מיד התומנין "מתרומת הלשכה ולך היה לריך לעשות כן לפי ס"א להקטיר קטורת מתרומה ישנה שנה הבאה יג] ול"ת ולמה הוזקק לעשות כן שהילו הקטרת על משת התומנין היה להם לחלל משות של תרומה חדשה על הקטרת שיצא כבר לחולין יד] ים לומר דבכי עדיף ספי לפי שאות ולך מקח וממכר ממש והוי נעיט ספי ס"א סם לא היו עושין כן מתי פו] להתרשלו שים כלן לחזור לחלל קדושת משות של תרומה חדשה על הקטרת מבע"ח שהיא)מפריס" ליד ליד לא לחי לחיקרשלו: ולממי ליחליה מבכין: כלומר לי ית] לות לה לדשמעת לן דחמר טוין בחול למה לן לעשות כל ללה יחלו יח] לותם הקטרת על הבגן ויצא ויחלו ויחזרו ויחלו משות של תרומה חדשה על לותה קטרת ולמה היו לריכין להפריש שכרם ולחלל יט] ט' ומפני דליכא בגין ופריך והא משות התומנין קלני משמע שעשוקים בבגין ומפני דליכא בגין כשישור משות של קטרת פ' לין לכי נמי חדלי יש בגין חל מדקתני כ] התומנים לך לא בגין כשישור משות *(שמן) של קטרת ולכך לריך להפריש משות מתרומה הלשכה כשישור הקטרת לשכר התומנים ול"ת וכי תסבר להיות כך שכר הבגין הוא מרוכה על הבגין יש לומר כא] לשומנת ליום שיש שכר לתומנין יותר ממשות בגין לו נמי הכי פירושו דליכא בגין כשישור משות שכ] הבגין לולי שכר התומנין שעם הבגין ול"ע ול"ת דמיירי בשכר שחייבים לתומנין בשביל מלאכה שבגיין לו מעשית לך קלת יש בגין הלך כיון דליכא בגין עדיין בשי משישור הקטרת כשוף הזמן שרוצים לקדש הקטרת ול"ת לחלל עליו לחל מבילים כל שכר התומנין שעתיד ליתן להם לעשות המלאכה לחר החתיל כג] כבר ולבסוף נקט מילתא דליכא בגין קלת דלי ליכא בגין כלל היה נמלי להפריש משות מתרומה הלשכה על שכר התומנין העתיד כד] לחל מתוך שהוליכו להפריש לוכך התומנין בשביל שכרן המוטל עליו נמלי להפריש הרבה על העתיד כה] ושוב אמר רב"י לפי *שמכלן התחיל במלחכה כמי שנתרמו דמי שכרו ליו יכולין לחזור בהם: והאמר שמואל הקדש שוה מנה שחילו על שוה פרוטה מחולין שלו לא קנו

ומה בכך לי ליכא בגין כשישור משות ומפני הני מילי דיעבד אבל לכתחלה לא ם] משום פסידא דהקדש ודוקא בזמן שבחמ"ק קיים דליכא פסידא להקדש אבל בזמן שאין בית המקדש קיים דליכא פסידא להקדש לא ולמסבר נחל לכתחלה על שוה פרוטה ול"ת הכא נמי ליכא שוה פרוטה פסידא להקדש שכרי שירי הקטרת הלנו חוזרים להקדש ו"ל דמ"ש ביון דבית המקדש קיים ואם היו מחללים על שוה פרוטה בעלמא דליכא פסידא להקדש ע"ג דהכא ליכא פסידא מ"מ אין מתולל דגזירון (דלמא) אתו רוב מקושת דליכא פסידא להקדש בכה"ג ולא תמי להכא דהכא "דקלמר בזמן שאין בית המקדש קיים אסור לחל להכא לא שייך בשום ענין פסידא להקדש: **לא** ניתנה תורה למלאכי השרת • ומי מילי דיעבד אבל לכתחלה לא • ולכך יש לומר דהכא נמי דמחללין אותה על משות האומנין ולא על הבגין: ואכתי אם אינה לרשמואל אמרינא דמרחא בגין דבגי באותו יום דהא אמר שמואל הקדש שוה מנה כו': ומי מילי דיעבד אבל לכתחלה לא • ולכך

מוסר סקטרת • מה שהיה נשאר על (ו) שם"ה מנה מה היו עושין בה דלמחר שכנסם יפן לתוייה לקטורה דבעינן "מדם וקבה" קרב מקרומה חדשה: **מפריסין ממנו** • ממותר הקטרת כנגד שכר התומנין דקמ"ל דלמחר כשקט לרכי הבגין מיד היו מחללין משות הקדש בשעת קניה על העלים ועל התבנים ועל כל לרכי הבגין שקנה ופורעין מכל מה שבגין התומנין שבגין בגין בגין שהכל היה קדש בשעת קניה ואין לך גזבר גדול מזה שהמעות שבידו נתקדשו בשעת קניה ומחלל לותן יום ומחלל לותן על השכח שהביאו בגין בלותו יום והיו עושין כן בכל יום משום דשמין נעיל דמקח ממהמד משות וכו' והיו מחללין בגין בלותו יום עד שיגיע לו כל שכרו ואין לך גזבר גדול מזה שהמעות שבידו נתקדשו בשעת קניה

למעילה · סתם נהגה מב' מיני קדשי מזבח בשוה פרוסה עליהן ומצטרפין זה עם זה (לקמן) למעילה ומצטרפין כמי לכזית למחייב משום מעילה בחוץ: **קדשי בדק הבית מצטרפין זה עם זה** ב"למעילה, לחטל פגול ונותר ולטמא מין בהן משום דהני לא מהני בקדשי בדק הבית וקדושה דמים ניתנו: תורה אור

קדשי מזבח וקדשי בדק הבית מצטרפין זה עם זה למעילה · אבל לא לדבר אחר (א) ומ"ם קא פליג לה מהניתן דמני קדשי מזבח בכפי עצמן וקדשי בדק הבית בכפי עצמן יב: **גמ'** מ"ל ינאי מתמוה? דבר ברור הוא כמו(ב) במתמוה עליו מיר (דף פג.): **אמין** מייתין קרבן מעילה וכו' תנן וכו': ג) ומתרץ מדרבנן הוא דתים בהו מעילה בקדשי מזבח אבל לא מדאורייתא: **מתניתא מן המתמה כפשוטה מיהא לא מצי פרי מיפשט** · כגון שרבב עליה והכחישה כדמפרש בפירקין דלקמן (דף יפ.) דבחולה בעלמא משו מיירי דקיימא לן דמיכל מעל שהספיד להקדש שמחת מדמיה,וכהכי מתה כיון שהכה ממנה מת"ם גלח פגם מעל דלאו דומי קיימא אמין פודין מה הקדשים להתכלין (כלובים(פסחים דף פא.)) (ג) הלי מעל נמי מדרבנן: **ופש קרא קל נסיב** · (ותמוהני [דמרמריי מעל): **ילמו מידי מפילה דכר פורס**: משום דכתיב בקדשי ה'וכיון(ומתו לה חזו לקדשי ה':**וכמפי**·דמייירי עולה מלימא בקדשי בה"ב דאי מתו נמי לא יצאו מידי מעילה מדאורייתא מכל מקום לא יהא לדמקדים מספה מי לא דכתיב ה'וכמפי דאיכא בה מעילה מ"ש קדשי בדק הבית דאיכא בהו מעילה ומ"ש דכתיב ה'וכמפי דאיכא בה

חמשה דברים בעולה ט' • מפרש לה ומ"ו: **מתני'** ליה רב הונא (לעיל יד) ה' דברים בעולה• היה סובר בגירסת המשנה דברים בעולה והוא אמר בעולה ס"ל בשולא קאמרת כלומר וכי אין בעולה אלא ה' דברים והא קתני ו' דברים שבתורה ומסיק אלא מה שבעולה כלומר מחזר לך מ"ו] ונרים בעולה: **בשלמא** להצולתו כאיון שולה דכליל מעלה מלמדנו• פירוש אם בעולה באין כיון בשר בר חימורים מייב מפני שבולה כליל והכל מסוב כמו חימורים שלמים (ג ע) פירוש בעולה באין כיון כאיון חימורים שלמים (ג ע) פירוש בעולה פטור שברי ליט מייב על בעלמת מין בשר ומיטורים שלמים (ג ע) פירוש בעולה מלמדנו על בעלמת מין בשר ומיטורים פטור שברי ליט מייב על בעלמת מין בשר ומיטורים שלמים (ג ע) פירוש בעולה מלמדנו על בעלמת מין בשר ומיטורים בשר בר חימורים מייב מפני שבולה כליל והכל מסוב כמו חימורים שלמים (ג ע) פירוש בעולה מלמדנו על בעלמת מין בשר ומיטורים

מתני' ס"ו דברים בעולה מצטרפין זה עם זה לכזית ואין חייבין עליהן אלא חטאת העוף בלבד: **חמשה**

אמר רב נח אמר דבעלמא מצטרפת זו עם זו דמשמע לפעיל נגלת בהמה ממהה עם נגלת בהמה מהורה מלא לפעיל טומאה הטוענ בהן דכתיב (ויקרא ו) הטוענ בבגלה יטמא טבול כ) לפעיל מביאה כתיב (ויקרא ו) הטוענ בבגלה דכתיב (דברים יד) לא מצטרפין מלא נגלות טהורים בפני עצמן מצטרפות זו עם זו ונגלות טמאות בפני עצמן (ה) (מבל ג) לענין מיטור מביאה לא מצטרפין) נלמן ליטור תל על מיטור תלמ יהא מיטור נבלה ויחייל על מיטור נבלה הלכך לא מצטרפין: **ורבי אמר לפיכך נמי מצטרפי**: דקסבר מיטור תל על מיטור ויחייל שמים מחת מטום בהמה טמחה ותחת מטום נבלה: **מיתיבי** סם **דרך אמים מדרך**: ומלינן לפוקמת (דקסבר) סלי דקלמר רב אמי ז) טהורה לעלמה וממחה לעלמה (ב) (מטום) דבין לענין טומאה *יבין לענין מלינה ומוקים רב אמי למתניתין דמר "כל הנגלות מצטרפות" היינו טהורין בפני עלמן וממחין בפני עלמן, ולפיכך לענין טומאה ויהיו פלינה מדרב ג) [ולמלי לה פלינה דמלינן] לפוקמי נמי לרב אמי כדרב וכי קלמר רב אמי "טהורין לעלמן"=לענין לכילה, לבל לטומאה הכי נמי דמצטרפין ויהיו כרב: **מיתיבי פרס ומי גמל**. שתם גמל אלי זית מפרס מתם ומחמך אלי זית מגמל מי ואכלם לגיסם לפעיל לה משום נבלה דמיתה פרה ולא משום חבר מן החי הבח מגמל מי: **פל מיתה שניסס**. שנטל אלי זית מפרס מתה ואלי זית מגמל מת מצטרפין לטומאה ופקיל לרב אמי פלינה דמ"ד דקלמר אמי לפיכך לענין טומאה כמי מתמות לענין ומהורות לענין אכל לרב לא אלי לפרושי דרב אמי לפוקמי "היא מיתה שניסס מצטרפין" לענין טומאה קלמר **מיתה פל מי שניסן מצטרפין**. לכזית מבר מן החי: **ומי ר' יסודס פיא** דלמר בפרק ניד הבשה (חולין קי:) דבבר מן החי טהב ממי בשמתה: **פל מיתה שניסן [מלי] לה מצטרפי** • משום דמהורות לעלמן ומממות לעלמן: **שם כן** • ממלי דיסס ומתי בריימה מיתת פרה וחי נמל מין מצטרפין מלי"ג ושיסס מתים ולימני הכי מיתת פרה וחי נמל מין שניסס מין מצטרפין לגלן ודלי דמדהכי מיתת פרה וחי נמל מין מצטרפין מכלל דשניא ליה דהוי מיתת שניסן מצטרפין ופקיל לרב אמי: **ושוב פניא אלי זית מפרס וכו'**. אבל אלי זית מפרס ואלי זית מגמל בין בחיין בין מתין ז) בשיתת שניסן מיין מצטרפין והוי מיתת שניסן מצטרפין ופקיל לרב אמי: **מיתיבי** מיתת פרה וחי נמל מין מצטרפין זה עם זה כל מיתת שניסס מצטרפין • ופקיל לרב אמי לפיכך לענין טומאה דקלמר דפליג אדרבה משום דרב מוקי לה לעניין טומאה ומיתת שניסס מצטרפין לטומאה ומיתת פרה וחי נמל מין מצטרפין לטומאה ופקיל לרב אמי דמ"ד דקלמר אין מצטרפין אבל חצי זית מפרה בחייה וחצי זית נמל במיתתה אין מצטרפין אבל חצי זית מפרה וחצי זית ממל בין בחייה בין במיתתה מצטרפין קשיא רישא אסיפא אלא לאו שמע מינה מיתת שניסס מצטרפין, אמר לך רב אמי האי תנא סבר "איסור חל על איסור. אמר ממה טהא לא קלמר דמצטרפי: **ואיבא** דאמרי לא פליג אדרב • והא דקלמר טהורים בפני עלמן וממחין בפני עלמן קלמר לעניין טומאה: **מיתיבי** מיתת פרה וחי נמל מין מצטרפין זה עם זה כל מיתת שניסס מצטרפין • ופקיל לרב אמי לפיכך לענין טומאה דקלמר דפליג אדרב משום דרב מוקי לה לעניין טומאה ומיתת שניסס

מאי טעמא דמכילה כתיב בהו • ומתם מכילה כתיב בהו : **פתח** בתוספתא יג) וסיים בטומאתי דכתיב (מתם) ניחא*(בטומאה) (בעורה) ולא תקקו[לה] כשהכתוב מדבר בעזרה ובעוף ובכל אשר תרמשון כתמה הכי לך פתח הכתוב בתמיה ובעוף ובכל אשר תרמשון כתמה הכי לך פתח הכתוב בתמיה וכתיב ולא תקקו לה כשהכתוב מדבר בהבדלתי (פתוח) [לכם] לטמא דהיינו לטמא מתרים בנגיעה וסיים סיים בטומאתי לטמא מה טומאה בכעורה כ) כלומר להכי פתח הכתוב בתמיה בתמיה בכעורה : **וקלסיה** ר' יוחנן: בכילה וסיים בטומאתי לומר לך פתח הכתוב בתמיה בכעורה כשיטר טומאת מה טומאה בכעורה *כדלקמן (מגיגה דף יח.). מכם כהם ושיעורו כהם ושיעורו חכמים חומש מחלת בריותו בכעורה : **וקלסיה** ר' יוחנן: מכילה כתיב הכא ומכילה כתיב התם מה להלן בכעורה אף כאן בכעורה. **ורבי יוסי בר' חנינא** אמר: **לא קשיא** כאן במיתתן כאן בחייהן. אמר ליה אביי **והא רב אסתני** קאי ומתני' "כל השרצים" קתני. אפילו במיתתן (לאו דאיכא פורתא מראי ופורתא מראי) אמר ליה רב יוסף **הכי השתא** דיוקא הוא. **רב בעלמא** אמר: **וקלסיה** ג) ר' יוחנן: **מיתיבי** ה) האיברין אין להן שיעור אפי' פרוסת מכזית גבלה ופחות מכעדשה מן השרץ ממאנין ואמר רבי יוחנן אין לזכיון עליהן אלא בכזית? אמר רבא ז) בבבלין דבר ראוי, א"ל רב נחמן ליפלגי' בין מובדלת לשאינה מובדלת? אמר

כאן במיתתן כאן במיתתן. כלומר כמיתתן למיכל טומאה בכעורה תמרי יב) מיכול מכילה שיעורו כשיעור טומאה אבל במיתה טו) ליכא טומאה ממרי לוקה אבל מכילתו בכזית אמר ליה מכילה מכילה והא רב אסתני קאי ומתני' כל השרצים אפילו במיתתן כלומר כמיתתן למיכל טומאה בכעורה ולא במיתתן למיכל טומאה בכזית אמר ליה רב יוסף הכי השתא דיוקא הוא. **רב בעלמא** אמר: **וקלסיה** ג) ר' יוחנן: **מיתיבי** יד) האיברין אין להן שיעור אפי' פרוסת מכזית גבלה ופחות מכעדשה מן השרץ ממאנין ואמר רבי יוחנן אין לזכיון עליהן אלא בכזית? אמר רבא ז) בבבלין דבר ראוי, א"ל רב נחמן ליפלגי' בין מובדלת לשאינה מובדלת? אמר

אמר רב יהודה אמר רב טז) "אביה"ת שרצים לוקה ט) עליו בבזית מאי מעמא אכילה כתיב בה ורחני רבי יוסי בר' חנינא קמיה דרבי יוחנן והבדלתם בין הבהמה הטהורה לטמאה ובין העוף הטמא לטהור ולא תשקצו את נפשותיכם בבהמה ובעוף ובכל אשר תרמוש האדמה אשר הבדלתי לכם לטמא פתח הכתוב באכילה וסיים בטומאה מה להלן בכעורה אף אכילה בכעורה **וקלסיה** ר' יוחנן: **ומה רב נמי אמתני' קאי** ומקיש דיעלי דכי הוה מפקי מתניתין לא הוה מייתי ברייתא אלא מסברא ומשום הכי מייתי ברייתא דרבי יוחנן דלא מסברא הוה מפקי לה אלא מברייתא **ומה רב נמי אמתני' קאי** והתניא ולא תמחו' קתני (ו) מכל האמור למעלה מכל דבר שהוא בכלל שרץ ומה הוא בכלל שרץ מה שרץ מטמא בנגיעה ובמשא אף כל המטמא בנגיעה ובמשא יצא זה שאינו מטמא אלא במגע בלבד **ומה רב נמי אמתני' קאי** והתניא ולא תמחו' קתני (ו) מכל האמור למעלה מכל דבר שהוא בכלל שרץ ומה הוא בכלל שרץ מה שרץ מטמא בנגיעה ובמשא יצא זה שאינו מטמא אלא במגע בלבד **דבר שכפוי** יהא דקלסיה ר' יוחנן להיכא מה טומאה בכעורה אף מכילה בכעורה, כמובדלין דבר הכתוב, והכי הכתיב כהן"והבדלתם בהבדל ת' שרצים שבהיתה שמובדלין ממצר שרצים ותמורין לענין טומאה יוצר מן התירים לתמרים לא ממעט כלל מגע שרצים הכי מ', ומכאן תלמוד לומר לענין מגע עליהן כבעורה לטומאת לה כבעורה ו) והאי דאמר ר' יוחנן מין טרפה לענין מגע עליהן כבעורה דכתיב "שקץ תשקצו" (ג) בשרצים "שקץ הוא" מובדלין" (ד) תלמוד לומר "ולא תשקצו" מין טרפה לענין מגע עליהן כבעורה. **לענין מגע** שרצים. וכמובדלין דבר הכתוב דמכאן שיעורא בין מובדלין, בכמה מני הילל והקיפה רחמנא לשרצים כחד קרא בכלל בכמה ממלה ובכלל בכמה טהורה לשרצים דכתיב והבדלתם וגו' ככל אשר הרחם התבדם וגו' ויש מי דלכי מקיימו הכי בין מובדלת לשאינה מובדלת **לענין** מגע הכי דקאמר הבלה ממעמה מכזית היינו במובדלת מטמאת, דמותרת בלכילה, אבל בכמה ממלה שהיא מובדלת לו מטמאה עד דתיכל פחי מכזית עד דתיכל כביצה :

אמר

אמר רב יהודה אמר רב יז) "פתח בתוספתא כעורה כתיב בהו • ומתם מכילה כתיב בהו : **פתח** בתוספתא יג) וסיים בטומאתי דכתיב והבדלתם (מתם) ניחא*(בטומאה) (בעורה) ולא תקקו[לה] כשהכתוב מדבר בהבדלתי (פתוח) [לכם] לטמא דהיינו לטמא מתרים בנגיעה וסיים סיים בטומאתי לטמא מה טומאה בכעורה כלומר להכי פתח הכתוב בתמיה ובעוף ובכל אשר תרמשון כתמה הכי לך פתח הכתוב בתמיה וכתיב ולא תקקו לה כשהכתוב מדבר בהבדלתי (פתוח) [לכם] לטמא דהיינו לטמא מתרים בנגיעה וסיים סיים בטומאתי לטמא מה טומאה בכעורה כלומר להכי פתח הכתוב בתמיה בכעור

מסורת הש"ס

סמך ליה כי מקטיניהו רמתניתין • בהמה ממחה ושהורה לשניהם נפל לתוכו שישעה בין גבילה מוכנה לגבילה שהיה מוכנה בין גבילה מוכנה לגבילה שאינה מוכנה תמקטן וקס"ל דתמה נבלת בהמה ממחה ותמה נבלת בהמה שהורה ותמה שניהם מחייב לתרומה משום כל תמקטן גמי ולתפשטי לפי בנבלת בהמה ממחה לבד מנבלה דתיכה לפי תורה אור

[יומא פח.]

ס"ק וכן תמר ר"י חזקי דם בשרן ובצרו מחיב ר"י נר ר"ת וכו' ק"ק תר"ת ה"ג ר' יוסי וכו' מחיב ר' יוסי וכו'

תוספות פ"א [ס"ם ס"ב] מה שניהם כ"ם כשנים הכשרן]

תמר ר"ת וכו כלומר כל וכו' ק"ק

מתניתין טמא ומ"ב ד"ה מכאן ואילך כשרים ואע"ג דמתניתין קתני

ילך ר' שמעון בן יוחאי שהוא מלומד בנסים, ואחזיק מי ילך? ר"א בר' יוסי, אמר להם רבי יוסי: ואילו היה אבא חלפתא קיים יכולין אתם לומר לו תן בנך להרינה אמר להם ר' שמעון אילו היה יוחאי אבא קיים יכולין אתם לומר לו תן בנך להרינה? אמר ליה רבי יוסי אנא מסתפינא, קליל עליה דלמא עניש ליה ר' שמעון? דקא מסתפינא, דלא עליה דלא ליענשיה אפילו הכי עניש, כשהיו מהלכין בדרך נשאלה שאלה זו בפניהם [מיין] לדם השרץ שהוא טמא? עקם פיו ר' אלעזר בר' יוסי ואמר יזהה לכם הטמא אמר ליה ר' שמעון מעקימת שפתיך אתה ניכר שתלמיד חכם אתה, אל יחזור הבן [ג] אצל אביו, יצא לקראתו בן תמליון? רצונכם אבוא עמכם? בכה ר' שמעון ואמר "מה שפחה של בית אבא נזדמן לה מלאך שלש פעמים ואני לא פעם אחת, יבא הנס מכל מקום" קרים "הוא על "בברריתיה דקיסר, כי "מטא התם אמר: בן תמליון צא. בן תמליון צא וכיון דקרו ליה נפק אזל, ר' אמר להון "שאילו כל מה דאית לכון למישאל" ועיילינהו לגנזיה לשקול כל דבעו, אשכחו דהוה אינרא שקלוה וקרעוה, והיינו "דאמר רבי אלעזר בר רבי יוסי "אני ראיתיה בעיר [רומי] והוו עליה כמה טיפי דמים: מרתני' הפיגול והנותר אין מצטרפין מפני שהן שני שמות. השרץ והנבלה וכן "הנבלה ובשר המת אין מצטרפין זה עם זה לטמא אפילו שבשניהן: גמ' אמר רב יהודה אמר שמואל לא שנו אלא "לטומאת הידים דמדרבנן הוא "אבל לענין אכילה "מצטרפין

*) עיין שיך לעמוד הקודם

"דתניא ר' אליעזר אומר "לא יאכל כי קדש הוא כל שבקדש פסול בא הכתוב ליחד לא תעשה על אכילתו: מרתני' "האוכל שנטמא באב הטומאה בולד הטומאה "מצטרפין זה עם זה לטמא "אכל שבשניהם "כל האוכלים מצטרפין זה עם זה לפסול הנוויה כבחצי פרס, "[בבמזון] שתי סעודות לעירוב, "וכביצה לטמא טומאת אוכלין, "וכברונרת לדריצת שבת. "וכבותבת ביום הכפורים, "כל המשקין מצטרפין זה עם זה לפסול את הנוויה ברביעית "וכמלא ו' לונמא ביום הכפורים: גמ' תניא "דבי שמעון אומר מה טעם "שאשלש לשני שיעשה ראשון [ד] ומי קא עביד שני ראשון? הא לא אפשר! אמר רבא הכי קאמר מביגרם לשני לאר ראשון רב אשי אמר ראשון ושני לגבי שלישי בני חדא ביקרא אינון:

*) עיין תוספות ד"ה

מתני'

טיפים מצטרפין זה עם זה לטמא טומאת אוכלין, שנאמר "ומקום עליו כאונה וכיון דנגזרה נדכק היא לגזרה עגזרה: מכל נענין מצטרפין: דפיגול ונותר מצטרפין זה עם זה לפסול את הנוויה ברביעית, שנאמר "ובשר זבח תודת שלמיו ביום קרבנו יאכל לא יניח ממנו עד בקר, ואומר "ונפש כי תגע בכל טמא לא תאכל, ואומר "ונפש האוכלת בשר מזבח השלמים אשר לה' וטומאה עליו ונכרתה, מה להלן בנותר אף כאן בנותר, אי מה להלן בנותר שהוא ראוי לבא לכשעצמו אף כאן בנותר שהוא ראוי לבא לכשעצמו, יצא פיגול שאינו ראוי לבא לכשעצמו, או אינו אלא מה להלן בנותר שהוא ראוי לבא לכשעצמו אף כאן בנותר שהוא ראוי לבא לכשעצמו, יצא פיגול שאין ראוי לבא לכשעצמו, תלמוד לומר "ונפש האוכלת בשר מזבח השלמים אשר לה' וטומאה עליו ונכרתה, הרי פיגול מצטרף לנותר ונותר מצטרף לפיגול, אין לי אלא פיגול ונותר שנטמאו בטומאה חמורה, שנטמאו בולד הטומאה, הא שנטמאו בולד הטומאה, והוא ולד ראשון: ושנטמא בולד הטומאה ועל ידי שנטמאו בולד הטומאה נטמאו בולד הטומאה, והוא ולד שני מצטרפין זה עם זה לטמא אפילו בולד הטומאה, אבל אין מצטרפין לחכי שיעשו ראשון שני כמו שעשוה ראשון שני דא"כ היינו בחמור שבשניהם: אמר ר' שמעון מה טעם מצטרפין זה עם זה לטמא טומאת אוכלין, שנאמר "ומקום עליו כאונה וכיון דנגזרה נדכק היא לגזרה עגזרה: מכל נענין מצטרפין: דפיגול ונותר מצטרפין זה עם זה לפסול את הנוויה ברביעית, שנאמר "ובשר זבח תודת שלמיו ביום קרבנו יאכל לא יניח ממנו עד בקר, ואומר "ונפש כי תגע בכל טמא לא תאכל, ואומר "ונפש האוכלת בשר מזבח השלמים אשר לה' וטומאה עליו ונכרתה, מה להלן בנותר אף כאן בנותר, אי מה להלן בנותר שהוא ראוי לבא לכשעצמו אף כאן בנותר שהוא ראוי לבא לכשעצמו, יצא פיגול שאינו ראוי לבא לכשעצמו, או אינו אלא מה להלן בנותר שהוא ראוי לבא לכשעצמו אף כאן בנותר שהוא ראוי לבא לכשעצמו, יצא פיגול שאין ראוי לבא לכשעצמו, תלמוד לומר "ונפש האוכלת בשר מזבח השלמים אשר לה' וטומאה עליו ונכרתה, הרי פיגול מצטרף לנותר ונותר מצטרף לפיגול, אין לי אלא פיגול ונותר שנטמאו בטומאה חמורה, שנטמאו בולד הטומאה, הא שנטמאו בולד הטומאה, והוא ולד ראשון: ושנטמא בולד הטומאה ועל ידי שנטמאו בולד הטומאה נטמאו בולד הטומאה, והוא ולד שני

מתני' טעולה ונלמי טכרם מנטרפין • כלומר נכי טנוי ומתר נמ' ומחנית כל שהוא נמקום • כתכילה כל שהוא שנר נלמ ומ"כ נמקי מנטרפין: **מתני'** טכנר • שהוא ממתו נ' מנכנסות על נ' מנכנסות ומפק • שיטרו ד' טפחים על ד' טפחים: טכנר מנרוף נפק קפל טימנו (ג) נמרכנה נר מרכנה וכן כל מחד ומחד מנרוף נקל טימנו קפק מנרוף נשור נממפה על ממפה ושנור נממין נשנה על שנה ומחנור נמקום אחר נקל נקל נה מחנור נה כל שהוא נמקום אחר: טכנר כל טימנו שהוא נמקום אחר נקל נקל נה מחנור נה כל שהוא נמקום אחר נקל נקל נה מחנור נה כל שהוא נמקום אחר נקל נקל נה מחנור נה כל

ג א מיי׳ פ״ה מהלכות תרומות הלכה ט :
ד ב מיי׳ שם פ״ד סל״ג :
ה ג מיי׳ פ״ג מהלכות מעילה הלכה ג :
ו ד מיי׳ שם פ״ה הלכה ט :
ז ת מיי׳ שם פי״ו הלכה ג :
ח ו מיי׳ שם פ״ה הלכי ג :
ט ו מיי׳ שם הלכה ד ופיו הלכה ג :
י ח מיי׳ פ״ג מהלכות תרומות הלכה ג :
כ ל מיי׳ שם פ״ב הלכה ב :
ל מ מיי׳ שם פ״ג הלכה ג :
מ נ מיי׳ שם הלכה ד :
נ ס מיי׳ שם הלכה ה :
ס ע מיי׳ שם הלכה ו :
פ צ מיי׳ שם הלכה ז :
צ ק מיי׳ שם הלכה ח :
ק ר מיי׳ שם הלכה ט :
ר ש מיי׳ שם הלכה י :
ש ת מיי׳ שם הלכה יא :
ת א מיי׳ שם הלכה יב :

נוסחא מהגר״א
אם חטא האמור בתרומה... אף חטא האמור במעילה...
ועיין תוספות יומא ד״ה חטא האמור בתרומה...
[נמצא כ״ב] ממעט עמוד סמ״ב ועמוד סנ״ג ע״ש.
ראשון בתרומה...

שיטה מקובצת

ב) ובמותר לקרקע · כגון שיעשה על שדה הקדש דומיא דפשוטה דמיירי במותר לכהן איש ולאיתויי האם האוכל מתפשה מקבורת הכהן דאינה במותר לכהן ולא לאחרים אלמיתני׳ ל׳ הנהרם אלמיתני׳ ל׳ הנהנה דמיירי בקבורת הכהן לא מיקרי אינו׳ שייך בה דהר סתור ושובר בפיה׳ · הגה׳ טא״ה : ג) בשלית׳ · ס״א פרש לשלית׳ : ד) ובשלית׳ · ס״א פרש לשלית׳ : ה) ונתנה כך גרים ר״ש אין לי אלא אוכל ונראה אכילתו כו׳ בריב מ״י ל״ג אלא הכי אין לי אלא אוכל ונתנה מגן ואכילתו [כו׳] והר״ש גריס אין לי אלא אוכל ונתנה בדבר שאין בו פגם מגן ואכילתו חבילת חברו אוכל כיון דבתרומה ליתא ובתרומה לא אשכחן אלא אוכל דכתיב ואיש כי יאכל קדש נתנה מגן דאיתיה במעילה בדבר שאין בו פגם אכילתו חבילת חברו דאם אכל הוא שיעור או נתנה חצי שיעור שפך חצי שיעור ואכל חצי שיעור למפרע הכא לא איירי בשוגג פגם אלא במזיד · ע״ל הרא״ש ר״ל : ו) כאחר אף תרומה דאשור במעילה כו׳ : ז) פגם ומי שפגם נתנה לאוקיי היכא דאי קדש ופגם חצי שיעור ואידך ד״ל ב״ש ונתנה כחצי : ח) מעל ה״ר ובשלית ש ע ש ה : ט) מרומה בתרומה לאו דוקא ואפילו אי נתנה לשומר אי פגם חצי שיעור ונתנה חצי שיעור ושוגגין וחצאהו כאחרת. ע) בא״ל ובשלית ש ע ש ה : י) מרומה בתרומה לאו דוקא ואפילו אי נתנה או ואפילו : יא) ואפילו אי נתנה שליחו מן הכהן לו׳ [נמצא כ״ב] ממעט עמוד סנ״ב ועמוד סנ״ג :

ג) ובמותר לקרקע · כגון שיעשה על שדה הקדש דומיא דפשוטה דמיירי במותר לכהן איש ולאיתויי האם האוכל מתפשה מקבורת הכהן דאינה במותר לכהן ולא לאחרים אלמיתני׳ ל׳ הנהרם אלמיתני׳ ל׳ הנהנה דמיירי בקבורת הכהן לא מיקרי אינו׳ שייך בה דהר סתור ושובר בפיה׳ · הגה׳ טא״ה : ד) בשלית׳ · ס״א פרש לשלית׳ : ה) ובשלית׳ · ס״א פרש לשלית׳ : ו) ונתנה כך גרים ר״ש אין לי אלא אוכל ונראה אכילתו כו׳ בריב מ״י ל״ג אלא הכי אין לי אלא אוכל ונתנה מגן ואכילתו [כו׳] והר״ש גריס אין לי אלא אוכל ונתנה בדבר שאין בו פגם אכילתו חבילת חברו אוכל כיון דבתרומה ליתא ובתרומה לא אשכחן אלא אוכל דכתיב ואיש כי יאכל קדש נתנה מגן דאיתיה במעילה בדבר שאין בו פגם אכילתו חבילת חברו דאם אכל הוא שיעור או נתנה חצי שיעור שפך חצי שיעור ואכל חצי שיעור למפרע הכא לא איירי בשוגג פגם אלא במזיד · ע״ל הרא״ש ר״ל : ז) כאחר אף תרומה דאשור במעילה כו׳ : ח) פגם ומי שפגם נתנה לאוקיי היכא דאי קדש ופגם חצי שיעור ואידך ד״ל ב״ש ונתנה כחצי : ט) מעל ה״ר ובשלית ש ע ש ה : י) מרומה בתרומה לאו דוקא ואפילו אי נתנה לשומר אי פגם חצי שיעור ונתנה חצי שיעור ושוגגין וחצאהו כאחרת. ע) בא״ל ובשלית ש ע ש ה : יא) מרומה בתרומה לאו דוקא ואפילו אי נתנה או ואפילו : יב) ואפילו אי נתנה שליחו מן הכהן לו׳ [נמצא כ״ב] ממעט עמוד סנ״ב ועמוד סנ״ג :

עלמא לימת דמין בזה מעילה קמ״ל מעילה דנכי עטרת טכסים היו שיטי רשת בלא הגאה שמפנה עלמו מרשת הקב״ה ומעבודתו לרשת מרמות י) טכסים דמיון נהגה בזה לפי מכיון במעילה בשמפנה מרשת הקדש לרשת היינו כגון מוכר ונוטל ומשלח חפלים של הקדש להיוזע שמעל מ״ש נהגה וח״ת ולייתי מסברת הש״ס

ואבותיהם ויזנו אחרי *הבעלים,יכול פגם ולא נהנה,או נהנה ולא פגם,ת) ובמחובר לקרקע ג) ובשליחא שעשה שליחותו:תלמוד לומר וחטאה בחטא חטא האמור בתרומה פגום ונהנה,ומי שפגם נהנה,ובדבר שפגום בו נהנה,ופגימתו והנאתו כאחד,ובתלוש מן הקרקע,ג) ובשליח שעשה שליחותו,אף חטא האמור במעילה פגום ונהנה,ומי שפגם נהנה,ובדבר שפגום בו נהנה,ופגימתו והנאתו כאחד,ובתלוש מן הקרקע,ד) ובשליח שעשה שליחותו,אין אלא *אוכל ונהנה ה)(ברבר שאין בו פגם),מנין ת) אכילת חבלת חברו,ת) נייתי והניית חברו, נהנאתו ואכילת חברו,אכילתו והניית חברו, שמצטרפין זע״ז אפילו ליומן מרובה מנין:ת״ל תמעול מעל מ״מ אי מה חטא האמור בתרומה פגימתו והנאתו כאחד אף חטא האמור במעילה לא צירף שתי אכילות כאחד,מנין אכל היום ואכל למחר ואפי׳ ליומן מרובה:ת״ל תמעול מעל מ״מ אי מה חטא האמור בתרומה פגימתו והנאתו כאחד) מנין לאכילתו ואכילת חברו *ואפי׳ מכאן ועד שלש שנים מנ״ל:ת״ל תמעול מעל מכל מקום אי מה חטא האמור בתרומה

ד) [ספרא ג. ירושלמי מה. תוספתא ג.] עד

(ויקרא כב) ואיש כי יאכל קדש בשגגה ונו׳: **מביאתו ואכילת מביאתו**. כגון שלקח טוס פרוסה מן ההקדש ואכל הוא חלקה והכהן חלקה לכהנים אחרים או הכהן הוא כהני כגון שפך מחמת כהני ואכלוה אחרים(ה) ואכלוה מחמת כהני ואכלוה אחרים מחמת כהני ואכלוה אחרים מחמת כהני ואכלוה אחרים

מד אינש מן מסקנא נמוי • לפי שמכוכל לת מהמדומה הוא מעילה למיון מנין מהמיין מקדש לקדש כגון שלקח ממטות מקדש וקבה מהן קיני זכין וקיני יולדות לו מהמיין לו שלקח מהן שהוא מייב לשקול להדומה מלמכה לו שהביא מהמת ומשלם מן מקדש לקדש, וכיון שהביא עמהה מעל דכרי ר"ם דקסבר דמקל דמייהיב דמיהייב מקדש חמקדש לו מאם לעולם הוא חייב בלאחריותו ◎ עד שיביאנו לעזרה וכיון שהביאו נפסלו מלחריותו לף מאי נמי דמעיל מקדש נקדש כיון שהביאו לעזרה ס] וילף ידי מוכחו וידי מחריות(ומעל: ורבי יהודה מכר לעולם הוא חייב בלאחריותו עד שיגזול מפי. לף הכא נמי כיון שהביאו לעזרה ס"ל כמאן דמי ומכין דמעל-ערלים כתיב ביה וערל ערלתם כתיב ביה:ס"ל ממעל מעל"ייכה: שיגזל מפי. כלומר מה הוא ס"ל למעל כיון לף מסוח ממעילה פשיטא דטון מייבין לגמרי כתיב ונמם כמאן דין כיון ומסוח: מפו דפיפא אמר רבמנא גבי פתן שמפתח ומפר יפן פמנו של בן וחפי פמנו • ס"ל דלא הי כגלגל מעילה קמ"ל דלאפם דמאי מי ככלל מעילה: פקדים רחמנא • כלומר למיין לעיל דלקיש רחמנא למעילה לפומה ומעמדת מכנים כדמיין לעיל וכיכי ס]דמי) מקדש לפומה:דכי מיכי דפומה מפר ליה פמנו • ולא פמנו מעל דפומה פגומה ומומדת היא לחיה מהנא מלא בגמולה כדכתיב "מגלגלי חסך" ומחייין (פסחים דף מה:) שקדמה בגמלת חסד לכיכל ומיכי כגולה כדכתיב "ומלאה חסד" ומ"ה כתיב ומעלה בו מעל: ◎ פקדים נבי פתן נפנס מנמם בידם • ס"ל דלא פנמתו מעלה: פקדים רחמנא לפנדים מנכיים דוד דחים נים חיני • שמחנים עלמה מנכיים לעזרת כיכנים ◎ ומתם ממ עד דניקבו בקרנום עלי חלין לשוחה ממלוכת קדם למלוכת מל לף מעל עד דניקבו בקרנום: פקדים רחמנא לפרופ • כלומר לעיל "חמל-חמל" מהרומה ולכי מה מרומה פרט לומנו פתן שמן שמך לוכיון לו מסקין של מרומה ולח נהנה מהן שלוט חייב לף ◎ פקדים נמי כל מידי דבר למילה כי מיק ליה למשמ ולח נהנה ממנו פמול ממעילה ולמר בן רבי ישמ אבין אמר לף אע"ג דלא נהנה ◎ כי מיק ליה ◎ פמור למיין מיוב מעילה עד שיהנה ולכיכך מהרומה כי יילכ דכהרומה ליכל מלח מיוב מעילה עד שיהנה ולכיכך מ

מתני' נהנה כבחצי פרוטה ופגם כחצי פרוטה, או שנהנה בשוה פרוטה בדבר אחד ופגם בשוה פרוטה בדבר אחר, לא מעל עד שיהנה בשוה פרוטה ויפגם בשוה פרוטה בדבר אחד/ אין מועל אחר מועל במוקדשין אלא בהמה וכלי שרת בלבד. כיצד: רכב על גבי בהמה ובא חברו ורכב, ובא חברו ורכב, כולן מעלו, שתה בכוס של זהב, ובא חברו ושתה, ובא חברו ושתה כולן מעלו, תלש מן החטאת ובא חברו ותלש ובא חברו ותלש כולן מעלו, רבי אומר כל דבר שאין לו פדיון יש בו מועל אחר מועל: גמ' מני מתניתין רבי נחמיה היא דתניא אין מועל אחר מועל אלא בבהמה בלבד. ר' נחמיה אומר בהמה וכלי שרת. מ"ט דת"ק קסבר בעניינא דבהמה כתיב, דכתיב באיל האשם. ור' נחמיה אמר לך ק"ו אם אחרים מביא לקדושתן הוא עצמו לא כ"ש: רבי אומר כל דבר שאין לו פדיון יש כו': היינו ת"ק? אמר רבא איכא בינייהו עצים דת"ר האומר הרי עלי עצים לא יפחות משני גזירין רבי אומר עצים קרבן הן ומטעונין מלח ומטעונין תנופה. אמר רבא לדברי רבי עצים טעונין עצים ואמר רב פפא לדברי רבי עצים צריכין קמיצה. רב פפא אמר קדשי מזבח תמימין ונעשו בעלי מומין איכא בינייהו. והתניא קדשי מזבח תמימין ונעשו בעלי מומין ועבר ושחטן רבי אומר יקברו וחכ"א יפדו: מתני' נטל אבן או קורה של הקדש הרי זה לא מעל

*)[במנחות איתא הגשה וכן מלתא דרבא ורב פפא איתא שם מסופק]

הכי גרסי' נהנה בחצי פרוטה ופגם בחצי פרוטה או שנהנה בפרוטה בדבר אחד ופגם בפרוטה בדבר אחר ה"ז לא מעל עד שיהנה שוה פרוטה ויפגום ש"פ בדבר אחד ובגמ' מפרש טעמא דילפי' מתרומה דבדבר שפגם בו נהנה: אין מועל אחר מועל אלא בהמה וכלי שרת בלבד · תימה דתניא בתוספתא [בקע בקרדום של הקדש י] [ובא חברו] ובקע בו ובא חברו ובקע בו כולם מעלו וליכא למימר דבקרדום כלי שרת מיירי דהא תני התם בסיפא נתנה לחברו וחברו לחברו הראשון מעל והשני לא מעל ובעולה כולם מעלו ומפרש דהתם במאי עסקינן כגון לאחר שבקע החזירו דמה שהחזירו הרי הוא של הקדש כאילו לא מעלו ורבינו יצחק מפרש דהתם בגזברין עסקינן דלעולם לא יצאו לחולין בשום מעילה עד שיוציאנה מרשותו: רבי אומר כל דבר [א](שיש בו פגם) [שאין לו פדיון] יש בו משום מועל אחר מועל · מפרש ליה בגמ': מאי טעמא דת"ק קסבר בענינא דבהמה כתיב יא) [דכתיב] באיל האשם · פירוש דכתיב (ויקרא ה) (אשר) יכפר עליו באיל האשם ומיותרין]דהכתי' קרא אחרינא והוה מצי למיכתב אשר יכפר עליו אלא ש"מ לדרשא אתי למימר דווקא באיל אשם איכא מעילה אחר מעילה אבל לא בכלי שרת יג] נראה לר' דצריך לפרש [ב]דסברי רבנן שהוא יוצא לחולין ע"י מעילה וא"כ יש לו פדיון דאם אין פדיון א"כ לא יצא לחולין ואמאי לא ימעלו בו מאחר שמעל אחד ואין סברא לומר בזה תלוי קרא: ור' נחמיה אמר לך ק"ו אם לאחרים מביא יד] לידי קדושה· פירוש שהכלי שרת מקדש במה שבתוכו טו] הוא עצמו לא כל שכן פירוש שלא יצא לחולין ע"י מעילה טז] אבל מ"מ מודה דיש לו פדיון אלא גבי מעילה שאני משום ק"ו ולענין פדיון שמא לא שייך האי ק"ו יז] ובאיל האשם מיבעיא ליה לדרשא אחריתא יח): האומר הרי עלי עצים לא יפחות משני גזירין ומטעונין מלח ומטעונין תנופה · ומפרש התם פרק הקומץ רבה (מנחות דף כ:) דלדברי רבי עצים צריכים קמיצה כמו מנחה וצריך עצים לעשות מערכה ולהקטירם בה והשתא פליגי כן רבי ורבנן במתני' דרבי סבר כל דבר שאין בו פגם כגון עצים יש בהן מועל אחר מועל כמו בהמה וכלי שרת דעצים קרבן גמור הוא ורבנן סברי דלאו קרבן הוא ואין בהם מועל אחר מועל: קדשי מזבח תמימים ונעשו בעלי מומין איכא בינייהו והתניא יט]בניחותא רבי אומר יקברו דקסבר בעינן העמדה והערכה וחכ"א יפדו דקסברי לא בעינן העמדה והערכה כ) [ג]השתא פליגי בין רבי ורבנן דאליבא דרבי דאמר בעינן העמדה והערכה אם כן אלימא קדושתייהו שהרי [ד]אינם נפדים בקל כא) הלכך יש בהם מועל אחר מועל ודבר שאין בו פגם קרי ליה לפי כשמתחלה כשהיו תמימים היו דבר שאין בו פגם ורבנן סברי אין מועל אחר מועל דלא אלים קדושתייהו שהרי הם נפדים מבלי העמדה והערכה כב): נטל אבן או קורה של הקדש הרי זה לא מעל · בגמרא מוקי לה באבנים המסורות לו לגזבר כג] עסקינן שאינן יוצאין לחולין בנטילת הגזבר לפי שאינו מוציא מרשות הקדש בנטילתו שכל זמן שהיא ברשות הגזבר הרי היא ברשות הקדש עד שיוציאנה מרשותו :

מתני' נהנה כבחצי פרוטה · כגון שלבש בגד של הקדש ונהנה בו כשיעור חצי פרוטה : ופגם בחצי פרוטה · שקרעו ופגמו כשיעור חצי פרוטה : או שנהנה בשוה פרוטה בדבר ח)(אחד) · שיש בו פגם ולא פגם : ופגם בש"פ בדבר אחר · כגון ששפך משקה ולא נהנה מהן ה"ז לא מעל עד שיהנה שוה פרוטה ויפגום בש"פ בדבר אחד והכא מיירי בדבר שיש בו פגם וקסבר דכתרומה בעינן דפגימתו והנאתו כאחד: אין מועל אחר מועל במוקדשין אלא בהמה דקדשי מזבח וכלי שרת בלבד · ט]דהני לאו לדמי קיימי ולא בני איפרוקי נינהו שאפילו רכב ע"ג בהמה והכחישה או תלש מצמרה עדיין ראויה היא לקרבן ולא פסלה בכך למזבח דבין שמינה ובין כחושה חזיא להקרבה. ואין בה תורת פגימה הלכך אכתי בקדושתה קיימא הלכך יש בה מועל אחר מועל וכן שתה אחד בכוס של זהב אפי' איפחתו ופגמו כיון דקדושת הגוף היא ולא קדושת דמים דלאו לפדייה קיימא עדיין קאי לשירות ויש בו מועל אחר מועל: רבי אומר כל דבר שאין לו פגם · שאינו נפסל בפגימה דהיינו כל דבר שאין לו פדיון כי הני בהמה וכלי שרת דאמרן במתני' יש בו מועל אחר מועל ובגמ' מפרש מאי איכא בין רבי לרבנן : גמ' קסבר בענינא דבהמה סוף דכתיבא · מעילה ולא בשאר מילי דכתיב [והכהן] יכפר עליו (הכהן) באיל האשם והאי באיל האשם יתירא הוא שכבר נאמר תחלה איל אשם ונימא קרא וכפר עליו הכהן ותו לא, באיל האשם ל"ל לומר שכפר עליו במה שמעל באיל האשם. שנהנה ממנו דמשמע אפי' מעל בו מאה פעמים קרוי אשם שיש בו מעילה כל שעה ומדכתב רחמנא בהמה גבי מעילה ולא שאר מילי מכלל דאין מועל אחר מועל אלא בבהמה בלבד: ר' נחמיה · דמוסיף כלי שרת למעילה מייתי להו מק"ו אם אחרים מביאין לקדושתן כלומר כיון דכלי שרת חמירי כ"כ שמביאין אחרים לקדושה ויש בהן מעילה דהכי קיימא לן (זבחים פז.) דכלי שרת מקדשין בכל דבר : סוף עצמו · כלי שרת כגון כוס של זהב לא כ"ש שיהא קדוש כל כך שיהא בו מועל אחר מועל: איכא בינייהו עצים דת"ר האומר הרי עלי עצים וכו' · דהכי תנן במס' מנחות בפרק האומר הרי עלי עשרון: האומר הרי עלי עצים לא יפחות משני גזירי עצים ואמרינן בגמרא ת"ר "קרבן" מלמד שמתנדבין עצים וכמה, שני גזירין וכן הוא אומר "והגורלות הפלנו על קרבן העצים: רבי אומר עצים קרבן הן ומטעונין מלח ומטעונין הגשה · לרבי דקרי להו "קרבן" האי דבר שאין בו פגם נקדשי קדושת הגוף ויש בהן מועל אחר מועל שאם ישב עליהן וחזר אחר וישב עליהן יש בהן מועל אחר מועל ולרבנן דלא קרו להו "קרבן" לא הוו כקדשי מזבח אלא הוו כקדשי בדק הבית והוו דבר שיש בו פגם ודמו כמאן דלא קיימי אלא לדמי ואין בהן מועל אחר מועל: אמר רבא לדברי רבי · דקרי להו קרבן לאתן עצים טעונין עצים אחרים להקטירן עליהן כמו שאר קרבן : וצריכין קמיצה · שיקח מן העצים מעט בקומצו ויקטיר תחלה דהאיל ומקיש להו למנחה שטעונין מלח והגשה טעונין נמי קמיצה : רב פפא אמר קדשי מזבח וכו' איכא בינייהו : בניחותא קדשי מזבח תמימין ונעשו בעלי מומין ועבר ושחטן עד שלא נפדו רבי אומר יקברו משום דקא סבר הכל היו בכלל העמדה והערכה אפילו קדשי מזבח והני (נתנה) לא אפשר בהעמדה והערכה דהא מתו הלכך יקברו האיל ולית להו פדייה הלכך יש בהן מועל אחר מועל הנהנה ממנה אחר שחיטה : וחכמים אומרים יפדו · דלא בעו העמדה והערכה וכיון דקדושת דמים נינהו ואית בהו פדייה אין בהן מועל אחר מועל :

מתני'

הגהות צ"ק [א] שאין לו פגם כו' · [ב] דקסברי רבנן דכלי שרת יוצאין לחולין כו' · [ג] והשתא פליגי בין רבי ורבנן כמתניתין דאליבא דרבי כו' · [ד] אינם נפדים בכל שלעך כו'·

עין משפט נר מצוה

יז א מיי' פ"ו מהלכות מעילה הלכה א :

יח ב מיי' שם הלכה ד:

יט ג מיי' שם הלכה ה:

כ ד מיי' פט"ו מהלכות מעשה"ק הלכה יג :

כא ה מיי' פ"ו מהלכות מעילה הלכה ו ופ"א מהלכות איסורי מזבח הלכה יא

כב ו מיי' פ"ו מהלכות מעילה הלכה ח :

מסורת הש"ס

קדושין נח.

[עי' תוספות זבחים פו. ד"ה ולא]

תורה אור

שיטה מקובצת

לא חשיב שינוי רשות וכן לכל זמן שלא זכה בו השואל המשאיל יכול לחזור בו וא"ת אמאי נקט אליבא דרב הונא טפי משאר אמוראי דאמרינן התם תקנו משיכה בשומרים וע"ק אמאי לא נקט שינוי רשות דמכירה ונתינה דלכ"ע קנו במשיכה ועוד דלכאורה משמע התם דאין הלכה כמותו כדמוכח פרק השואל דאסיק תנ"ה כדרך שתקנו משיכה בלקוחות כך תקנו משיכה בשומרים וי"ל דנקט שאלה ואליבא דרב הונא לרבותא דאע"ג דמהניא המשיכה להעמידה ברשות השואל לחייבו באונסים גם לרב הונא כדמוכח פרק השואל אפ"ה לא חשיב שינוי רשות כיון שלא קנאה לגמרי גם לענין הורה אבל אי אשמעינן עד דמשיך במכירה ומתנה אליבא אמוראי דפליגי אדרב הונא לא היה זה חידוש לפטור קודם משיכה דמילתא דפשיטא הוא דאין זה שינוי דאפילו הוציאה [לרשותו בינוא דהקדש איתיה] כ"נ למהר"ם : א) מתני' נהנה בחצי פרוטה כגון שלבש טלית של הקדש ונהנה ממנו כחצי פרוטה ופגם חצי פרוטה : או נהנה שוה פרוטה בדבר אחד' פי' בדבר שיש בו פגם ופגם בשוה פרוטה בדבר אחר פי' שלא נהנה כגון שלבש טלית זה וקרע טלית אחר לא מעל עד שיהנה בשוה פרוטה ויפגום בשוה פרוטה בדבר אחד בגמ' מפרש לה דילפינן מתרומה דבדבר שפוגם בו נהנה: אין מועל אחר מועל בטוקדשים' פי' ומיירי בהתכוין להוציאו לחולין הלכך אין מועל אחר מועל לפי שהראשון הוציאו לחולין : אלא בהמה וכלי שרת בלבד' תימה דתניא בתוספתא קרדום של הקדש בקע בו ובא חברו ובקע בו עד מאה כולם מעלו וליכא למימר דהתם מיירי בקרדום שהוא כלי שרת דקתני התם בסיפא נתנה לחבירו וחבירו לחבירו הראשון מעל והשני לא מעל ואי בכלי שרת כולם מעלו וי"ל דהכא מיירי באדם שאינו גובר ומתכוין לקנות בהגבהתו וא"כ הוציאו לחולין ומשו"ה אמרי' אין מועל אחר מועל והתם מיירי בגזברים דלעולם הם מוחזקים בשל הקדש וכשסבורים הם שהקורדום שלהם ואינם מתכוונים להוציאה לחולין וא"כ לעולם לא יצא לחולין בשום מעילה עד שיצאה מרשותו ולכך קאמר דכולן מעלו ועוד מפרש ר' חיים כהן דהתם במאי עסקינן דמיד שבקע בו תחזירה ומיד שתחזירה הרי הוא של הקדש והוי כאילו לא מעל ומשו"ה קאמר דכולן מעלו · כ"ז חסר מן התוס' : ב] אין עי' תוס' ב"מ (דף נט ע"א) ובקדושין (דף נח): ג] תלש מן החטאת ובא חבירו ותלש כולן מעלו · וקשה לתר"ם דאמר בבכורות בפרק הלוקח (דף כו ע"א) בעי ר' ינאי התולש צמר מעולת תמימה ובעי תולש מי איכא מאן דשרי אלא צמר שנתלש מהו וי"ל דהכא מיירי בתולש מבשר חטאת · חסר מתוס' : ד] רבי אומר כל דבר שאין פגם שלו חשוב מאחר שאין עומד לפדיון יש בו מועל ובגמרא פריך היינו ת"ק · חסר מתוס' : ה) גמ' מני מתני' דאמר כלי שרת יש בו מועל אחר מועל · חסר מתוס' : ו] דתניא אין מועל אחר מועל אלא בבהמה בלבד שקדושתה קדושת הגוף ואין לה פדיון מן התורה שאינה אלא צורך קרבן · חסר מן התוס' : ז] ואמר רבא לדברי' תיבת פפא נמחק : ח] תיבת אחד נמחק : ט] בלבד דהני לאו : י] קרדום של הקדש בקע בו ובא חבירו ובקע בו אות ב' נמחק : יא] כתיב דכתיב באיל : יב] ומיותר הוא דהא איכא כתוב אחרינא : יג] מתיבת נראה עד תיבת ור' נחמיה בס"א אינו : יד] מביא לית תיבת לידי נמחק : טו] שבתוכו כלומר שדבר שקדש בכלי יש בו מועל אחר מועל כמו המנחה שהרי מה שקדש בכלי קדוש קדושת הגוף ואינו יוצא לחולין הוא: טז] מתיבת אבל עד תיבת ובאיל האשם נמחק:יז] והא באיל האשם את ו' נמחק : יח] אחריתא וא"ת מאי קסבר ר' נחמיה אי קסבר כלי שרת בר פדיון הוא א"כ הוא יוצא (ידי חולין) [לחולין] על ידי מעילה וא"כ היכי קאמר דיש בו מועל אחר מועל ואי קסבר מן התורה אין פדיון בכלי שרת א"כ למה לי ק"ח פשיטא דיש מועל וי"ל דמודה ר' נחמיה דיש לה פדיון ומ"מ אמר דיש מועל אחר מועל משום ק"ח כדאמרינן ולענין פדיון שמא לא שייך האי ק"ח וא"ת א"כ ת"ק למה לי באיל האשם אילימא דבבהמה יש מועל פשיטא דכיון דקדושת קדושת הגוף אינה בת פדיון א"כ אינה יוצאה לחולין על ידי מעילה ולא בא לומר דאין מועל אחר מועל בכלי שרת דפשיטא כיון שהוא בר פדיון כדתרי' וי"ל דבאיל האשם אתיא למימר דכלי שרת אין בו מועל אחר מועל לאפוקי מק"ח כדקאמר ר' נחמיה הוא דאתא הס"ד ומה"ד היינו ת"ק פי' רבי דקאמר דבר שאין בו פגם יש בו מועל אחר מועל היינו ת"ק דהיינו טעמא דיש מועל אחר מועל בבהמה משום שאין פגם שלו חשוב מחמת שאינו עומד לפדיון ואינו יוצא לחולין הס"ד : יט] בניחותא קדשי מזבח תמימין ונעשו בעלי מומין רבי : כ] והערכה וא"ת למה נקט עבר ושחט לנקוט כגון שמתו וי"ל דאי מתו לא הוו אמרי רבנן יפדו דאין פודין הקדשים להאכילן לכלבים ובמתניתין מיירי שנהנה מהם לאחר ששחטן ובהא פליגי רבי ורבנן: כא] בקל כדאמר אלא יקברו הלכך : כב] והערכה מיהו קשה דאליבא דרבי דאמר יקברו אמאי יש בהם מעילה מאי שנא מקדשים שמתו דאין בהם מעילה דבר תורה ושמא י"ל דאין מועל אחר מועל כמו חטאת שמתה וכיון שנהנה מעל והיינו מדרבנן ודוחק הוא ואומר מהר"ם דמיירי בנהנה מחיים קודם שהועמד והוערכו והשתא מתוקם שפיר והתניא בניחותא דר' סבר כיון שאחר שנשחטו יקברו אין נפדין בשום ענין ואם כן היינו כמו קדושת הגוף דמתניתין ואיירי מחיים ורבנן סברי כיון דנפדין לאחר שנשחטו לכל הפחות אף כי לא עשו העמדה והערכה אם כן לאו היינו קדושת הגוף ומשום הכי קאמר דאין מועל אחר מועל אף כשנהנה מהם מחיים : כג] תיבת עסקינן נמחק :

רבינו גרשום

וכיון דשקליה קנאו נעשה קדש והביא חטאתו ואשמו ממנו דהיינו מוציא מקדש לקדש וכיון שהביא מעל: דברי ר' שמעון · דקסבר ר' שמעון מאן דמחייב חטאת או אשם לעולם הוא חייב באחריותו עד שיביאנו לעזרה וכיון שהביאו נפטר מידי אחריותו אף האי נמי דמוציא מן קדש לקדש וכיון שהביאו אל העזרה ויצא י"ח וידי אחריותו מעל: ור' יהודה אמר לעולם הוא באחריותו עד שיזורק הדם · אף הבא כיון שנזרק הדם יצא י"ח ואחריותו מעל דומי כמו שתוציאו לחול ויצא בו י"ח מנין דמעל ת"ל תמעול מעל ריבה : שיכול מאי · כלומר מאי קא סלקא דעתך למעט נשיא ומשיח מכלל נפש פשיטא נפש כי תמעל כתיב · נפש משמע בין דיחיד בין נשיא בין דמשיח : מהו דתימא אמר רחמנא · גבי שמן המשחה ואשר יתן ממנו על זר והאי משיח לאו זר הוא דהא אימשח בגויה וס"ד דלא אתי לכלל מעילה קמ"ל : ואקשה רחמנא למעילה לסוטה ולעבודת כוכבים ולתרומה כדאמרינן לעיל · אקשה לסוטה דמה סוטה אע"ג דלא פגמה מעלה דסוטה אינה נוהגת אלא בבעולה דהכי כתיב ויתן איש בך את שכבתו מבלעדי אישך מכלל דלא נהגא אלא בבעולה ובבעולה לית בה תו פגם ואפילו הכי כתב בה ומעלה בו : גבי הקדש נמי · כי נתנה טבעת בירה אע"ג דלא פגמתו מעלה: ואקשה רחמנא לעבודת כוכבים דעד דאית בה שינוי ששינה עצמו מרשות דשינוי מסלאכת קדש המקום לרשות עבודת כוכבים : גבי הקדש נמי עד שביקע בקרדום · עצי חולין למלאכת חולין לא מעל : אקשה לתרומה · כדאמרינן יליף חטא חטא מתרומה להכי מה תרומה פרט למזיק דאם שפך אוכלין או משקין של תרומה ולא נהנה מהן אינו חייב : אף גבי הקדש · כל מידי דבר אכילה כי מזיק ליה ששפכו ולא נהנה ממנו פטור אבל דבר שאינו בר אכילה כי מזיק ליה ולא נהנה ממנו כגון קרע מלבוש של הקדש חייב · ואיכא דאמר כי יאכל פרט למזיק שאכלו דרך הנאה פרט א)אם הזיק באכילתו פטור: והתבא לאו בר איפגומי הוא · דקתני מתניתין כיון שנתנה מעל ולא קתני עד שיפגום אלמא משום דלאו בר איפגומי הוא וקא פריך הכי והתבא. לא בר איפגומי הוא : א"כ דהתבא דכלתיה דנאן להיכן אזל · דנאן אדם עשיר היה ונתן זהב ותכשיטין הרבה לכלותיו ושקלו בשעה שנתנו להן ושקלו לאחר זמן ונמצא חסר ממשקלו אלמא דזהב דבר שפוגם הוא : א"ל · רב זביד מתא ליכא למשמע מינה דדילמא הא דחסר להיכן דרמין כלתך כלומר שלא היו משמרין אותו זהב של תכשיטיהן שהיו משליכין בכל מקום שהיו מוציאין כדרך שעושין כלותיך ואינן משמרין אותו כהוגן בשביל כך חסר אבל זהב המשתמר יפה אינו חסר : ועוד · אם תמצא לומר שהוא מתחסר אפילו הכי כיון שנתנה מעל דנהי דלא איכא נתנה ופגם לאלתר שאינו פוגם מיד בשעה שנתנה בו הלכך כיון שנתנה פגם : לעולם מי לא איכא פגימה · הכי קאמר מי קאמינא דלית ביה פגימה לעולם לאלתר קאמר דלית ביה פגימה אבל לאחר זמן פוגם ומתחסר : מכדי אי בבהמה תמימה · אי בחטאת תמימה קא מיירי מתניתין : היינו כוס של זהב · מה כוס של זהב לא קאי לפדייה משום הכי לא אזיל ביה בתר פגם אלא כיון שנהנה בו שוה פרוטה מעל אף בהמה תמימה דקיימא להקרבה ולאו בת פדייה היא אמאי קאמר בה עד שיפגום מאי פגם מצי למעבד בה אי רכב עלה עד דהוכחשה או תלש משערה האי לא הוי פגם דלא פסלה למזבח דבהמה בין שמינה בין כחושה חזיא להקרבה : אמר רב פפא · הדאי מתניתין בחטאת בעלת מום עסקינן דקיימא לפדייה וכיון שפגמה שהכחישה נפחתה מדמיה ודבר שיש בו פגם הוא הלכך לא מעל עד שיפגום בשוה פרוטה וסיפא דקתני וכשהיא מתה כיון שנהנה בשוה פרוטה מעל בין בתמימה בין בבעלת מום שמתה מיירי דהא נמי לאו בת פדייה היא דאין פודין את הקדשים להאכילן לכלבים הלכך לא תני הבא עד שיפגום ב) : נהנה בכחצי פרוטה · כגון לבש (פירות) [בגד] הקדש בהנאת שיעור שוה

א) וקלת משמע כן ביומא [דף ס ע"ב] ע"ש ודו"ק · ב) ע"כ שייך לעמוד הקודם

הגהות הב"ח (א) מתני' שאין לו (פדיון) תא"מ ונ"ב גי' רש"י פגם :

מתני' נפנס לחברו פוא [פעמ] · כיהן מעל שהעילה לחנין: **גמ'** פ"ש· דכי נפלה היא דלא מעל ופ"ש כי נתנה לחברו דמעל: **גנזוך** **ספמורות ע·** ב) לאחו מכן לא אותו קורה שעקרון דכי נעלו היא עדיין ברשותו שם וברשות הקדש ניכר כשהלה לחברו הרי זו מעילה: **כיון דאיפנ** ג)[שפיתתה]ואחכה לו כמי שכבלה בכנין מעל שהרי שיבה לאיתה: **שפיתה על פי** **פרזכה·** כשהיתה שלימה שלא ד) בשלה כלום אלא שהיתה נעשלת היא דעבד בה הלכך לא מעל עד שיחזר החתיה בשוה פרוטה· (ל"ל) כגון שפתה פי פרוכה וכיה פירות ממה לאחרה ועכשיו נהנה ממנו ס) שכי שאין הגשמים יורדים עליהם וכיון שחזרו לשוויין הרי הן כבתחילה: **נתנה לחברו הוא מעל** וחברו לא מעל, בנאה בתוך ביתו היז לא מעל עד שידור תחתיה בשוה פרוטה [ואם] **פרוטה של הקדש** ה"ז לא מעל, נתנה לחברו הוא מעל וחברו לא מעל, "נתנה לבלן אע"פ שלא רחץ מעל שהוא אומר לו הרי המרחץ פתוח לפניך הכנס ורחוץ, "אכלתו ואכילת חברו, הניחה והניח חברו, אכילתו והניח חברו, הניחה ואכילת חברו מצטרפין זה עם זה ואפילו לזמן מרובה: **גמ'** "מ"ש הוא ומ"ש חברו? אמר שמואל בזבור המסורות לו עסקינן: בנאה בתוך ביתו אינו חייב כו': למה לי עד שידור תחתיה, כיון ש) השניה מעל? אמר רב "כגון שהניחה על פי ארובה, וכיון דבני לה מיהת מעלה בשמא מסייע ליה לרב, "דאמר רב "המשתחה לבית אפרנית אמר רב אחא בריה דרב איקא "הנאה הנראת לעינים אסרה תורה, בשלמא מסייע ליה דרך ביתה של מערה לא מעל, לימא הדרך ביתה של אבנים שבנאן ולבסוף הקדישו לא מעל? אמרי הא פסיקא ליה הא לא פסיקא ליה:

הדרן עלך הנהנה

השליח ת) *שלשה שלישתו בעל הבית מעל, לא עשה שליחותו השליח מעל כיצד אמר לו תן בשר לאורחים ונתן להם כבד, כבד ונתן להם בשר, השליח מעל; *אמר לו תן להם חתיכה חתיכה, והוא אומר "טלו (ו) *"שתים" הם נטלו שלש כולם מעלו: **נתנה** לחברו הוא מעל· פירוש נזבר לפי שיכלה לחלין מכי נתנה לחברו שהעילה מרבותו: **בנאה** בתוך ביתו היז לא מעל ופ"ש כי נתנה לחברו דמעל: **גנזוך** מפורש בגמ' כגון שלא פירש לאותו שהניחה ב"ש פרוטה דאי אפשי ליה עשה בה שינוי שאינו עומד לחזור: **נתנה** לבלן אע"פ שלא רחץ מעל. בפרק הזהב (כ"מ דף מח.) מייתי מינה סיוע לרש לקש *דתמרין מסיכה מפרסם מה"מ ודייק מינה דוקא בלן דלא מיחסרא מסיכה לבל שאר בעלי לומנין לא מעל עד דמסיך ומ"מ לר' יוחנן דמעל דבר תורה מעות קטנה לא מוכיע מינה דמי לאותיקון בבלן עובר טכיכים והתם ודאי בשאר לומנין לא מעל עד דמסיך דכיון דביטלא קטנה בשוכר טוכיכים קנה במשיכה כדאיתי' בבבתורות(דף י"ג.)ועמיהך לימלא מהא דתעובד טוכיכים בהדא ופ"ה הי פיימא לרש לקש דלכאורה לא משמע בבלן שובר טוכיכים דומיא דלעיל דקתני נתנה לחברו דהתם ביטלא מיירי מדקתני **שהוא** אימר ט הרי המרחץ פתוח הכנס רחוץ· כלומר בבלן מוכן ומזומן כי שהרי הכל אכילתו **ואכילת** חברו· פירוש בזמן שהוא אוכל עמו אבל לא אחר כך כמו שפירש"י ז"ל ומיהו בפ"ק דמכילתין (דף ט"ו.) גבי מי שהיה מהלך בדרך ומצא חבירו שהיה רעב ונתן לו מפיתו ואכל ממנה ואח"כ נתן לו מעותיו ואמר לו הרי אלו לך מתנה

גבו' מאן תנא דכל מילי דמימלך עליהם יו"ט מילי היינו • כגון ככר שחסרה שליח דמימלך עליה יו"ט ואפילו מבעל הבית אם יקחנה במקום שלוקח ממנו *שלוחו אם לאו כגון שאם לא יקחנה עכשיו ויבוא אחר ויקחנה אם לא יקחנה עכשיו ויבוא אחר ויקחנה אם לא יקחנה עכשיו ויבוא אחר ויקחנה א

פה ו דמיפש וכו' ולא לפעול בעפ"ב קס"ל (פלו) (ועמ"ש
של בעפ"ב היים שלימותיה ומעל · **מתני'** דלוסקמא ·
סוקיא דסכי
סוקי"ל כלע"ז : **גמ'** שמר בעפ"ב נפ היים כלבי · מתיבת לי
מתו ממקום שהבאתם לי מלא מזה המחר" בעל הבית מעל שהרי נעשית
שלימותו הדברים שבגלב שהוא לומר לא
היה כלבי על זה לשלם הדברים : נפ
ו) משם שליחותו · ממה שהוא בעפ"ב
בעל הבית לא מעל ולא מיתעבדה
שלימותיה והם לא מעל ולא כני דמה
ניתנו מלא מחצוני מעל לכשיוציא מביתו
מתנה לה מקום לאל כשמוליכה : שלח·
פרוסה של הקדש ויד פקח ומכר בעפ"ב
שהיה של הקדש קדוש שהגיעה ליד
מחצוני מלא מחצוני מעל לכשיוציא מביתו
מתנה לה מקום לאל כשמוליכה : שלח·
פרוסה של הקדש ויד פקח ומכר בעפ"ב
שהיה של הקדש קדוש שהגיעה ליד
מחצוני · **שמעוני מעל** · ולא בעפ"ב
ולא שלח *(דבעל הבית לא מעל
לכיון דבעפ"ב מכר שהיה של הקדש
יא) קודם שהגיעה ליד החצוני (ב)
החצוני מעל ולא בעל הבית ולא שלח)
דבעפ"ב לא מעל לכיון דמכר <ב"ה
קודם שעשה שליחותו ליפטר ליה
ממעילה ה"ל מיד ומעילה ליכא מהאי
טלא בשגגה דכתיב "ומעלה בשגגה
מקדשי ה' (ג) החצוני מידי
עשה שליחותו מבל <קדש מעל בשוגג
והואיל ולית ליה של הקדש היא ליכא
שגגה נביה : **אלא ביד שמים** · בעפ"ב
כשמכר לו (בחולין) (ג) החצוני מידי
מעילה שכל פרוסה של תלין ולסוף
ט' קודם שיוליכה החצוני
לא מעל שהרי
עשה שליחותו מבל <קדש מעל בשוגג
והואיל ולית ליה של הקדש היא ליכא
שגגה נביה : **אלא ביד שמים** · בעפ"ב
כשמכר לו (בחולין) (ג) החצוני מידי
מעילה שכל פרוסה של תלין ולסוף
ט' קודם שיוליכה החצוני

והלך והביא לו בשלשה חלוק ובשלשה טלית שנידם מעלו "ר' יהודה אומר בעו"ב לא מעל אומר לו חלוק גדול היה מכסה והבאת לי קטן ורע": גמ' שמעת מינה מאן דאמר לשחוט "זיל זבן לי טורא" דאדעא "ואזל וזבן ליה ליחכא "אמרי "הבא "והכי דמי" בגון דאייתי ליה שה"ו בשלש (ו) אימא סיפא "ר' יהודה אומר בעו"ב לא מעל שהוא יכול לומר לו חלוק גדול היה מכסה לי הבא חלוק קטן ורע" (ז) ואי יהבה דינר כוליה אייתית ליה שה ב' דינרין ה"נ מסתברא דקתני (ח) (סיפא) ומודה ר' יהודה בקטנית ששנידם מעלו שהקטנית נ) בפרוטה וקטנית בדינר ז) ה"ג אי בארעא דזבני בשמא נבי קטנית נמי גריסה.סלע מזלי ליה מפי, אמר רב פפא ברוכבא דמזבני בכרי (נ) כגון כנא בפרוטה החתם פסיק ליתיה: **מתני'** "ירמפקיד מעות: אצל שלחני אם צרורין לא "שתמש בהן לפיכך אם הוציא מעל, אם מחוברין ישתמש בהן לפיכך אם הוציא לא מעל, אבל בשאב בין כך ובין כך לא ישתמש בהן לפיכך אם הוציא (נ) מעל, "ירמנחום כבעו"ב דברי ר"מ, ר' יהודה אומר כשלחני, נפלה פרוטה של הקדש בתוך כיסו או שאמר פרוטה בכיס זה הקדש כיון שהוציא את הראשונה מעל דברי הכל, וחכמים אומרים "עד שיוציא את כל הכיס, ומודה ר"ע לחכמים "באומר "פרוטה מן כיס זה הקדש" שהוא מוציא והולך עד שיוציא את כל הכיס: **גמ'** "בי אחא רב דימי אמר: ליה "ר"ל לר' יוחנן מ"ש דישא מיפא אמר ליה מיפא באומר "לא יפחות בים זה מן הקדש" אי אמר רבין אמר כיסין אשורין לא ליה ליה רתנן "האומר אחד משוריי הקדש היו לו שנים הרוע שבהן הקדש א"ל מיפא באומר "לא יפחות בים זה מן הקדש"

רב

מעל ע) ומעילה מיתעביד שליחותיה ומ"מ מדכתב גילף שליחותיה ומעילה (ואפילו פסולי) בפרוטה הכי דעת דמדכתב הכי עדיפא למילף מדרומה דכל מיקר שליחות ומעילה מדרומה כו' דליף ור"ל "כיון (ס) ה"ז ומעילה בהאי כוותיה כו' ואי) הכי מעילה בקטנה מנלן דכתיב "ושלח פסולי" דבמשכ"ב נמצאת שליחותו מכלי פרוסה ומעל ביותר מכלי פרוסה ומעל: קטן ורע • ולא מצית שליחותיה של בעו"ב: **גמ'** שמעת מינה דאמר לשחוט "זיל זבן לי טורא" דאדעא "ואזל וזבן ליה ליחכא "אמרי "הבא "והכי דמי" בגון דאייתי ליה שה"ו בשלש (ו) אימא סיפא "ר' יהודה אומר בעו"ב לא מעל שהוא יכול לומר לו חלוק גדול היה מכסה לי הבא חלוק קטן ורע" (ז) ואי יהבה דינר כוליה אייתית ליה שה ב' דינרין ה"נ מסתברא דקתני (ח) (סיפא) ומודה ר' יהודה בקטנית ששנידם מעלו שהקטנית נ) בפרוטה וקטנית בדינר ז) ה"ג אי בארעא דזבני בשמא נבי קטנית נמי גריסה.סלע מזלי ליה מפי, אמר רב פפא ברוכבא דמזבני בכרי (נ) כגון כנא בפרוטה החתם פסיק ליתיה: **מתני'** "ירמפקיד מעות: אצל שלחני אם צרורין לא "שתמש בהן לפיכך אם הוציא מעל, אם מחוברין ישתמש בהן לפיכך אם הוציא לא מעל, אבל בשאב בין כך ובין כך לא ישתמש בהן לפיכך אם הוציא (נ) מעל, "ירמנחום כבעו"ב דברי ר"מ, ר' יהודה אומר כשלחני, נפלה פרוטה של הקדש בתוך כיסו או שאמר פרוטה בכיס זה הקדש כיון שהוציא את הראשונה מעל דברי הכל, וחכמים אומרים "עד שיוציא את כל הכיס, ומודה ר"ע לחכמים "באומר "פרוטה מן כיס זה הקדש" שהוא מוציא והולך עד שיוציא את כל הכיס: **גמ'** "בי אחא רב דימי אמר: ליה "ר"ל לר' יוחנן מ"ש דישא מיפא אמר ליה מיפא באומר "לא יפחות בים זה מן הקדש" אי אמר רבין אמר כיסין אשורין לא ליה ליה רתנן "האומר אחד משוריי הקדש היו לו שנים הרוע שבהן הקדש א"ל מיפא באומר "לא יפחות בים זה מן הקדש"

רב

ס"ד פפא בפרוטה דמזבני וכו': כמדות דהכא סכיקא מילתא כגון כגא בפרוטה ולא מזבני נבי קטנית נמי גריסה: **גמ'** "ומודה ר"ע לחכמים" ס"ד הכא נמי מיפא ומ"ש מדין (ס) כיון דאמר ר' מיקר ליה מיקר ליה ומ"ש מדין (ס) כיון דאמר דבר שיש לו מתירין דבר הוא ג"ל דליכא למימ

עין משפט
נר מצוה

כיסין מלוגין רמז ליה . ר"ל נר' יותם : דתנן סלוקח יין מבין הכוחים . עד שלא נתכר יום וכגון שהיכ כותך לו בערב שבת בין השמשות ומיט יסל לתקט נלוגר : פומר שני לוגין . *תרומה גדולה שלי מחיד להפרים הרי זן תרומה גדולה ג)ומתר כך ששה ג) ממה שהפרישו(ה) מלה מחזה מפרים שפרש למעשר ראשון ומהיינו

שני לוגין שלי מחיד להפרים כו' ק"ק

[ע"ל הגהות]

השנים מחזה ומפרים מן השנה למעשר שני ג) : ומיתל . ג)שיעור זה מיתל למעשר שני שיעל לתלש ותרומה והשאר מלוין ויפרה ממנו לתלוה מלש שיהיר שיעור בכלי שיעור התרומה והמעשרות ולקבר יום בריכה : רבי יסודה ור' יוסי ורבי שמעון פוסרין . עד שיפרים ממם ולקבדי מין בריכה ומכל טם ושום יום טתר שהש הרומה ומעשר ומפיל מרלמין הש לר' יהודה ורבי יוסי וחכמים קשין מחרבי עקיבא : דתולה שמוליו והולך עד

רבינו גרשום

דשרומת אורחוה יהא תקרש . שלמא דאיכא נדול ואי שניהן שוין דראשון שריא יהי תקרש ואשאי מירי ר' עקיבא דשרומת אורחוה

כיסין מלוגין רמז ליה . ור"ל דתעמע דמתני' שהש בריכה מע"ם בתלין מפרים שש דבר ולכך יים בריכה מכל מקום חוקה שהש שפרים שלמי שחיד להפרים מכל שהמעמ בריכה לר יפסל כיס : דתנן חלוקח יין מבין הכוחים כו' . מרכי מתיר פריך למה ליה למימר שלמי שחיד להפרים כמע"ם כי כשישיר זה מיהל למעשר שני : ג) נמי איכא למימר שהש : וכיסי מפרש דפריך מכ"ש כו' ק"ק

יש א מי' ק"ו מכלפת מעשר כלפה ג) :

ק"ק יפסל כיס

שיטה מקובצת

ג) ערשה אחלן מאה שנשתייחר עשרה : ב) שני והנשחייר בכלי למעשר שני : ג) נמי איכא למימר שהש : וכיסי מפרש דפריך מכ"ש כו' ק"ק

רב פפא אמר כיסין אלוגין במא ליה דתנן הלוקח יין מבין הכותים אומר שני לוגין שאני עתיד להפריש הרי הן תרומה, עשרה מעשר ראשון, תשעה מעשר שני ומיחל ושותה מיד, דברי ר"מ, רבי יהודה ורבי יוסי ור"ש יאומרים אל סיפא דמתני' באומר לא יפסל בים זה מן התקרש :

הדרן עלך השליח שעשה שליחותו וסליקא לה מסכת מעילה

הדרן עלך השליח שעשה שליחותו וסליקא לה מסכת מעילה

הגהות הב"ח (ה) רש"י ד"ה לימר שני וכו' ממם שנשחייר שפר מדות מפרים מן ק' למעשר רלמון וכו' למעשר שני וכמו הסד"ר וכ"ב ר"ל ה) מיפרוש כידים ין בשמו מיקרא שם שלו :

חסר הכלמת המסכת יחסר זה ויוסיל לוכרון בעזרם הש יתברך :

ה) **הדרן** עלך מסכת מז.ל"ה והדרך עלן דעתן עלך מסכת מז.ל"ה ודעתך עלן לא נתנשי מינך מסכת מז.ל"ה ולא תתנשי מינן לא בעלמא הדין ולא בעלמא דאתי : יהמר כן שנם פעמים ותחר כך יחמר

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהא תורתך אומנותנו בעולם הזה ותהא עמנו לעולם הבא ג) תינא בר פפא רמי בר פפא נחמן בר פפא אחאי בר פפא אבא מרי בר פפא רפרם בר פפא רכיש בר פפא סורחב בר פפא אדא בר פפא דדו בר פפא :

הערב נא יי אלהינו את דברי תורתך בפינו ובפיפיות עמך בית ישראל ונהיה כולנו אנחנו וצאצאינו וצאצאי עמך בית ישראל כולנו יודעי שמך ולומדי תורתך : מאויבי תחכמני מצותיך כי לעולם היא לי : יהי לבי תמים בחקיך למען לא אבוש : לעולם לא אשכח פקודיך כי בם חייתני : ברוך אתה יי למדני חקיך : אמן אמן אמן סלה ועד :

מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו ששמת חלקנו מיושבי בית המדרש ולא שמת חלקנו מיושבי קרנות שאנו משכימים והם משכימים אנו משכימים לדברי תורה והם משכימים לדברים בטלים אנו עמלים והם עמלים אנו עמלים ומקבלים שכר והם עמלים ואינם מקבלים שכר אנו רצים והם רצים אנו רצים לחיי העולם הבא והם רצים לבאר שחת שנאמר ואתה אלהים תורידם לבאר שחת אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם ואני אבטח בך :

יהי רצון מלפניך יי אלהי כשם שעזרתני לסיים מסכת מז.ל"ה כן תעזרני להתחיל מסכתות וספרים אחרים ולסיימם ללמד וללמד לשמר ולעשות ולקיים את כל דברי תלמד תורתך באהבה וזכות כל התנאים ואמוראים ותלמידי חכמים יעמד לי ולזרעי שלא תמש התורה מפי ומפי זרעי זרע זרעי עד עולם . ויתקיים בי בהתהלכך תנחה אותך בשכבך תשמר עליך והקיצות היא תשיחך : כי בי ירבו ימיך ויוסיפו לך שנות חיים : אורך ימים בימינה בשמאלה עושר וכבוד : ה' עוז לעמו יתן ה' יברך את עמו בשלום :

יתגדל ויתקדש שמיה רבא בעלמא דהוא עתיד לאתחדתא ולאחיא מתיא ולאסקא לחיי עלמא ולמבני קרתא דירושלם ולשכלל היכליה בגוה ולמעקר פולחנא נוכראה מארעא ולאתבא פולחנא דשמיא לאתריה וימליך קדשא בריך הוא במלכותיה ויקריה בחייכון ובימיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן : יהא שמיה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא : יתברך ויישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא . ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמיה דקודשא . בריך הוא לעילא מן כל ברכתא ושירתא תושבחתא ונחמתא דאמרין בעלמא ואמרו אמן : על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא . די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר . יהא להון ולכון שלמא רבא חנא וחסדא ורחמי וחיי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן : יהא שלמא רב מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן : עושה שלום במרומיו הוא יעשה ברחמיו שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן :

ה) פי' כאן על זה תמצא בספר כתיים שתיבר שמי כגמרן מכר"ל מפרש בספר זכיות מ"ת פ"ג . ב) בפיומת וסוף הסוכת כרמ"ת ז' ל' וכן בסוף יש"ם בכ"ק כתוב רמזים על הוכרת שמות כלנו.